

**DEWAN RAKYAT
PARLIMEN KEDUA BELAS
PENGKAL KETIGA
MESYUARAT KETIGA**

Bil. 77	Isnin	6 Disember 2010
----------------	--------------	------------------------

K A N D U N G A N

JAWAPAN-JAWAPAN LISAN BAGI PERTANYAAN-PERTANYAAN (Halaman 1)

RANG UNDANG-UNDANG:

Rang Undang-undang Perbekalan 2011

Jawatankuasa:-

Jadual:-

Maksud B.42

(Halaman 24)

Maksud B.43

(Halaman 103)

USUL-USUL:

Waktu Mesyuarat dan Urusan Dibebaskan Daripada Peraturan Mesyuarat (Halaman 23)

Waktu Mesyuarat dan Urusan Dibebaskan Daripada Peraturan Mesyuarat (Halaman 70)

Usul Anggaran Pembangunan 2011

Jawatankuasa:-

Maksud B.42

(Halaman 24)

Maksud B.43

(Halaman 103)

Meminda Jadual Di Bawah P.M. 66(9) – Memotong RM10

Gaji Menteri Kesihatan

(Halaman 24)

MALAYSIA

DEWAN RAKYAT

Isnin, 6 Disember 2010

Mesyuarat dimulakan pada pukul 10.00 pagi

DOA

[Timbalan Yang di-Pertua (Datuk Dr. Haji Wan Junaidi Tuanku Jaafar)
mempengerusikan Mesyuarat]

JAWAPAN-JAWAPAN LISAN BAGI PERTANYAAN-PERTANYAAN

1. Datuk Juslie Ajirol [Libaran] minta Menteri Luar Negeri menyatakan tahap keselamatan pejabat-pejabat Kedutaan Malaysia dan Pesuruhjaya Tinggi Malaysia yang beroperasi di seluruh dunia.

Timbalan Menteri Luar Negeri II [Datuk Richard Riot anak Jaem]: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua, terima kasih Yang Berhormat dari Libaran. Selamat pagi, salam sejahtera, salam 1Malaysia. Terima kasih Yang Berhormat Libaran di atas soalan yang telah dikemukakan. Untuk makluman Dewan yang mulia ini, Kerajaan Malaysia sentiasa mengambil berat tentang keadaan keselamatan perwakilan dan kakitangan kita di luar negara. Buat masa ini, tahap keselamatan perwakilan adalah memuaskan.

Tuan Yang di-Pertua, bagi meningkatkan lagi tahap keselamatan perwakilan kita di luar negara, beberapa langkah keselamatan tambahan telah diambil termasuk menempatkan anggota Polis Diraja Malaysia di perwakilan-perwakilan yang dikira perlu seperti di Bangkok, Jakarta, Beijing dan lain-lain. Perwakilan Malaysia juga boleh mendapatkan kerjasama dari negara tuan rumah untuk meningkatkan tahap keselamatan berdasarkan peruntukan di bawah, dengan izin, *Vienna Convention on Diplomatic Relations 1963*. Sekian, terima kasih.

Datuk Juslie Ajirol [Libaran]: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua. Terima kasih Timbalan Menteri di atas jawapan. Kalau kita melihat kedutaan-kedutaan di luar negara, ia merupakan lambang kepada negara kita dalam sesuatu hal. Kes terbaru seperti yang berlaku di Indonesia merupakan salah satu daripada perkara yang membabitkan negara kita. Saya ingin tahu sejauh mana dari sudut usaha kerajaan terutama sekali Kementerian Luar Negeri, dalam meningkatkan bukan sahaja keselamatan tetapi kepada rakyat Malaysia? Mungkin saya contohnya, kalau melawat ke luar negara, imej kedutaan kita yang melambangkan diri kita tercemar di luar negara, sudah tentu rakyat kita akan terganggu dalam semua hal. Baru-baru ini...

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Dr. Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar]: Ya, soalan Yang Berhormat.

Datuk Juslie Ajirol [Libaran]: Soalan. Baru-baru ini dalam laporan *Weekly League* menyebut – walaupun telah dijawab oleh Menteri Dalam Negeri, tetapi rasanya Kementerian Luar Negeri mempunyai tanggungjawab. Apakah tindakan kita sama ada di dalam negara atau di luar negara, sekiranya ada pihak-pihak tertentu yang mengambil kesempatan untuk memburuk-burukkan negara kita, kita seperti di Amerika contohnya, kerana kebebasan akhbar dan sebagainya, maka negara itu sukar untuk mengambil tindakan. Apakah mekanisme negara kita dalam menangani masalah ini? Sekian, terima kasih.

Datuk Richard Riot anak Jaem: Terima kasih Libaran, terima kasih Tuan Yang di-Pertua. Mengikut *Vienna Convention 1963*, negara kita, negara Malaysia seperti juga negara-negara lain tidak boleh campur tangan dengan undang-undang atau peraturan negara-negara lain. Oleh yang demikian, pihak kementerian hanya boleh menulis surat bantahan.

Tuan Yang di-Pertua, mungkin apa yang telah dibangkitkan oleh Yang Berhormat dari Libaran tadi ialah tentang apa yang telah berlaku di Jakarta tidak berapa lama dahulu. Tanggungjawab menjaga keselamatan seperti mana yang telah tertera di *Vienna Convention 1963* adalah tanggungjawab negara penerima dan bukan negara penghantar. Dalam perkara ini, negara penerima bagi kita adalah negara Indonesia.

Oleh itu, semasa berlaku demonstrasi memanjat pagar, merosakkan pagar dan membaling najis di kedutaan besar kita di Jakarta, kedutaan telah membuat bantahan keras kepada Kerajaan Indonesia bagi memastikan perkara sedemikian tidak berulang lagi.

■1010

Selain dari itu Tuan Yang di-Pertua, pihak Indonesia telah mengambil tindakan dengan menubuhkan *buffer zone* dan menempatkan lebih ramai lagi pegawai polis Indonesia di Kedutaan Malaysia. Selain dari itu Tuan Yang di-Pertua, Kerajaan Malaysia telah menempatkan iaitu di kedutaan kita di Jakarta anggota Polis Diraja Malaysia kita berjumlah tiga orang. Sekian terima kasih.

2. Tuan Lim Guan Eng [Bagan] minta Menteri Penerangan, Komunikasi dan Kebudayaan menyatakan langkah kerajaan untuk menambah baik kemudahan sistem jalur lebar dan jumlah kos yang telah dibelanjakan. Mengapakah monopoli TMNET tidak dihentikan dan pasaran dibuka kepada semua secara bebas untuk meningkatkan perkhidmatan.

Timbalan Menteri Penerangan, Komunikasi dan Kebudayaan I [Dato' Joseph Salang anak Gandum]: Terima kasih Yang Berhormat Bagan atas pertanyaan yang dikemukakan. Selamat pagi dan salam 1Malaysia.

Tuan Yang di-Pertua pihak kerajaan sentiasa berusaha menambah baik prestasi perkhidmatan jalur lebar di negara ini dengan melaksanakan:

- (a) Jalur Lebar Untuk Orang Awam (BBGP). Projek ini menyediakan perkhidmatan jalur lebar asas kepada rakyat Malaysia dengan menggunakan pelbagai teknologi berwayar dan tanpa wayar di bawah

inisiatif pihak swasta. Bagi kawasan luar bandar dan pedalaman dana pemberian perkhidmatan sejagat (USP) digunakan bagi membina infrastruktur komunikasi dan akses kepada komuniti. Sejumlah RM1.9 bilion telah diperuntukkan bagi pelaksanaan tersebut.

- (b) Jalur Lebar Berkelajuan Tinggi (HSBB). Projek ini menyediakan kawasan seperti bandar utama, kawasan industri, wilayah pembangunan, pejabat kerajaan dan IPTA/IPTS dengan jalur lebar berkelajuan tinggi. Projek usaha sama antara pihak kerajaan dan Telekom Malaysia (TM) ini menelan kos sebanyak RM11.3 bilion dengan pelaburan kerajaan sebanyak RM2.4 bilion.
- (c) Bagi menambah baik perkhidmatan jalur lebar, pihak kerajaan telah menetapkan standard mandatori berkelajuan 256 kbps mengikut standard yang disediakan oleh IPU untuk perkhidmatan internet dan menggalakkan penyediaan kandungan tempatan. Antara inisiatif yang telah dilaksanakan ialah MyIX (*Malaysian Internet Exchange*) termasuk di Sabah dan Sarawak bagi mengekalkan trafik internet tempatan di dalam negara sekali gus dapat mempertingkatkan kelajuan internet.

Tuan Yang di-Pertua, pada masa kini perkhidmatan jalur lebar boleh dinikmati oleh pengguna melalui pelbagai teknologi berwayar dan tanpa wayar seperti 3G, HSDPA dan WiMAX. Suruhanjaya Komunikasi dan Multimedia Malaysia (SKMM) telah mengeluarkan 51 lesen kepada pemberi perkhidmatan untuk menawarkan perkhidmatan jalur lebar. Semua penyelia perkhidmatan yang mempunyai lesen dibenarkan untuk menyediakan perkhidmatan jalur lebar. Oleh itu isu monopoli oleh TMNET tidak timbul dalam pembekalan dan penawaran perkhidmatan jalur lebar di negara ini. Terima kasih.

Tuan Lim Guan Eng [Bagan]: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua. Saya ingin bertanya Yang Berhormat Timbalan Menteri bahawa memandangkan sistem jalur lebar adalah merupakan asas kejayaan ekonomi baru untuk negara Malaysia. Adakah pihak kerajaan bercadang untuk mengurangkan kos yang dikenakan sekarang kerana kos yang dikenakan sekarang adalah jauh lebih tinggi daripada apa yang dikenakan di negara-negara lain, baik di Amerika Syarikat mahupun di Korea Selatan ataupun di negara China. Sekiranya kita hendak capai tahap antarabangsa untuk mengurangkan kos, sekurang-kurangnya kos mesti dikurangkan sebanyak 40%. Supaya dapat mencapai penembusan atau *broadband penetration* seperti mana yang dicapai di Korea Selatan yang lebih 90% dan sebagainya berbanding dengan Malaysia yang jauh rendah sekali.

Pada masa yang sama memandangkan bahawa HSBB adalah pelaburan yang begitu besar, adakah satu tender terbuka dijalankan? Ini kerana mengapa hanya TMNET diberikan kontrak sedemikian dan lebih-lebih lagi bila ia tidak diberikan liputan yang sama rata. Mengapa

hanya di Lembah Klang sahaja dan bukan di negeri-negeri lain yang utama baik di utara seperti negeri Pulau Pinang, Kedah dan sebagainya ataupun di negeri Sabah dan Sarawak. Dalam aspek ini Tuan Yang di-Pertua bolehkah Yang Berhormat Timbalan Menteri menyatakan penalti yang boleh dikenakan untuk mereka yang gagal mencapai tahap atau spesifikasi yang disebutkan tadi.

Contohnya apabila kita cakap tentang *streamyx* perkhidmatan yang diberikan amat mendukacitakan. Saya rasa semua bersetuju bahawa dia selalu tergantung. Sekiranya tak ada penalti dikenakan apabila perkhidmatan tidak mencapai standard seperti mana yang ditawarkan, bolehkah kementerian mengenakan satu penalti supaya kita dapat mencapai tahap antarabangsa. Sekian, terima kasih.

Dato' Joseph Salang anak Gandum: Tuan Yang di-Pertua, mengikut peraturan mesyuarat saya memilih untuk menjawab hanya dua pertanyaan oleh Yang Berhormat dari beberapa yang telah dikemukakan. Satu berkenaan dengan dakwaan bahawa HSBB ini dimonopoli oleh TMNET. Sebenarnya Yang Berhormat HSBB adalah projek *partnership* antara kerajaan dengan TM (Telekom Malaysia Berhad). Bukan kontrak diberi kepada Telekom Malaysia Berhad. Telekom Malaysia Berhad adalah pengendali perkhidmatan HSBB dan Telekom Malaysia Berhad menawarkan ataupun menender kontrak-kontrak untuk projek HSBB ini kepada penender-penender antarabangsa termasuklah penender-penender pembekal dalam negeri. Ianya bukan semata-mata tender diberi kepada Telekom Malaysia Berhad.

Kedua, saya juga hendak menerangkan di sini bahawa perkhidmatan HSBB ini bukan semata-mata disediakan di Lembah Klang. Tuan Yang di-Pertua izinkan saya membaca beberapa tempat yang telah disediakan dengan perkhidmatan ini, iaitu misalnya yang di Lembah Klang, Bangsar, Shah Alam, Subang Jaya, Taman Tun Dr. Ismail, Bukit Kemuning, Cyberjaya, Damansara, Jalan Duta, Kepong, Lapangan Terbang Subang, Taman Melawati, Puchong, Putrajaya, Sungai Buloh, USP Wangsa Maju, Bayan Baru, Kulim Tengah, Kulim Hi-Tech, Permas, Senai dan Selat Klang Utara, KLIA, Menara Telekom dan Telok Panglima Garang.

■1020

Tidak benarlah Yang Berhormat sekiranya Yang Berhormat menganggap bahawa perkhidmatan ini hanya semata-mata disediakan di Lembah Klang. Misalnya di Sarawak dan Sabah, ianya akan bermula pada fasa kedua dan pada masa kini belum lagi sampai ke Sarawak dan Sabah, mengenai tempat-tempat yang diunjurkan iaitu berimpak tinggi seperti IPTA, IPTS dan kawasan perindustrian. Terima kasih.

Datuk Seri Panglima Haji Abdul Ghapur Salleh [Kalabakan]: Tuan Yang di-Pertua, apabila saya dengar Timbalan Menteri bercerita mengenai jalur lebar yang berada di Semenanjung sahaja, Sabah dan Sarawak belum, saya cemburu. Saya memang cemburu kenapa Sabah dan Sarawak dianaktirikan, itu pertama dianaktirikan.

Jadi Tuan Yang di-Pertua, kita nampak banyak peruntukan yang diberi. Jadi kalau ada Menteri pun, saya mahu tanya banyak peruntukan yang diberi tetapi setiap kali jawapannya Sabah Sarawak kemudian. Sepatutnya Sabah dan Sarawak didahulukan daripada yang ada di sini. Ini kerana kita sudah nampak bahawa masalah-masalah yang kita tidak dapat diselesaikan di Sabah misalnya di luar bandar banyak *information* yang kita mahu rakyat luar bandar tidak tahu kerana tidak ada perkhidmatan jalur lebar sama sekali.

Mungkin kerana di Sabah ini orang kata barangkali dia ini orang hulu-hulu, dianggap *low class* sehingga Tuan Yang di-Pertua.

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Dr. Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar]: Yang Berhormat, walaupun soalan Sabah dan Sarawak, ringkaskan jugalah.

Datuk Seri Panglima Haji Abdul Ghapur Salleh [Kalabakan]: Ya sehingga untuk pembahagian *laptop-laptop* ini saya nampak di Sabah dan Sarawak boleh dikira berapa tempat yang diberi. Semua diberi kepada rakan-rakan yang ada di Semenanjung sahaja. Di Sabah saya mahu tahu berapa banyak *laptop* yang diberi secara percuma ini kepada IPTA, kepada sekolah menengah mungkin diberi kepada kawan-kawan TM NET sahaja.

Jadi kita minta supaya Menteri jangan sekadar jawab atau melepaskan batuk di tangga. Saya mahu tahu Sabah dan Sarawak bila boleh mendapat perkhidmatan jalur lebar sepenuhnya?

Dato' Mahfuz bin Haji Omar [Pokok Sena]: Nampaknya selepas konvensyen BN pun tidak berubat juga penyakit. *[Ketawa]*

Dato' Joseph Salang anak Gandum: Jangan batu api.

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Dr. Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar]: Yang Berhormat, tidak payah *interact* Yang Berhormat. Kesalahan peraturan tidak menjadi betul mereka buat.

Dato' Joseph Salang anak Gandum: Yang Berhormat Kalabakan, Tuan Yang di-Pertua. Semua kita dari Sarawak dan Sabah memang kalau mendengar apa yang telah dimajukan di Semenanjung Malaysia, kita agak semacam sedikit cemburu. Namun demikian kita mesti ingat bahawa kebanyakan inisiatif-inisiatif menyediakan jalur lebar sebagaimana yang telah saya katakan mula-mula tadi iaitu inisiatif swasta.

Oleh yang demikian swasta mencari mana pasaran yang tinggi tetapi oleh kerana yang demikian, maka kerajaan melalui kementerian ini dan SKMM telah juga menyediakan inisiatif-inisiatif untuk disebar luaskan lagi jalur lebar ini ke pedalaman dan luar bandar.

Oleh yang demikian maka kementerian yang menyediakan pusat jalur lebar komuniti, pusat menara telekomunikasi di T3, namun pada setakat ini belum semuanya projek-projek yang hendak dijalankan ini telah dilaksanakan. Oleh yang demikian Yang Berhormat Kalabakan dan rakan-rakan kita daripada Sarawak dan Sabah, kita berharap dapat sedikit menunggu sedikit masa lagi bahawa berkenaan dengan kampung Wi-Fi misalnya 500 buah kampung Wi-Fi akan dilaksanakan di Sabah bermula pada penghujung tahun ini dan tahun hadapan saya percaya

kebanyakan 500 ini akan dapat disiapkan di Sabah dan 600 buah kampung Wi-Fi akan disediakan di Sarawak.

Berkenaan dengan *netbook* yang selalu dibangkitkan di Dewan yang mulia ini sebenarnya pengagihan *netbook* pada fasa pertama hanya melibatkan 123,000 unit daripada satu million unit yang kita hendak agihkan. Saya tidak ada angka untuk Sabah dan Sarawak untuk fasa pertama ini tetapi saya tahu untuk Sarawak iaitu 14,000 unit *netbook* ini telah diagihkan dan kita percaya pada fasa kedua dan ketiga nanti lebih banyak *netbook* ini dapat diagihkan kepada anak-anak kita di pedalaman Sarawak dan Sabah. Terima kasih.

[Soalan No. 3 – Y.B. Dato' Sri Ir. Mohd Zin bin Mohamed (Sepang) tidak hadir]

Dato' Kamarul Baharin Abbas [Telok Kemang]: Tuan Yang di-Pertua, ada sedikit pembetulan iaitu bukan NIOSH Oil & Gas Safety Passport tetapi ialah National Institute of Occupational Safety and Health pendeknya NIOSH.

4. Dato' Kamarul Baharin Abbas [Telok Kemang] minta Menteri Sumber Manusia menyatakan rasionalnya mengadakan kursus berasingan untuk mendapatkan sijil National Institute of Occupational Safety and Health (NIOSH) dengan yuran RM250 bagi tiap-tiap sijil untuk pekerja bagi beberapa sektor-sektor industri yang mewajibkannya dan kenapa tidak satu kursus untuk semua industri.

Timbalan Menteri Sumber Manusia [Dato' Maznah binti Mazlan]: *Assalamualaikum* Yang Berhormat Tuan Yang di-Pertua. Sebelum saya menjawab, saya ingin mengalu-alukan Jawatankuasa Kemajuan dan Keselamatan Kampung kawasan Selama daripada Parlimen Larut yang ada di Dewan ini. Kita meraikan mereka. *[Tepuk]*

Seterusnya terima kasih kepada soalan yang dikemukakan oleh Yang Berhormat. Bagi makluman Dewan yang mulia, premis tempat kerja mempunyai pelbagai bencana dan risiko yang berbeza mengikut industri. Bidang minyak dan gas, di antara bencana-bencana dan risikonya adalah yang melibatkan kebakaran dan letupan, risiko yang melibatkan bekerja di tempat tinggi iaitu yang boleh melibatkan pekerja terjatuh, bekerja di tempat yang terkurung dengan izin *confine space* dan juga bahaya-bahaya yang berkaitan dengan elektrik yang boleh melibatkan renjatan dan juga elektrostatik yang boleh mewujudkan keadaan letupan, gas termampat dan lain-lain lagi.

Di bawah Akta Keselamatan dan Kesihatan Pekerjaan 1994, Akta 514 adalah menjadi kewajipan tiap-tiap majikan dan tiap-tiap orang yang bekerja sendiri untuk memastikan setakat yang praktik keselamatan dan kesihatan serta kebajikan pekerja diambil kira.

Untuk melaksanakan tanggungjawab ini, di antara langkah-langkah yang diambil ialah untuk mengadakan kursus keselamatan dan kesihatan pekerjaan untuk pekerja-pekerja. NIOSH adalah salah satu pembekal latihan yang digunakan oleh majikan untuk tujuan ini. Terdapat

majikan-majikan bersama NIOSH telah merangka dan membangunkan modul-modul kursus untuk tujuan tersebut.

Pekerja-pekerja diberi pengetahuan mengenai bencana, risiko dan pengawalan. Program induksi keselamatan dan kesihatan pekerjaan ini dapat meningkatkan pengetahuan dan kesedaran pekerja-pekerja sebelum memasuki dan bekerja di premis berisiko tinggi dan seterusnya berusaha untuk mencegah kemalangan di tempat kerja. Jadi jawapannya Yang Berhormat adalah kenapa tidak boleh diadakan sekali gus untuk pekerja-pekerja, ini adalah kerana kursus ini berbeza mengikut industri dan berbeza mengikut kehendak majikan-majikan tertentu. Terima kasih.

■1030

Dato' Kamarul Baharin Abbas [Telok Kemang]: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua dan terima kasih kerana memberi jawapan. Sebenarnya memang benar kita perlukan kursus-kursus yang melibatkan keselamatan dan kesihatan bagi industri-industri yang berbeza dan juga program yang dilaksanakan untuk industri-industri yang melibatkan awam. Sebagai contoh, *public programme, workshop, competency program* dan *professional certificate training*. Ini yang saya bangkitkan ialah mengenai dengan *safety passport programme* yang dikendalikan oleh NIOSH Certification Sdn. Bhd. di mana ada beberapa program yang melibatkan yuran RM250 seorang. Kita adakan NIOSH untuk Telekom Malaysia, kita ada NIOSH untuk Tenaga Nasional Berhad, kita ada NIOSH untuk oil & gas, kita ada NIOSH untuk Genting, kita juga ada NIOSH untuk Nestle dan mungkin lepas ini ada industri-industri yang lain.

Jadi bagi pekerja yang berpendapatan rendah ataupun yang belum mempunyai pendapatan untuk mendapatkan sijil ini yang boleh memberi peluang kepada mereka untuk mendapat pekerjaan di industri-industri seperti Telekom, Tenaga Nasional Berhad, Petronas, Esso, Shell dan sebagainya perlu mendapatkan satu sijil bagi satu industri. Jadi kalau dia mempunyai hanya satu dia tidak mempunyai peluang untuk mendapatkan pekerjaan di industri yang lain.

Jadi soalnya ialah kenapa tidak adakan satu kursus intensif meliputi semua industri ataupun sekurang-kurangnya industri-industri yang ada kaitan mengenai dengan kerja-kerja yang dimaksudkan. Itu soalan saya. Terima kasih.

Dato' Maznah binti Mazlan: Terima kasih Yang Berhormat Telok Kemang. Tuan Yang di-Pertua, saya rasa soalan tadi ada dua sudut kita boleh lihat. Satu ialah untuk mereka yang sudah dipilih untuk bekerja dan mereka ini adalah menjadi tanggungjawab majikan untuk mengatur dan melaksanakan program latihan ini sehingga mendapat *safety passport* yang disebutkan tadi. Jadi pada mereka ini saya rasa tidak menjadi bebanan.

Bagi mereka yang belum bekerja dan ingin memiliki sijil-sijil keselamatan ini kita ada program-program lain Tuan Yang di-Pertua di mana NIOSH mengadakan program-program ini sepanjang tahun dan untuk satu sijil untuk semua industri ini ia memerlukan satu modul yang

panjang. Sebenarnya selain daripada sijil-sijil pendek yang ditawarkan oleh NIOSH kita ada juga sijil yang menyeluruh, bahkan ada institusi-institusi pengajian tinggi yang sudah pun menawarkan kursus keselamatan kesihatan pekerjaan ini hingga ke peringkat diploma dan ijazah.

Akan tetapi bagi pekerja-pekerja biasa di peringkat bawahan yang memerlukan kursus-kursus yang spesifik ini saya rasa kita boleh merangka dan kerajaan bersedia untuk merangka program ini untuk memberi kemudahan kepada mereka dan ini perlu berunding dengan Jabatan Tenaga Kerja. Akan tetapi saya masih ingin menegaskan bahawa adalah tidak praktikal untuk seseorang pekerja itu untuk memperolehi semua kemahiran di dalam semua bidang ini di dalam satu kursus kerana seperti yang saya katakan tadi keperluannya berbeza-beza. Terima kasih.

Ir. Haji Hamim bin Samuri [Ledang]: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua. Tadi Yang Berhormat Timbalan Menteri menyebut tentang tanggungjawab syarikat untuk memastikan bahawa keselamatan pekerja terjamin. Jadi saya hendak tanya soalan tambahan berdasarkan kepada kenyataan tersebut. Sejauh manakah dan bilakah pihak kementerian boleh memastikan dan seterusnya menguatkuasakan latihan keselamatan ini kepada syarikat-syarikat yang berkaitan dengannya dalam usaha untuk memastikan bahawa memang benar-benar pekerja terselamat daripada latihan keselamatan yang perlu dikuatkuasakan dan dilaksanakan pada masa-masa akan datang bermula daripada sekarang berdasarkan kepada pertumbuhan ekonomi dalam NKEA. Sekian, terima kasih.

Dato' Maznah binti Mazlan: Tuan Yang di-Pertua, terima kasih kepada Yang Berhormat Ledang. Mengenai dengan penguatkuasaan berkaitan dengan keselamatan dan kesihatan pekerjaan ini adalah di bawah bidang dan tanggungjawab Jabatan Keselamatan dan Kesihatan Pekerjaan. Setakat ini pantauan, pemeriksaan juga pemberian kompaun dan juga kes-kes yang dibawa ke mahkamah berkaitan dengan isu keselamatan dan kesihatan dilaksanakan sepanjang masa oleh Jabatan Keselamatan dan Kesihatan Pekerjaan.

Mengenai kursus, ini adalah tanggungjawab majikan dan seperti yang termaktub di dalam akta ia perlu dilaksanakan oleh majikan. Akan tetapi penguatkuasaan hanya akan dilaksanakan Tuan Yang di-Pertua apabila berlakunya kes-kes kemalangan ataupun kes-kes yang berkaitan dengan kemalangan dan keselamatan di tempat kerja dan ini dilaksanakan oleh Jabatan Keselamatan dan Kesihatan Pekerjaan. Terima kasih.

5. Datuk Haji Baharum bin Haji Mohamed [Sekijang] minta Menteri Pengajian Tinggi menyatakan apakah tindakan kementerian kepada kemasukan pelajar-pelajar asing ke negara ini kerana ada di antara mereka yang melakukan jenayah tidak bermoral, pengedaran dadah, "*black money*" dan lain-lain kejahatan di dalam negara ini.

Timbalan Menteri Pengajian Tinggi II [Dato' Saifuddin bin Abdullah]: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua. Kementerian Pengajian Tinggi sentiasa memantau kegiatan dan aktiviti-aktiviti sosial pelajar-pelajar luar negara yang belajar di negara ini dari semasa ke semasa. Walau bagaimanapun, sayugia diingatkan bahawa seksyen 33 Akta Institusi Pendidikan Tinggi

Swasta (Pindaan) 2009, memperuntukkan bahawa ketua eksekutif sesebuah IPTS berkewajipan menjalankan penyeliaan am ke atas pelajar-pelajar mereka termasuk berkaitan dengan disiplin pelajar IPTS masing-masing cawangan-cawangannya. Saya ingin jelaskan kepada Dewan yang mulia ini walaupun soalan Yang Berhormat adalah umum tetapi kalau ada pun masalah yang dimaksudkan oleh Yang Berhormat Sekijang ia lebih merujuk kepada pihak IPTS dan tidak di IPTA.

Kementerian memberi perakuan kepada Kementerian Dalam Negeri supaya kelulusan mengambil pelajar antarabangsa ditarik balik jika IPTS gagal mengawal kebajikan dan disiplin pelajar mereka. Kelulusan membenarkan IPTS mengambil pelajar antarabangsa yang diberikan perlu diperbaharui setiap dua tahun oleh Kementerian Dalam Negeri setelah Kementerian Pengajian Tinggi berpuas hati dan memenuhi kriteria yang ditetapkan.

Sepanjang tahun 2010, sebanyak 24 IPTS telah ditarik balik kelulusan mengambil pelajar antarabangsa. Ini bukan ditarik balik lesen beroperasi, cuma ditarik balik kelulusan mengambil pelajar antarabangsa. Sehingga 23 November 2010, terdapat 180 buah IPTS yang mempunyai kelulusan mengambil pelajar antarabangsa belajar di Malaysia.

Tuan Yang di-Pertua, bagi kes-kes jenayah pula ia dikendalikan oleh Polis Diraja Malaysia mengikut peruntukan undang-undang yang sedia ada. Kementerian juga mengadakan mesyuarat penyelarasan secara berkala dengan agensi-agensi penguat kuasa seperti pihak polis, Jabatan Imigresen dan juga RELA untuk menangani masalah-masalah seperti yang dibangkitkan itu. Terima kasih.

Datuk Haji Baharum bin Haji Mohamed [Sekijang]: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua dan terima kasih kepada Yang Berhormat Timbalan Menteri yang memberi jawapan tadi. Kita tentunya mengalu-alukan kedatangan pelajar-pelajar asing ini untuk belajar di institusi pengajian tinggi kita sama ada ianya di IPTA ataupun di swasta mana-mana satu pun.

■1040

Jadi ini selaras dengan hasrat kita untuk menjadikan Malaysia sebagai satu hab pendidikan yang bertaraf dunia. Akan tetapi walaupun Yang Berhormat ada menyatakan kita ada memantau dan sebagainya, yang menjadi masalahnya ialah saya lihat atas nama pas pelajar ini mereka mengguna kesempatan ini untuk melakukan jenayah. Ada kalanya saya lihat ia tidak memahami akan budaya rakyat Malaysia dan undang-undang kita.

Jadi saya ingin bertanya kepada Yang Berhormat Timbalan Menteri dan kementerian. Adakah kita bercadang untuk mengadakan satu kursus induksi, iaitu satu kursus pengenalan kepada semua pelajar asing yang datang ke negara kita ini? Ini supaya mereka mengetahui tatasusila kehidupan rakyat Malaysia dan mereka mengetahui sedikit sebanyak tentang undang-undang yang ada di dalam negara kita ini supaya mereka tidak sewenang-wenangnya boleh berbuat apa saja seperti mana yang berlaku pada masa ini. Terima kasih, Tuan Yang di-Pertua.

Dato' Saifuddin bin Abdullah: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua. Sebenarnya jumlah pelajar antarabangsa yang terlibat dalam kes jenayah agak kecil.

Tahun	Kes
2007	2
2008	10
2009	17

Pertambahan ini mungkin disebabkan oleh beberapa faktor. Antaranya ialah pertambahan bilangan pelajar. Kita juga mengenal pasti pelajar datang daripada negara tertentu misalnya, yang kebetulannya terlibat dalam beberapa kes itu dan kita telah menasihatkan pihak IPTS terutamanya untuk lebih berhati-hati

Berkenaan dengan induksi, sebenarnya kita memang meminta pihak IPT - sama ada IPTA ataupun IPTS untuk menganjurkan program induksi kepada pelajar-pelajar yang datang dari luar negara. Di samping itu kita, di KPT sendiri di bawah Bahagian Hal Ehwal Pelajar juga menganjurkan program-program dalam bentuk kepimpinan, kebudayaan dan khidmat komuniti untuk mencapai apa yang disebutkan oleh Yang Berhormat sebentar tadi. Pada tahun 2010 ini sahaja, kita telah berbelanja sebanyak RM604,750.00 untuk menganjurkan program-program kepimpinan kebudayaan dan khidmat komuniti untuk pelajar-pelajar antarabangsa di IPTS dan IPTA.

Pada masa yang sama Tuan Yang di-Pertua, kita meminta supaya setiap IPTS ini melakukan dua perkara. Satu ialah mempunyai organisasi yakni Bahagian Hal Ehwal Pelajar yang lengkap dengan perjawatannya untuk menyelia dan menganjurkan program pembangunan sahsiah kepada mereka. Pertamanya, dari segi organisasi dan yang keduanya dari segi menganjurkan program-program induksi, sahsiah dan sebagainya.

Saya suka nyatakan bahawa bagi 48 buah IPTS yang bertaraf universiti dan kolej universiti, kita puas hati yang mereka mempunyai Bahagian Hal Ehwal Pelajar yang baik, lengkap dan juga mempunyai program-program yang lengkap. Kita sedang memantau ada lebih 250 buah IPTS yang lain. Yang ini yang kita pantau untuk pastikan mereka ada organisasinya dan mereka ada programnya untuk mengelakkan perkara-perkara ini daripada berlaku lagi. Terima kasih.

Dr. Tan Seng Giaw [Kepong]: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Bolehkan Yang Berhormat sendiri pergi ke kawasan-kawasan seperti Kepong, misalnya Taman Metro Prima, Kepong untuk melihat dengan sendiri bilangan itu pelajar antarabangsa di situ. Apakah kegiatannya? Ia ada pusat hiburan dan sebagainya. Saya tidak anggap pelajar mampu untuk mewujudkan kedai-kedai, untuk hiburan, untuk minuman dan sebagainya. Saya sering kali bangkitkan hal ini di dalam Dewan.

Beberapa Ahli: *[Menyampuk]*

Dr. Tan Seng Giaw [Kepong]: Ini soalan ini... Ini soalan. Perlu kita mempertingkatkan mutu bahasa di dalam Dewan. *[Ketawa] [Dewan riuh]*

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Dr. Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar]: Saya bersetuju. Bukan sahaja bahasa Yang Berhormat, cara-cara berbahasa dan sopan santun semua ikut, Yang Berhormat.

Dr. Tan Seng Giaw [Kepong]: Itu sambungan kepada soalan. Minta Yang Berhormat Timbalan Menteri melihat sendiri, apakah sebenarnya berlaku? Saya mengakui bahawa di mana-mana negara, di mana ia hendak menjadikan pusat pendidikan antarabangsa, hal-hal ini seumpama ini berlaku. Saya mengakui. Cuma di dalam Dewan ini, kerana melibatkan kawasan saya dengan teruk. Sehingga kalau ia nampak orang antarabangsa di situ, kedai-kedai atau unit perumahan kurang sambutan. Ini masalah. Saya berharap Yang Berhormat boleh memberitahu Dewan yang mulia ini, daripada 84 buah IPTS selain daripada kursus kepimpinan komuniti ini apakah...

Beberapa Ahli: *[Menyampuk]*

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Dr. Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar]: Soalan Yang Berhormat. Sudah lama tunggu soalan.

Dr. Tan Seng Giaw [Kepong]: Gangguan...

Datuk Bung Moktar bin Radin [Kinabatangan]: Ia pusing-pusing, tidak ada soalanlah!

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Dr. Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar]: Tidak mengapa Yang Berhormat. Sila, Yang Berhormat.

Dr. Tan Seng Giaw [Kepong]: Itu melanggar peraturan. Saya bukan tidak mahu pendekkan, kerana melanggar peraturan belaka. Jadi saya berharap Yang Berhormat Timbalan Menteri beritahu bagaimana kita dapat menyelesaikan masalah selain daripada jawapan yang manis ini. Sekian, terima kasih.

Dato' Saifuddin bin Abdullah: Terima kasihlah soalan yang manis. Tuan Yang di-Pertua, saya letih juga hendak memahami soalan Yang Berhormat Kepong sebab panjang sangat. Pelajar universiti ini Tuan Yang di-Pertua, ia bukan lagi budak sekolah. Susah juga hendak di 'kepong' kegiatan mereka, namun kita pantau. Saya rasa pegawai-pegawai kita - saya pun dan Yang Berhormat Menteri juga turun padang dan kita ziarah tempat-tempat ini.

Lazimnya di tempat-tempat penginapan pelajar-pelajar antarabangsa yang disediakan oleh pihak IPTS - lazimnya secara sewaan berkumpulan ini dipantau oleh pihak polis dengan kerjasama pegawai kita. Akan tetapi sekiranya ada perkara-perkara yang di luar jangka atau yang khusus - elok sangatlah. Saya terima kasih juga kerana Yang Berhormat Kepong

menimbulkan dan kita akan ziarah tempat tersebut dengan senyuman yang manis juga. Terima kasih.

[Soalan No. 6 – Y.B. Tuan Mohsin Fadzil Samsuri (Bagan Serai) tidak hadir]

7. Tuan Haji Salleh Kalbi [Silam] minta Perdana Menteri menyatakan apakah perancangan kementerian dalam melakukan transformasi terhadap budaya kerja kakitangan perkhidmatan awam memandangkan masih terdapat banyak aduan dibuat berkaitan masalah birokrasi '*red tape*' yang menyebabkan banyak kerja tertangguh dan gagal diselesaikan dengan segera.

Menteri di Jabatan Perdana Menteri [Tan Sri Dr. Koh Tsu Koon]: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua. Salam 1Malaysia juga. Kerajaan memang peka betapa pentingnya untuk sentiasa berusaha mengurangkan kerenah birokrasi atau *bureaucratic 'red tape'* dan meningkatkan lagi keberkesanan, kecekapan perkhidmatan awam. Ini selaras dengan komitmen untuk mengutamakan pencapaian supaya mendahulukan rakyat mengikut Gagasan 1Malaysia.

■1050

Beberapa inisiatif untuk tujuan ini telah dilaksanakan sejak dahulu melalui usaha Unit Pemodenan Tadbiran dan Perancangan Pengurusan Malaysia (MAMPU) dan Unit Penyelarasan Pelaksanaan (ICU) di bawah Jabatan Perdana Menteri dengan kerjasama kementerian, jabatan dan agensi yang berkenaan seperti pengurusan secara kumpulan kawalan kualiti (*quality control circles*), pengkomputeran semua data dan penggunaan ICT ataupun teknologi maklumat dan komunikasi secara meluas untuk mewujudkan beberapa aplikasi kerajaan elektronik atau *e-Government*.

Misalnya, portal myGovernment sekarang membolehkan orang awam untuk mencapai 1,200 perkhidmatan *online* dan lebih daripada 3,000 borang muat turun. Di samping itu, terdapat juga myGovXchange, mySMS 15888, myBayar, e-PBT atau pihak berkuasa tempatan, Jobs Malaysia, e-Perolehan dan sebagainya. Perekayasaan atau *reengineering* proses kerja iaitu *business process engineering* dilaksanakan bertujuan untuk meningkatkan lagi kecekapan proses dan prosedur kerja. Antara contoh kejayaan mengurangkan tempoh memproses ialah lebih daripada 95 urusan pindah milik tanah atau *land transaction* yang dahulunya menggunakan Borang 14A oleh pejabat-pejabat tanah hampir semua negeri dapat diselesaikan dalam tempoh sehari berbanding dengan berminggu-minggu dahulu.

Pasukan Petugas Khas Pemudahcara Perniagaan (PEMUDAH) telah ditubuhkan untuk mewujudkan persekitaran perniagaan yang kondusif, mengurangkan birokrasi serta meningkatkan daya saing negara. Sejak ditubuhkan pada awal tahun 2007 sebagai kerjasama antara sektor awam dan swasta, PEMUDAH telah menghasilkan banyak penambahbaikan kepada sistem, proses dan prosedur kerja. Misalnya, masa yang diperlukan untuk mendaftar perniagaan telah dikurangkan daripada sembilan hari kepada tiga hari dengan mempermudah daripada sembilan prosedur kepada hanya tiga prosedur. Masa pendaftaran secara *online* bagi

Lembaga Hasil Dalam Negeri, KWSP, PERKESO juga dikurangkan supaya diuruskan dalam masa sehari. Maka, pelaksanaan nombor pengenalan korporat tunggal Malaysia atau MyCoID telah memudahkan urusan perniagaan dengan menggantikan pelbagai nombor rujukan bagi pelbagai aplikasi.

Sejak bulan April tahun lepas, kerajaan telah memulakan Program Transformasi Kerajaan (GTP) dengan menggunakan kaedah pengurusan prestasi yang berkesan iaitu *Key Performance Indicator* dan kaedah makmal untuk memberi tumpuan terhadap cabaran-cabaran utama yang dihadapi oleh rakyat dan kerajaan seperti jenayah, rasuah, pendidikan, infrastruktur luar bandar, pengangkutan awam bandar dan masalah isi rumah berpendapatan rendah sebagai enam Bidang Keberhasilan Utama Negara (NKRA). Kaedah KPI ini telah menjadikan pengurusan dan pemantauan pelaksanaan projek secara lebih tepat dan teliti dipacu sendiri oleh Yang Amat Berhormat Perdana Menteri, timbalan beliau dan para Menteri yang berkenaan.

Memang kerajaan akan terus berusaha untuk meningkatkan lagi tadbir urus baik dan sentiasa mengalu-alukan dan menghargai segala maklum balas dan aduan yang dibuat oleh orang awam termasuk juga Ahli Yang Berhormat. Terima kasih.

Tuan Haji Salleh Kalbi [Silam]: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua, terima kasih Yang Berhormat Menteri kerana sudi datang sendiri dan menjawab soalan saya. Saya ingin membacakan petikan aduan kakitangan awam di dalam laman *blog*.

"Baru-baru ini aku kesempatan berhubung dengan seorang pegawai daripada Bahagian Tajaan Basiswa Kementerian Pengajian Tinggi untuk bertanyakan status pembayaran biasiswa kepada pihak universiti. Pada mulanya semuanya nampak okey. Kemudian ianya menjadi seakan-akan pelik apabila pegawai A memberitahu dia tidak menguruskan bahagian biasiswa. Dia mengarahkanku untuk menghubungi pegawai B. Apabila aku menghubungi pegawai B, dia memberitahu dia sudah tidak lagi memegang portfolio biasiswa memandangkan permohonan biasiswa telah ditutup. Dia mengarahkan aku menghubungi pegawai C."

Seorang Ahli: Soalan.

Tuan Haji Salleh Kalbi [Silam]: Ini persoalan rakyat kita. Ini persoalan rakyat kita, kalau Pakatan Rakyat nak membela rakyat, biar...

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Dr. Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar]: Saya pun dah terlupa daripada mana kita bermula Yang Berhormat.

Tuan Haji Salleh Kalbi [Silam]: Ini keluhan masyarakat daripada dalam *blog* yang saya timbulkan di sini sebagai satu contoh bagaimana seorang pegawai kerajaan yang tidak begitu prihatin dan tidak bertanggungjawab untuk menyelesaikan sesuatu masalah yang dihadapi oleh rakyat kita. Kemudian, pegawai tersebut *passing* lagi pergi pegawai D yang kebetulan pegawai D itulah yang bertanggungjawab untuk menyelesaikan sama ada dia akan memperoleh keputusan

biasiswa yang dia pohon daripada Kementerian Pengajian Tinggi. Soalan tambahan saya Tuan Yang di-Pertua, adakah kerajaan akan berusaha daripada segi kita nampak inisiatif yang dibuat oleh kerajaan...

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Dr. Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar]: Ya. Soal lah Yang Berhormat, dah panjang sangat Yang Berhormat. Saya faham ini perkara penting.

Tuan Haji Salleh bin Haji Kalbi [Silam]: Saya tahu ini penting untuk kepentingan masyarakat kita terutamanya generasi muda yang mahu bersekolah Tuan Yang di-Pertua.

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Dr. Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar]: Kalau penting, dipercepatkan Yang Berhormat, bukan dilambatkan.

Tuan Haji Salleh bin Haji Kalbi [Silam]: Kita perlu ada alasan yang kukuh Tuan Yang di-Pertua. Soalan tambahannya Tuan Yang di-Pertua, adakah kerajaan akan berusaha betul-betul tidak memusatkan daripada segi membuat keputusan apabila permohonan ataupun sebarang permasalahan yang dikemukakan oleh rakyat tanpa menunggu pegawai itu untuk menjawab sebab mereka ini ada yang bercuti, ada yang sakit dan sebagainya. Mohon jawapan dan bagaimana mekanisme ini daripada segi *time limit* nya untuk mendapat jawapan secara tepat. Terima kasih, mohon jawapan.

Tan Sri Dr. Koh Tsu Koon: Tuan Yang di-Pertua, saya ucapkan terima kasih kepada Yang Berhormat dari Silam yang begitu peka dan sentiasa memantau blognya untuk mendapat maklum balas kepada kerajaan. Mengenai kes yang telah dibangkitkan oleh Yang Berhormat itu, saya meminta supaya Yang Berhormat berhubung dengan saya memberi maklumat yang terperinci supaya kita boleh menggunakan kes ini sebagai satu contoh yang menunjukkan walaupun kita telah mewujudkan satu jentera, satu mekanisme adanya sistem yang canggih tetapi akhirnya kejayaan sistem ini bergantung kepada insan, kepada manusia, kepada pegawai yang berkenaan yang melaksanakannya.

Walaupun pada amnya ramai atau kebanyakan pegawai dan penjawat awam memang bertanggungjawab, tetapi kadangkala akan berlaku kes-kes seumpama ini di mana mungkin pegawai yang berkenaan bercuti sakit atau apa, maka nampaknya kes yang dirujuk oleh orang awam itu disepak ke sana ke sini macam dalam permainan bola sepak. Kita tidak menafikan ada berlakunya kejadian seumpama ini. Oleh itu, kita memerlukan satu sistem pemantauan. Sebenarnya setiap agensi, setiap jabatan mempunyai mekanisme atau jentera untuk mengendalikan isu seumpama ini. Di peringkat yang lebih tinggi, KSN (Ketua Setiausaha Negara) sendiri mempengerusikan Panel Pemantauan Penyampaian Perkhidmatan ataupun Panel 3P yang bermesyuarat setiap bulan yang cuba menguruskan kes-kes yang lebih besar yang mencerminkan masalah yang besar,

■1100

Maka saya ingin memberi jaminan bahawa kita akan tetap berusaha gigih untuk meningkatkan lagi keberkesanan dan kecekapan perkhidmatan awam.

Dato' Mahfuz bin Haji Omar [Pokok Sena]: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua. Sebelum soalan tambahan, saya mengalu-alukan rombongan yang sudah keluar tadi daripada Kaum Penan dan juga wakil daripada negeri Sabah. Soalan tambahan saya, berkaitan dengan soal kakitangan. Tadi diakui bahawa bukan semua kakitangan yang bersikap sedemikian.

Saya bersetuju dengan pandangan Yang Berhormat Menteri. Akan tetapi bagaimana masalah sistem pemantauan persoalan-persoalan terhadap kakitangan yang dilakukan oleh pihak luar daripada kakitangan sendiri khususnya gangguan-gangguan politik yang selalu menyebabkan sukar untuk kakitangan membuat keputusan secara yang bebas dalam hendak melaksanakan tugas-tugas mereka. Inilah yang berlaku seperti mana diakui di dalam polis sendiri iaitu bekas Ketua Polis Negara sendiri mengakui bahawa ada gangguan daripada pihak luar dalam urusan yang berkaitan dengan tanggung jawab beliau sebagai seorang Ketua Polis Negara. Jadi ini adalah persoalan yang harus dilihat bahawa satu mekanisme sistem pemantauan terhadap persoalan orang-orang politik yang kadang-kadang mencampuri hal-hal yang berkaitan dengan urusan tanggungjawab kakitangan kerajaan.

Tan Sri Dr. Koh Tsu Koon: Tuan Yang di-Pertua, pemantauan itu memang amatlah penting. Akan tetapi pemantauan ini seringnya berdasarkan kepada pengaduan dan maklum balas daripada luar sebab yang jadi sasaran untuk perkhidmatan awam ialah orang awam. Maka sekiranya ada masalah yang timbul dan tidak dapat diselesaikan melalui saluran kerajaan yang wujud, maka orang awam akan pergilah kepada pihak pemimpin politik termasuk juga pemimpin pembangkang yang sering juga bercampur tangan. Maka kita mengalu-alukan sekiranya ia berasas dan bukan bertujuan agenda politik yang tertentu. Maka kita akan mengendalikannya dan menguruskannya secara profesional. Terima kasih.

[Soalan No.8 – Y.B. Tuan John Fernandez (Seremban) tidak hadir]

Datuk Bung Moktar bin Radin [Kinabatangan]: Nampaknya pembangkang rajin tidak datang Tuan Yang di-Pertua.

9. **Dato' Lilah bin Yasin [Jempol]** minta Menteri Pembangunan, Wanita, Keluarga dan masyarakat menyatakan:-

- (a) kenapakah ramai orang yang tidak berumah di bandar raya Kuala Lumpur dibenarkan tidur di kaki lima, tepi jalan, perhentian bas dan pusat membeli belah; dan
- (b) apakah perancangan kementerian bagi mengatasi masalah masa ini.

Menteri Pembangunan Wanita, Keluarga dan Masyarakat [Dato' Sri Shahrizat binti Abdul Jalil]: *Bismillaahir Rahmaanir Rahiim. Assalamualaikum* kepada semua.

Tuan Yang di-Pertua, ingin saya nyatakan bahawa Malaysia adalah sebuah negara membangun di mana semua rakyatnya mempunyai peluang untuk bekerja dan mencari nafkah hidup hasil daripada usaha berterusan pihak kerajaan sejak kemerdekaan lagi.

Selain daripada itu, pihak kerajaan mempunyai pelbagai institusi khususnya yang dikendalikan oleh Jabatan Kebajikan Masyarakat di bawah Kementerian Pembangunan Wanita, Keluarga dan Masyarakat untuk memberi perlindungan penjagaan kepada golongan tertentu yang memerlukan. Maka dengan itu, kementerian berpendapat bahawa isu golongan gelandangan atau dengan izin, *homeless* yang berkeliaran di kaki lima, tepi jalan, perhentian bas dan pusat membeli belah tidak sewajarnya wujud sama ada di Kuala Lumpur mahupun di bandar-bandar yang lain. Kementerian juga berpendapat, setiap keluarga perlu memainkan peranan dan bertanggungjawab untuk memberi perlindungan, penjagaan dan kasih sayang kepada ahli-ahli keluarga dan tidak membiarkan ahli-ahli keluarga bergelandangan.

Namun begitu, bagi menangani isu ini satu jawatankuasa khas yang diterajui oleh Ketua Setiausaha Kementerian Pembangunan Wanita, Keluarga dan Masyarakat telah ditubuhkan pada bulan Mac tahun ini. Jawatankuasa ini berperanan untuk menyelaras program serta merangka tindakan bersepadu antara agensi kerajaan dan NGO-NGO yang berkaitan.

Dalam hal ini, JKM telah bekerjasama dengan NGO secara berperingkat bermula pada 6 Mac hingga 12 Mei tahun ini bagi membuat *profiling* golongan *homeless*. Objektif *profiling* adalah untuk mengetahui jumlah *homeless* di sekitar Kuala Lumpur termasuk latar belakang dan faktor yang menyebabkan mereka hidup bergelandangan. Selain daripada itu, *profiling* ini dapat membantu JKM dan agensi-agensi kerajaan yang lain merangka tindakan intervensi dan memberi bantuan yang sesuai kepada golongan *homeless*.

Tuan Yang di-Pertua, kementerian sudah mengambil inisiatif untuk menubuhkan sebuah pusat sehati intervensi bagi golongan gelandangan di Jalan Hang Lekiu, Kuala Lumpur di bawah naungan Yayasan Kebajikan Negara. Pusat ini dijadualkan *insya-Allah* siap selewat-lewatnya pada hujung bulan Disember tahun ini dan berupaya untuk menempatkan pada satu masa tidak kurang daripada 17, enam orang *homeless*.

Tuan Yang di-Pertua, sebagai usaha untuk memberikan peluang pekerjaan kepada golongan gelandangan ini, Jabatan Tenaga Kerja Wilayah Persekutuan, Kuala Lumpur telah menjalankan program bagi mendaftar golongan *homeless* sebagai pencari kerja sebelum menawarkan mereka peluang pekerjaan. Jabatan ini membuka kaunter pendaftaran pada setiap hari Selasa di kawasan Masjid India dari jam 9 hingga 12 malam dan daripada setiap Khamis di kawasan Puduraya dari jam 9 malam hingga 1 pagi. Pihak Kementerian Wanita, Keluarga dan Masyarakat serta agensi berkenaan akan terus memastikan bahawa isu gelandangan akan dapat ditangani bersama. Terima kasih.

Dato' Lilah bin Yasin [Jempol]: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua. Hari ini kalau kita melawat bandar-bandar besar termasuk bandar raya Kuala Lumpur, masih lagi isu orang yang

tidak berumah ini tidur di bandar raya kita di kaki-kaki lima, di *shopping complex* masih lagi berlaku. Siapa mereka ini? Berapa peratus di kalangan mereka ini rakyat Malaysia dan berapa peratus pula di kalangan mereka yang datang ke negara kita? Sejauh manakah kejayaan dan keberkesanan jawatankuasa yang sudah ditubuhkan? Adakah sindiket yang terlibat membawa mereka ini datang secara berterusan dan mengaut keuntungan tetapi masalah ini ditanggung oleh kerajaan dan negara serta rakyat dan menjejaskan usaha kita untuk menjadikan Malaysia sebagai sebuah negara maju?

Dato' Sri Shahrizat binti Abdul Jalil: Tuan Yang di-Pertua, seperti mana yang saya katakan bahawa usaha telah pun dibuat oleh kementerian untuk mengambil tindakan memprofilkan golongan gelandangan ini. Seperti mana Yang Berhormat kata, di antara mereka memang memerlukan bantuan apabila keluarga mereka sendiri menyisihkan mereka ke tepi jalan. Akan tetapi ada golongan yang kedua seperti mana Yang Berhormat katakan tadi, di mana jatuh di bawah iaitu mangsa-mangsa kepada sindiket-sindiket termasuklah sindiket yang beroperasi dengan warga asing yang ada di negara ini, kerana pada hari ini bukan hanya bergelandangan tetapi mengemis pun sudah menjadi satu bidang perniagaan yang amat lokatif.

Walaupun pihak Jabatan Kebajikan Masyarakat bersama-sama dengan pihak polis sentiasa kita mengadakan operasi untuk menentukan kita menangani masalah ini, tetapi apa yang sedang berlaku ialah oleh sebab ada sindiket ini yang begitu bijak, selepas sahaja operasi dijalankan mereka akan berpindah ke tempat yang lain. Selepas itu akan kembali kepada tempat yang lama. Namun begitu, pihak Jabatan Kebajikan Masyarakat dan kita akan maklumkan kepada pihak polis. Kita dengan izin, *will never give up*.

Akan tetapi pada akhirnya, untuk isu gelandangan ini Yang Berhormat, kami di kementerian berpendapat bahawa pada akhirnya keluarga mesti mengambil berat tentang ahli keluarga yang lain. Saya rasa amat terkilan apabila kita berjumpa dan saya sendiri turun untuk bersama-sama mereka. Apabila ditanya bahawa ada di kalangan mereka di mana ahli keluarga sendiri mengusir mereka keluar daripada rumah. Sepatutnya di Malaysia, perkara itu tidak boleh dan kita tidak benarkan ia berlaku. Terima kasih.

Tuan Saifuddin Nasution Ismail [Machang]: Terima kasih Yang Berhormat Menteri. Tadi disebutkan bahawa ada sindiket yang membiayai kegiatan pengemis.

■1110

Bolehkah Yang Berhormat nyatakan angka sindiket itu? Siapa mengepalainya, bagaimana operasinya dan apakah keberkesanan tindakan kementerian setakat ini?

Dato' Sri Shahrizat binti Abdul Jalil: Tuan Yang di-Pertua, sebenarnya soalan yang saya jawab pada hari ini adalah untuk gelandangan, tetapi kalau Yang Berhormat ingin mengetahui dengan lebih lanjut, bolehlah berkomunikasi dengan saya atau kementerian dan kita boleh berkongsi bersama dengan Yang Berhormat tentang angka-angka yang terperinci itu. *Insya-Allah*.

10. Tuan Er Teck Hwa [Bakri] minta Menteri Kesihatan menyatakan mengapa pesakit tidak diberikan subsidi ataupun bantuan kewangan untuk membeli ubat ataupun peralatan di luar hospital setelah disarankan oleh doktor dengan sebab bekalan hospital tidak mencukupi. Siapakah yang berkuasa dalam menyarankan pesakit membelikan ubat dan peralatan yang dikatakan bekalan hospital tidak mencukupi dan bilakah penguatkuasaan ini dimulakan.

Menteri Kesihatan [Dato' Seri Liow Tiong Lai]: Tuan Yang di-Pertua, sukacita dimaklumkan bahawa bekalan dan peralatan perubatan adalah disediakan oleh pihak hospital dengan menggunakan peruntukan hospital. Sekiranya bekalan itu tidak mencukupi, maka pihak hospital kena memohon peruntukan tambahan untuk mendapatkan bekalan perubatan dan peralatan berkaitan.

Walau bagaimanapun ada terdapat beberapa bekalan dan juga ubat yang tidak disediakan oleh pihak hospital seperti *implant* dan sebagainya. Bagi kes-kes seperti ini, Kementerian Kesihatan Malaysia telah menguruskan, ada mewujudkan Tabung Bantuan Perubatan bagi membantu pesakit warga negara Malaysia yang miskin dan kurang berkemampuan bagi mendapatkan bantuan perubatan yang tidak disediakan oleh hospital kerajaan. Terima kasih.

Tuan Er Teck Hwa [Bakri]: Terima kasih Yang Berhormat Menteri menjawab soalan dari Bakri. Soalan tambahan saya adalah kenapa kementerian tidak mempertimbangkan untuk memberikan bantuan subsidi atau tuntutan bayaran balik bagi pesakit yang terpaksa memberikan ubat atau pun peralatan di luar hospital setelah masalah bekalan hospital tidak mencukupi?

Bagaimanakah Kementerian Kesihatan memastikan peruntukan dalam RMKe-10 dapat menyediakan bekalan ubat dan peralatan yang mencukupi sepanjang masa supaya kekurangan ubat dan peralatan tidak lagi meragui pesakit tempatan. Terima kasih.

Dato' Seri Liow Tiong Lai: Saya sudah jelaskan tadi bahawa Kementerian Kesihatan dan hospital menyediakan semua jenis ubat dan juga peralatan. Sekiranya kita ada beberapa jenis alat dan juga ubat yang tidak dapat disediakan, maka pesakit tersebut yang tidak mampu boleh memohon melalui Tabung Bantuan Perubatan.

Saya beri beberapa contoh untuk makluman Ahli-ahli Yang Berhormat. Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, antara bantuan yang diluluskan di bawah Tabung Bantuan Perubatan adalah seperti pembekalan alat perubatan kardiotorasik seperti Implantable Cardioverter-Defibrillator (ICD) dengan kos lebih kurang antara RM32,000 hingga RM39,000 atau pun *drug eluting stent* yang melibatkan kos lebih kurang RM6,000 hingga RM6,500 dan Biventricular atau pun pemasangan *cochlear implant* dengan kos unit lebih kurang RM75,000 dan sebagainya.

Ini antara beberapa alat yang boleh dibeli melalui Tabung Bantuan Perubatan. Bagi ubat-ubatan pula yang melibatkan perbelanjaan yang tinggi juga boleh dipohon melalui Tabung Bantuan Perubatan iaitu seperti ubat beta-interferon, *adalimumab (Humira)* dan juga *Mycophenolate Mofetil*. Ini adalah ubat-ubat yang boleh dipohon melalui Tabung Bantuan

Perubatan yang tidak disediakan oleh kita tetapi boleh memohon melalui Tabung Bantuan Perubatan.

Saya hendak memberi penekanan di sini bahawa ubat-ubat di hospital, peruntukannya adalah cukup dan kita memberi keutamaan kepada hospital untuk membekalkan semua ubat. Sekiranya pada hujung tahun ini tidak mencukupi, kita ada *emergency fund* untuk membantu bagi memastikan hospital-hospital membekalkan ubat dengan cukup. Terima kasih.

Datuk Bung Moktar bin Radin [Kinabatangan]: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua. Yang Berhormat Menteri, apakah langkah-langkah yang lebih efisien yang boleh diambil oleh kementerian untuk memastikan bahawa semua hospital kerajaan dilengkapi dengan bekalan-bekalan ubat yang tidak boleh putus atau pun yang tidak boleh habis.

Ini kerana kalau terputus bekalan, maka pesakit-pesakit yang bergantung dengan ubat yang mereka ambil itu, mereka akan merasa bahawa mereka tidak ada harapan. Ini akan mengakibatkan penyakit mereka bertambah, bukan berkurangan. Secara psikologinya ia akan begitu. Jadi, apa langkah-langkah untuk memastikan semua hospital dimestikan ada kelengkapan perubatan dan ubat-ubat ini.

Kalau berkurangan, ianya akan terus dibekalkan oleh pembekal. Ini kerana pada saya amat penting bagi pesakit-pesakit yang bergantung kepada ubat-ubatan yang diambil untuk seumur hidup mereka. Terima kasih.

Dato' Seri Liow Tiong Lai: Terima kasih Yang Berhormat Kinabatangan yang begitu prihatin dengan bekalan ubat di hospital. Saya telah menyatakan tadi bahawa pihak hospital sentiasa peka dengan bekalan-bekalan ubat yang ada dalam stor hospital tersebut. Kita juga sentiasa memantau sekiranya ada kekurangan, maka kita perlu mempunyai satu sistem di mana kita boleh menempah dahulu dan membayar kemudian untuk memastikan bekalan itu sentiasa cukup di pihak hospital. Sistem yang wujud sekarang memang dapat menangani kekurangan ubat dalam hospital sekarang. Terima kasih.

11. Dato' Paduka Abu Bakar bin Taib [Langkawi] minta Menteri Pelancongan menyatakan:-

- (a) sejauh manakah kejayaan Program Cuti-cuti 1Malaysia; dan
- (b) di dalam konteks integrasi nasional, adakah kementerian memantau Cuti-cuti 1Malaysia dimanfaatkan dengan lebih luas untuk Sabah, Sarawak dan Semenanjung dan apakah rancangan seterusnya dari kementerian untuk memupuk Cuti-cuti 1Malaysia.

Timbalan Menteri Pelancongan [Dato' Dr. James Dawos Mamit]: Tuan Yang di-Pertua, Program Cuti-cuti 1Malaysia merupakan satu tema dalam kempen untuk mempromosikan destinasi-destinasi pelancongan domestik. Kementerian Pelancongan Malaysia dan agensinya Tourism Malaysia telah bekerjasama dengan pengusaha-pengusaha industri

pelancongan seperti MATTA, MITM dan BUMITRA dalam bersama-sama untuk mempromosikan Kempen Cuti-cuti 1Malaysia.

Untuk makluman Yang Berhormat, Kempen Cuti-cuti 1Malaysia mula diperkenalkan pada 11 September 1999. Pada tahun 2009, kempen tersebut telah diberi penjenamaan semula kepada Cuti-cuti 1Malaysia di mana ianya selaras dengan konsep Gagasan 1Malaysia yang dilancarkan oleh Yang Amat Berhormat Perdana Menteri Malaysia.

Kempen Cuti-cuti 1Malaysia telah memberi kejayaan yang besar dan positif dalam sektor pelancongan domestik. Sejak kempen ini dilancarkan sebelas tahun lalu pada tahun 1999, jumlah pelancong telah meningkat sebanyak 21.4 juta pada tahun 2009.

Sebagai contoh, pada tahun 2000 terdapat peningkatan sebanyak 15.96% berbanding tahun 1999. Pada tahun 2005 pula peningkatan sebanyak 7.69% dicatatkan berbanding tahun 2004.

■1120

Pada tahun 2009, statistik menunjukkan seramai 32.9 juta orang pelancong domestik yang mana terdapat penurunan 18.94% berbanding 40.61 juta orang pelancong bagi tahun 2008. Penurunan pelancong domestik pada tahun 2009 adalah disebabkan kelembapan ekonomi negara dan wabak penyakit seperti H1N1. Manakala pada 9 Jun 2008, terdapat arahan langkah berjimat-cermat yang dikeluarkan oleh kerajaan ke atas agensi-agensi kerajaan untuk mengurangkan perbelanjaan. Kenaikan harga minyak yang mendadak pada bulan Julai sehingga bulan September tahun 2008 juga memberikan kesan pada aktiviti pelancongan domestik. Syarikat penerbangan tambang murah juga telah menawarkan tawaran yang setanding untuk percutian ke luar negara.

Tuan Yang di-Pertua, Kementerian Pelancongan dan agensinya Tourism Malaysia sentiasa memantau kemajuan dan memanfaatkan Cuti-Cuti 1Malaysia agar ia dapat membantu pengusaha-pengusaha industri pelancongan dalam memajukan sektor ekonomi daripada segi pelancongan di Sabah, Sarawak dan Semenanjung Malaysia. Untuk makluman Yang Berhormat, Tourism Malaysia turut mengadakan promosi Cuti-Cuti 1Malaysia di peringkat negeri yang mana ia diadakan oleh pejabat negeri Tourism Malaysia dan juga di pusat penerangan pelancongan seluruh Malaysia.

Selain itu, Tourism Malaysia telah turut mengambil inisiatif dalam mengadakan beberapa *road show* untuk mempromosikan kempen-kempen 1Malaysia seperti:-

- (i) Misi Jualan Domestik di Johor Bahru, Sabah dan Terengganu;
- (ii) Cuti-Cuti 1Malaysia Travel Fair;
- (iii) Tarian Cuti-Cuti 1Malaysia;
- (iv) Experience Malaysia's Homestay Viral Tourism;
- (v) Risalah Cuti-Cuti 1Malaysia Packages;
- (vi) MATTA Fair; dan,

(vii) Malaysia Domestic Tourism Fair.

Selain itu juga, Tourism Malaysia turut mempromosikan kempen Cuti-Cuti 1Malaysia melalui media cetak dan media elektronik seperti papan siar luar (*billboard*), laman web Kementerian Pelancongan dan Tourism Malaysia, majalah pelancongan tempatan, akhbar-akhbar tempatan dan laman web sosial *Facebook* dan *Twitter*.

Tuan Yang di-Pertua, Kementerian Pelancongan dan agensinya Tourism Malaysia sentiasa mengadakan aktiviti-aktiviti promosi di seluruh negara untuk memastikan pelancongan domestik sentiasa meningkat dari semasa ke semasa. Sekian, terima kasih.

Dato' Paduka Abu Bakar bin Taib [Langkawi]: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua dan terima kasih kepada Yang Berhormat Menteri. Jadi, saya mengucapkan terima kasih di atas segala usaha, Langkawi telah mendapat habuan ataupun manfaat daripada penganjuran program Cuti-Cuti 1Malaysia yang telah dijalankan. Izinkan saya Tuan Yang di-Pertua untuk merakamkan ucapan terima kasih kepada Yang Amat Berbahagia Tan Sri Abdul Kadir Sheikh Fadzir Menteri Pelancongan yang terdahulu yang telah mengadakan program Cuti-Cuti 1Malaysia dan juga mengadakan Malaysia Truly Asia dan Colours of Malaysia yang telah diadakan setiap tahun dan Menteri Pelancongan sekarang telah menjadi Timbalan Menteri.

Soalan saya ialah adakah kerajaan ataupun kementerian membincangkan dengan Firefly ataupun AirAsia ataupun MAS untuk membolehkan pelancong dari Sabah, Sarawak terutama sekali untuk pelajar sekolah dan juga pelancong-pelancong dalam Malaysia pergi ke Sabah dan Sarawak untuk melihat dengan sendirinya. Misalnya kalau kita lihat di Kinabatangan, yang mana kita ada *Monkey Proboscis*, Kundasang, Gunung Kinabalu, Semporna, *Mulu Cave*, melawat rumah panjang dan lain-lain. Begitu juga daripada segi Sabah dan Sarawak datang ke Malaysia untuk melihat dengan sendirinya apakah yang berlaku di Kuala Lumpur dan lain-lain tempat terutama sekali Penang, Melaka, Kuala Lumpur, Langkawi dan sebagainya. Ini kerana inilah yang saya maksudkan dengan integrasi nasional.

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Dr. Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar]: Baik Yang Berhormat. Soalan.

Dato' Paduka Abu Bakar bin Taib [Langkawi]: Jadi, integrasi nasional untuk memupuk semangat integrasi nasional. Terima kasih.

Dato' Dr. James Dawos Mamit: Terima kasih Yang Berhormat Langkawi atas soalan tambahan. Kementerian Pelancongan memang sentiasa berbincang juga dengan *airlines* ataupun syarikat penerbangan seperti MAS, AirAsia dan satu lagi Firefly. Memang kita selalu berbincang dengan mereka. Hasil daripada perbincangan sebegini, maka Firefly akan juga membuat penerbangan ke Kuching pada 15 Januari yang akan dilancarkan pada tahun hadapan. Itulah harapan kita bahawa lebih ramai lagi pelancong domestik akan datang ke Sabah, Sarawak dan pelancong-pelancong dari Sabah dan Sarawak datang ke Semenanjung Malaysia.

Berkaitan dengan destinasi-destinasi yang telah disebutkan oleh Yang Berhormat Langkawi tadi seperti Kinabatangan, Kundasang ataupun rumah-rumah panjang. Di dalam Travel Fair Cuti-Cuti 1Malaysia sememangnya ada syarikat-syarikat dari Sabah, Sarawak, termasuk juga syarikat-syarikat dari Semenanjung Malaysia yang mempromosikan destinasi-destinasi yang tertentu seperti Kinabatangan, Kundasang dan juga rumah panjang. Oleh itu, kita dalam Kementerian Pelancongan berharap bahawa dengan adanya lawatan seperti ini ataupun *domestic tourism* sentiasa meningkat maka integrasi nasional boleh tercapai dan ditingkatkan. Terima kasih.

Dato' Johari Abdul [Sungai Petani]: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua. Saya ingin bertanya kepada Yang Berhormat Timbalan Menteri. Apakah kerjasama dengan *airlines* yang seperti Yang Berhormat Timbalan Menteri sebutkan dipertingkatkan? Ini disebabkan saya jumpa dengan ramai pelancong di negara-negara seperti Vietnam dan di Bangkok baru-baru ini yang mengatakan bahawa mereka memang teruja walaupun apa yang kita katakan tentang AirAsia kerana AirAsia telah memberikan peluang kepada mereka untuk melawat kawasan ini. Akan tetapi nampaknya ramai yang tidak tahu lagi tentang potensi yang kita ada, tempat-tempat untuk kita lawati di Malaysia berbanding dengan negara-negara jiran kita yang potensinya hebat dan mereka amat agresif ke arah untuk mempromosikan tempat-tempat untuk dilawati. Jadi, saya hendak bertanya apakah program-program yang khususnya yang dijalankan bersama-sama *airlines* ini untuk mempromosikan negara kita secepat mungkin? Terima kasih.

Dato' Dr. James Dawos Mamit: Terima kasih Yang Berhormat Sungai Petani. Sememangnya Kementerian Pelancongan Malaysia bekerjasama dengan syarikat-syarikat penerbangan yang ada di dalam negara kita untuk mempromosikan negara kita dan destinasi-destinasi tertentu yang sememangnya sudah ada di negara kita yang lebih menarik lagi daripada negara-negara lain. Promosi seperti ini selalu diadakan di negara-negara yang memang sebagai *target countries* kepada kita. Oleh yang demikian, pejabat kita juga di dalam negara-negara tersebut sentiasa membuat promosi. Itulah sebabnya pada tahun lepas, negara kita melonjak ke tempat yang ke sembilan jika dibandingkan dengan negara-negara lain di ASEAN ini. Tempat yang ke sembilan yang mana jumlah-jumlah pelancong-pelancong asing yang datang ke negara kita meningkat dengan tinggi sekali pada tahun lepas.

■1130

Diharapkan pada tahun ini juga, disebabkan promosi kita bersama dengan *airlines* dapatlah kita melihat jumlah pelancong yang tinggi. Ini kerana sehingga bulan Ogos telah pun meningkat dengan 5.2% berbanding pada tahun lepas. Terima kasih.

Tuan Pengerusi [Datuk Dr. Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar]: Terima kasih Yang Berhormat. Ahli-ahli Yang Berhormat, sesi pertanyaan-pertanyaan bagi jawab lisan pada pagi ini selesai. Yang Berhormat Menteri.

[Masa untuk Pertanyaan-pertanyaan bagi Jawab Lisan telah tamat]

USUL

**WAKTU MESYUARAT DAN URUSAN DIBEBASKAN
DARIPADA PERATURAN MESYUARAT**

11.31 pg.

Timbalan Menteri Dalam Negeri I [Datuk Wira Abu Seman bin Haji Yusop]:Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan:

“Bahawa mengikut Peraturan Mesyuarat 12(1), Majlis Mesyuarat pada hari ini tidak akan ditangguhkan sehingga selesai diputuskan giliran-giliran di peringkat Jawatankuasa Rang Undang-undang Perbekalan 2011 bagi Kementerian Kesihatan, Kementerian Perumahan dan Kerajaan Tempatan dan Kementerian Belia dan Sukan dan selepas itu Majlis Mesyuarat akan ditangguhkan sehingga jam 10.00 pagi hari Rabu, 8 Disember 2010.”

Timbalan Menteri Kerja Raya [Dato’ Yong Khoo Seng]: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon menyokong.

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Dr. Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar]: Ahli-ahli Yang Berhormat, sekarang saya kemukakan masalah kepada Majlis untuk diputuskan. Masalahnya ialah usul seperti yang dikemukakan tadi hendaklah dipersetujui,

Usul dikemuka bagi diputuskan; dan disetujui.

RANG UNDANG-UNDANG

RANG UNDANG-UNDANG PERBEKALAN 2011

DAN

USUL

ANGGARAN PEMBANGUNAN 2011

Jawatankuasa

Aturan Urusan Mesyuarat dibacakan bagi menyambung semula pertimbangan atas “Rang Undang-undang Perbekalan 2011 dan Anggaran Pembangunan 2011 dalam Jawatankuasa sebuah-buah Majlis.” ***[Hari Kedua belas]***

Majlis bersidang dalam Jawatankuasa

[Timbalan Yang di-Pertua (Datuk Dr. Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar) *mempengerusikan Jawatankuasa*]

**Maksud B.42 [Jadual] –
Maksud P.42 [Anggaran Pembangunan 2011] –**

USUL

**MEMINDA JADUAL DI BAWAH P.M 66(9) –
MEMOTONG RM10 GAJI MENTERI KESIHATAN**

Tuan Pengerusi [Datuk Dr. Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar]: Ya, sebelum saya menjemput Yang Berhormat Sungai Siput - duduk dahulu, Yang Berhormat. Selepas ini kita ada tiga kementerian sehingga kita habis pada malam ini. Jadi saya ingin menetapkan bahawa kita minta lapan pembahas bagi tiap-tiap satu kementerian, iaitu empat daripada Barisan Nasional dan empat daripada Pakatan Rakyat. Tiap-tiap satu kementerian dihadkan bagi seorang pembahas itu lapan minit sahaja untuk berbahas Yang Berhormat.

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz [Sri Gading]: Ada parti Pakatan Rakyat, Tuan Pengerusi?

Tuan Pengerusi [Datuk Dr. Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar]: Tidak mengapa Yang Berhormat. Yang Berhormat Sungai Siput, sila.

11.33 pg.

Dr. M. Jeyakumar Devaraj [Sungai Siput]: Terima kasih Tuan Pengerusi. Saya mencadangkan pemotongan gaji Yang Berhormat Menteri Kesihatan, ini bukan perkara main-main. Saya mencadangkan ini kerana kecewa dengan pendekatan yang diambil oleh Kementerian Kesihatan dan juga Yang Berhormat Menteri Kesihatan berkaitan dengan satu pesakit yang dcederakan kerana kecuai Hospital Ipoh dan cara ia dikendalikan adalah tidak adil.

[Timbalan Yang di-Pertua (Datuk Ronald Kiandee) *mempengerusikan Jawatankuasa*]

Dr. M. Jeyakumar Devaraj [Sungai Siput]: Ceritanya seperti ini. Puan Chow yang berumur lebih kurang 40 tahun lebih dan merupakan seorang pesakit TB. Ia telah ke Hospital Ipoh pada tahun 2004 dan dirawat sebagai pesakit TB dan diubati, itu perkara biasa. Mereka memberikan ubat dengan dos yang *standard*, tetapi masalahnya pada masa itu Puan Chow ini hanya mempunyai berat hanya 36 kilogram. Oleh itu ubat *standard* berdasarkan berat badan 60 kilogram adalah berlebihan untuknya. Kerana itu *ethambutol* yang diberikan untuk penyakit TB menjadikannya buta kerana mencederakan penglihatan dan *isoniazid* yang diberikan juga sebagai ubat TB menjadikannya *paralysed* – ia ada *spastic paralysis*.

Isu ini telah disedari oleh hospital dan mereka telah menukar ubat dan memberikan ubat yang mengandungi dos yang sewajarnya dan akhirnya ia sembuh. Akan tetapi masalah dengan matanya yang sehingga sekarang iaitu lima tahun selepas itu - 6/60 ertinya ia *legally blind*, hilang

penglihatannya dan juga tidak dapat berjalan. *Now*, ia datang semula ke *Ipoh General Hospital* pada tahun 2005 untuk dirawat dan di dalam nota-notanya di Hospital Ipoh pun telah ditulis, "*Known case of ethambutol induced blindness. Known case of isoniazid induced weakness on the leg.*" Ini semua telah ditulis di dalam nota-notanya, tetapi Kementerian Kesihatan tidak tampil ke hadapan untuk membincangkan pampasan untuknya.

Dia ini merupakan seorang ibu tunggal. Suaminya telah meninggal lima atau enam tahun yang lalu di dalam satu kemalangan jalan raya. Ia tidak mempunyai SOCSO kerana ia hanya bekerja sebagai pencuci pinggan di restoran. Jadi pada tahun 2007 oleh sebab tidak mendapat apa-apa tawaran daripada kementerian, dia telah memfailkan satu kes dengan seorang *lawyer* di Ipoh meminta untuk diberikan pampasan dari Kementerian Kesihatan. Kes ini didengarkan di Mahkamah Sesyen.

Pada bulan Ogos 2010, ia telah diberitahu oleh *lawyer* beliau bahawa peguam kerajaan sedang menggunakan satu hujah menyatakan bahawa doktor yang dinamakan sebagai doktor pertama itu adalah doktor yang salah. *Actually* apa yang berlaku ialah apabila mereka melihat nota-nota di dalam *case note*, semua yang disain oleh doktor itu tidak boleh dibaca. Akhirnya ada seorang doktor *houseman* yang sains dan cop pita ... itu. *Lawyer* itu menggunakan nama ia tetapi apabila *lawyer* kerajaan *check* dan tengok, pita itu hanya masuk ke wad minggu selepas ubatnya dimulakan. So ini menjadi satu alasan utama mengatakan, "*You sudah menamakan doktor defendan pertama salah. Oleh itu rantai - the chain connecting daripada doktor pertama kepada Pengarah Hospital kepada Kementerian Kesihatan itu telah terputus.*" Ia menggunakan alasan itu untuk membuang kes tersebut.

Tidak dinafikan ia diberikan ubat *Ethambutol* dan ubat *Isoniazid* dengan dos yang tinggi di hospital itu juga, kerana ternyata di dalam nota tersebut. Akan tetapi *lawyer* ini menamakan *first respondent* yang bersalah dan menggunakan *technicality* untuk mengelakkan daripada membayar satu pampasan yang wajar kepadanya. Apabila saya mendengar hal ini dalam bulan Ogos, saya telah menulis surat kepada Yang Berhormat Menteri Kesihatan dan saya menghantarnya sendiri ke *office*. Saya kata, "*Yang Berhormat Menteri, ini sedang berlaku dan tolong gunakan kuasa memberitahu kepada lawyer kerajaan bahawa jangan menggunakan hujah ini. Jika Yang Berhormat Menteri boleh proof masalah itu bukan berpunca daripada ubat, we are in good. Jangan gunakan technicality dengan menamakan doktor yang salah.*" Saya telah hantar sendiri ke pejabat Yang Berhormat Menteri dan tidak ada jawapan.

Pada bulan September, kes ini telah dibuang dengan hujah dan alasan itu - '*you have named the wrong person, technically is out*'. Ia telah menggunakan kes *law* daripada *appeal code*. Selepas kes itu dibuang, saya telah menghantar surat kepada Yang Berhormat Menteri lagi dan mengatakan bahawa, "*Yang Berhormat Menteri masih ada kuasa untuk menubuhkan satu panel. Check dia dengan pakar dan jika masalah tersebut betul-betul berpunca daripada ubat*

yang salah, tolong beri dia." Semasa itu saya tidak berikan kepada *press* kerana saya tidak mencari publisiti. Itu pun tidak ada apa-apa jawapan. Ini adalah masalahnya.

Kita tidak minta doktor tersebut dibuang atau digantung kerja. Yang kita minta adalah agar ibu tunggal ini mendapat satu pampasan yang membolehkan dia terus hidup dengan sedikit *dignity*. Jika Yang Berhormat Menteri tidak menggunakan kuasa dalam hal sebegini, dia hendak ke mana? Jadi saya di sini adalah untuk meminta agar semua Yang Berhormat dan wakil rakyat di sini, mari kita bertanggungjawab kepada rakyat kita. Jangan ingat ini isu pembangkang dengan BN. Ini adalah isu masalah rakyat dan boleh berlaku kepada pesakit-pesakit daripada kawasan *you* juga pada masa akan datang. Adalah menjadi peranan kita untuk memberi teguran yang tepat dan wajar kepada kerajaan. Jika tidak menggunakan kuasa eksekutif dengan baik, secara peka, telus dan bertanggungjawab - adalah tanggungjawab kita sebagai institusi yang bebas - Parlimen untuk berikan teguran.

Saya berharap kali ini kita boleh bersama-sama menghantar satu mesej bahawa tindakan sebegini tidak boleh diterima oleh Parlimen. Ini bukan isu politik, ini bukan isu peribadi. Ini adalah isu keadilan untuk seorang wanita yang miskin dan telah menjadi cacat kerana kecuai hospital dan selepas itu menggunakan satu *technicality* untuk melarikan diri daripada membayar pampasan kepadanya. *So* saya berharap kali ini kita mengundi jangan mengikut pembangkang atau *government*, dan kita semua menghantar satu mesej yang *clear*. Terima kasih Tuan Pengerusi.

■1140

Beberapa Ahli: [*Bangun*]

Tuan Pengerusi [Datuk Ronald Kiandee]: Yang Berhormat Gopeng.

11.40 pg.

Dr. Lee Boon Chye [Gopeng]: Terima kasih Tuan Pengerusi. Saya turut terlibat dalam perbahasan ini untuk menyokong usul yang dibawa oleh Yang Berhormat Sungai Siput. Memang dalam kes ini menunjukkan satu kecuai perubatan yang ketara. Saya bimbang kecuai ini bukan sekadar satu insiden yang *isolated*, insiden-insiden yang terpencil tetapi mungkin merupakan satu insiden yang lebih merupakan *tip of the iceberg*. Dalam hal ini, kita tahu bahawa pegawai perubatan pelatih yang memulakan ubat tersebut memang dalam dos yang di luar biasa yang sepatutnya diterima oleh pesakit tersebut.

Malangnya, akibat adalah untuk pesakit yang terlibat menjadi satu malapetaka untuk beliau sendiri. Kita lihat walaupun Dr. Peter merupakan seorang doktor pelatih yang teruskan perubatan tersebut, sebenarnya beliau turut bertanggungjawab kerana beliau teruskan perubatan yang salah. Akan tetapi yang penting sekali, bukan setakat doktor pelatih yang terlibat tetapi yang penting sekali adalah doktor-doktor yang sepatutnya memberi pengawasan kepada doktor-doktor pelatih yang terlibat. Ini merupakan tanggungjawab konsultan-konsultan tersebut dan juga tanggungjawab hospital dan kementerian.

Yang penting sekali dalam hal ini, saya lihat baru-baru ini sahaja kita dengar, memang ada masalah dari segi pengawasan doktor-doktor pelatih kerana terlalu ramai HO yang di bawah latihan seorang konsultan yang jauh lebih kalau dibanding dengan standard yang sepatutnya ada mungkin 10 doktor pelatih di bawah seorang pakar dan sebagainya. Ini mengakibatkan bahawa doktor pelatih itu tidak mempunyai pengalaman yang secukupnya ataupun tidak mendapat pengawasan yang secukupnya. Oleh sebab itu, kejadian ini boleh berlaku.

Saya juga menyokong usul ini berlandaskan kepada isu yang lainlah, bukan berkaitan dengan kes ini tetapi isu pengawalan denggi. Ini saya pernah bangkitkan semasa pengucapan pembahasan dasar. Kita tahu bahawa setakat ini, setakat sehingga 29 November 2010, sebanyak 43,543 kes denggi telah berlaku setakat ini untuk tahun ini. Ini merupakan satu peningkatan 17% kalau banding dengan tahun yang lepas. Kematian 128 orang iaitu peningkatan 64% menunjukkan bahawa sekurang-kurangnya dua orang mati akibat denggi setiap minggu.

Baru sahaja Yang Berhormat Menteri mengatakan bahawa seharusnya doktor yang merawat pesakit denggi ini harus berhati-hati dan merujuk kepada hospital secepat mungkin. Akan tetapi saya hendak katakan di sini, jangan salahkan doktor, sebab untuk hari yang pertama hingga ketiga untuk penyakit denggi ini, memang gejalanya tidak spesifik dan tidak ada *test* muktamad yang boleh mengesan mengesahkan penyakit denggi ini. Jadi peningkatan kes dan kematian ini menunjukkan bahawa usaha setakat ini gagal.

Saya hendak bawa isu ini oleh kerana keputusan kementerian untuk meluluskan pembebasan nyamuk aedes mutan, OX513A oleh IMR. Sebenarnya ini satu nyamuk mutan yang direka oleh syarikat bioteknologi United Kingdom – Oxitec. Keputusan ini telah dibuat untuk dibebaskan di kawasan Bentong, kawasan Parlimen Yang Berhormat Menteri dan juga di Alor Gajah. Sebelum saya teruskan, saya ingin memohon agar Yang Berhormat Menteri sebelum bebaskan ribuan nyamuk mutan ini, tolong – kalau ada masa, luangkanlah sedikit masa untuk menonton sebuah filem MIMIC. Filem ini menceritakan di Manhattan, Amerika Syarikat di mana lipas biasa membawa sejenis penyakit yang boleh membunuh kanak-kanak di situ.

Pakar saintis di situ untuk menghapuskan lipas biasa ini telah mencipta sejenis lipas mutan untuk membunuh lipas biasa ini. Memang ini berjaya bila lipas mutan ini dibebaskan dan lipas mutan ini seharusnya mati selepas satu generasi. Untuk selama tiga tahun, tidak ada masalah tetapi tiga tahun kemudian kita lihat dalam filem tersebut, lipas mutan ini telah terus hidup dan menjadi satu raksasa yang membunuh manusia dewasa dan kanak-kanak. Walaupun mungkin ini kita katakan cerita dongeng, tetapi memang ada asas dari segi saintifiknya.

Kita tahu apabila kita lepaskan nyamuk aedes mutan yang dicipta oleh syarikat United Kingdom ini, ia bukan sekadar ada 3% hingga 4% daripada nyamuk yang dilepaskan ini akan terus hidup – nyamuk jantan yang dilepaskan ini akan terus hidup dan bukan setakat itu, kita juga tahu 3% hingga 4% daripada nyamuk jantan yang dibebaskan bukan semuanya nyamuk jantan

tetapi ada sebahagian – 4% adalah nyamuk betina. Ia akan terus hidup, terus membiak dan terus melahirkan nyamuk-nyamuk yang jenis mutan ini.

Walaupun setakat ini kita tidak ada saintifik *proof* yang mengatakan bahawa nyamuk mutan ini akan membawa apa-apa masalah, tetapi macam mana kita tahu masa akan datang? Apabila kita memperkenalkan genetik-genetik yang baru kepada alam semula jadi dan ini mungkin menyebabkan satu mutasi yang luar biasa. Kemungkinan nyamuk ini akan membawa bukan setakat penyakit denggi tetapi mungkin membawa penyakit lain. Misalannya, sekiranya nyamuk ini mampu membawa penyakit AIDS, ini akan menjadi satu malapetaka perubatan dan malapetaka ekologi.

Yang Berhormat Menteri dan Tuan Pengerusi, saya juga hendak mengambil perhatian. Kita tahu teknologi IMR ini bukan teknologi tempatan. Ini teknologi dari United Kingdom dan sekiranya teknologi ini adalah teknologi yang selamat, kenapa tidak dicubakan di tempat yang lain? Kenapa tidak digunakan di – misalannya benua Afrika? Saya pasti untuk nyamuk Anopheles pun boleh gunakan cara yang sama di mana malaria merupakan satu masalah yang jauh lebih besar kalau dibandingkan dengan denggi. Jadi, ini persoalannya.

Kita juga tahu untuk cara ini terus berkesan, kita terpaksa melepaskan nyamuk berterusan, bukan sekali sahaja – berterusan. Apakah kesan dari segi jangka masa panjang? Ini adalah persoalan-persoalan yang saya mohon agar Yang Berhormat Menteri beri perhatian dalam kes ini. Sekian, terima kasih.

Tuan Pengerusi [Datuk Ronald Kiandee]: Yang Berhormat Sri Gading.

11.48 pg.

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz [Sri Gading]: Tuan Pengerusi, saya kadang-kadang pelik dan hairan. Tiada kerja lain kah pembangkang ini? Ini Ketua Pembangkang baru masuk, nasihatkanlah anak-anak buah. Banyak kerja lainlah daripada potong gaji, potong gaji, potong gaji. Kerja yang tidak manfaat. Macam Yang Berhormat Sungai Siput kata, mintalah Yang Berhormat Menteri gunakan kuasa. Ini satu suruhan yang begitu. Akan tetapi kadangkala kalau Yang Berhormat Menteri guna kuasa, pembangkang kata Yang Berhormat Menteri salah guna kuasa. Salah juga.

Yang Berhormat Gopeng kata soal nyamuk. Tidakkanlah mengenai nyamuk jantan, nyamuk betina berkeliaran, Yang Berhormat Menteri kena potong gaji. *Astaghfirullahalazim*. Alahai! Tolonglah Yang Berhormat Ketua Pembangkang, tolonglah nasihat. Ini soal potong gaji ini.

Datuk Bung Moktar bin Radin [Kinabatangan]: [Bangun]

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz [Sri Gading]: Tidak, ini nyamuk jantan, nyamuk betina.

■1150

Datuk Bung Moktar bin Radin [Kinabatangan]: Terima kasih Yang Berhormat Sri Gading. Tuan Pengerusi, saya sebenarnya serius mahu membahaskan perkara-perkara berhubung dengan kementerian ini. Memang benar banyak perlu kita bahas, tetapi pembangkang mengambil kesempatan yang tidak kena pada masanya. Kalau dia gunakan usul yang baik untuk kita bahas, saya ikut berbahas, perlu kita bahas.

Akan tetapi, dia bahas satu perkara tetapi kena potong gaji. Ini rasa saya pemikiran orang yang cetek dan sudah tidak waras. Kita sudah akhir-akhir Dewan ini, seharusnya kita bincang bagaimana membantu kementerian ini menyelesaikan masalah di hospital-hospital supaya doktor kita lebih efisien dan sebagainya. Minta pandangan Yang Berhormat Sri Gading.

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz [Sri Gading]: *[Ketawa]*

Dr. Lee Boon Chye [Gopeng]: Boleh celah? Boleh celah?

Tuan Pengerusi [Datuk Ronald Kiandee]: Yang Berhormat, Yang Berhormat Gopeng bangun Yang Berhormat.

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz [Sri Gading]: Saya ingat tidak ada masa mencelah. Nanti. Apa yang dibangkitkan oleh Yang Berhormat Sungai Siput, memang kadangkala ada kes-kes seperti ini. Kadangkala ada. Akan tetapi, saya fikir Yang Berhormat Menteri Kesihatan yang begitu bersungguh-sungguh melihat masalah kesihatan rakyat dalam negara ini, sepatutnya jangan dipotong gaji, jumpa, runding. Saya rasa Yang Berhormat Menteri Kesihatan kita ini salah seorang Menteri yang terbuka, sifat terbuka, mudah dijumpai. Oleh sebab itu, antara Menteri-menteri kerajaan yang ada pada hari ini yang disukai ramai, yang popular adalah Yang Berhormat Menteri Kesihatan ini. Tidak sepatutnya beliau dipotong gaji. *[Disampuk]* Ini bahas usullah ini. Memang kita pertikaikan. Tidak munasabah! Potong gaji, tidak munasabah.

Kementerian Kesihatan, serius! Satu kementerian yang terpenting bagi negara yang bekerja 24 jam satu hari satu malam, tujuh hari seminggu. Mana ada kementerian seperti ini. Hebat!

Dato' Lilah bin Yasin [Jempol]: *[Bangun]*

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz [Sri Gading]: Dia memberi layanan kepada orang miskin, orang...

Dato' Lilah bin Yasin [Jempol]: Memang kerajaan serius hendak membantu rakyat dalam isu kesihatan. Kalau tidak, mana mungkin RM15 bilion akan kita luluskan dalam Parlimen, dalam sidang ini Yang Berhormat Sri Gading. Oleh yang demikian, soal kekurangan doktor adalah merupakan soal perkara yang penting untuk kita atasi. Akan tetapi, kualiti doktor kita, kesanggupan doktor bertugas membantu rakyat dalam suasana yang tidak cukup bilangannya, ini juga patut kita hargai. Pesakit ini Yang Berhormat, dilaporkan tadi sudah baik. Ucapkanlah terima kasih kepada doktor yang merawat pesakit ini. Apa jasa kita untuk membawa pesakit ini kepada Jabatan Kebajikan Masyarakat untuk membantu pesakit ini dalam bidang kebajikan

mereka? Inilah tugas parti pembangkang supaya membantu kerajaan melaksanakan dasar yang baik ini. Apa pandangan Yang Berhormat Sri Gading?

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz [Sri Gading]: Pandangan saya 100% betul Yang Berhormat Jempol. 100%! Bagi saya Kementerian Kesihatan RM15 bilion...

Tuan Khalid Abd. Samad [Shah Alam]: Yang Berhormat Sri Gading. Yang Berhormat Sri Gading.

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz [Sri Gading]: Ini tidak cukup. Tidak cukup menjaga kesihatan rakyat, kesihatan orang-orang di bandar, orang-orang di kampung, orang-orang di hulu-hulu, segala-galanya. Kementerian Kesihatan menjaga sakit, macam-macam sakit. *Alhamdulillah*, para doktor kita doktor yang memang terkenal. Oleh sebab itu negara kita keluar menjadi negara pelancongan kesihatan. Orang yakin dengan doktor kita. *Alhamdulillah*.

Dato' Johari Abdul [Sungai Petani]: Yang Berhormat Sungai Petani. Yang Berhormat Sungai Petani boleh mencelah?

Tuan Pengerusi [Datuk Ronald Kiandee]: Yang Berhormat Sungai Petani, Yang Berhormat.

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz [Sri Gading]: Saya rasa mencelah dekat Yang Berhormat Menteri sahajalah. Yang Berhormat Menteri yang akan lebih baik menjawab.

Hospital kita, klinik kita. Sekarang sudah ada Klinik 1Malaysia dan saya dengar pada minggu hadapannya – saya tidak tahu Yang Berhormat Menteri boleh menjawab. Klinik bergerak 1Malaysia. Bagaimana kementerian kita melihat dan kepekaan kementerian ini kepada kesihatan rakyat. Penyakit-penyakit berjangkit memang ada, memang tidak dinafikan tetapi *Alhamdulillah*, negara kita keluar menjadi negara yang dapat mengawal penyakit berjangkit yang kronik seperti ini. Terima kasihlah kepada Kementerian Kesihatan. Ini sudahlah tidak berterima kasih, potong pula lagi. *Astaghfirullah al azim*. Hilang akalkah ini? *Lailahailallah*.

Saya haraplah – hilang akal. Orang berbudi macam ini, sekurang-kurang kita berbahasa. Kata orang Melayu, orang berbudi kita...[*Disampuk*] Ini, orang beri kita susu, kita beri dia tuba. Apa jenis punya manusia.

Dato' Seri Haji Azmi Khalid [Padang Besar]: Boleh? Boleh?

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz [Sri Gading]: Yang Berhormat Padang Besar, sila.

Dato' Seri Haji Azmi Khalid [Padang Besar]: Terima kasih Tuan Pengerusi. Saya hendak tanya daripada Yang Berhormat Sri Gading. Perlis ini kira luar bandar, hospitalnya kira district hospitallah statusnya. Akan tetapi saya pergi ke Pulau Pinang, kepada *neurosurgeon*, dia kata, "You datang daripada Perlis?" "Ya." Dia kata lebih baik buat *MR scan* di Perlis *because the machine is the best, better than what we have in Penang. Private hospital*. Maknanya, hospital kerajaan mempunyai satu kelengkapan yang cukup hebat dan Perlis bukan suatu hospital yang besar. Terima kasih. Hendak tanya Yang Berhormat Sri Gading.

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz [Sri Gading]: Inilah contoh, kepakaran dan juga alat-alat yang moden yang ada di hospital-hospital kita hasil usaha yang bersungguh-sungguh Yang Berhormat Menteri Kesihatan. Tidak dapat dinafikan Yang Berhormat Menteri Kesihatan bekerja siang malam, turun padang melawat hospital, melawat klinik, melawat serata Malaysia ini, Sabah dan Sarawak. Tidakkan dibalas dengan potong gaji RM10.

Datuk Abd. Rahman Dahlan [Kota Belud]: *[Bangun]*

Dato' Shamsul Anuar Nasarah [Lenggong]: Yang Berhormat Sri Gading, Yang Berhormat Sri Gading, belakang Yang Berhormat Sri Gading. Yang Berhormat Lenggong.

Tuan Pengerusi [Datuk Ronald Kiandee]: Ya.

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz [Sri Gading]: Yang Berhormat Lenggong.

Tuan Pengerusi [Datuk Ronald Kiandee]: Yang Berhormat Lenggong. Ya.

Dato' Shamsul Anuar Nasarah [Lenggong]: Terima kasih Tuan Pengerusi. Yang Berhormat Sri Gading, saya bawa Yang Berhormat Menteri Kesihatan pergi Lenggong, selepas tidak sampai setahun saya jadi wakil rakyat, 9 Januari ini sudah hendak diadakan pecah tanah hospital di Lenggong. Hebat Yang Berhormat Menteri kita ini. Pakatan Rakyat ini pelik sedikit. Hendak hantar memorandum pada Duli Yang Maha Mulia Tuanku pun, Yang Amat Berhormat Menteri Besar terpaksa buat demonstrasi. Macam tidak ada cara lain. Tidak bolehkah jumpa? Nampak benar sangat cara mereka tidak pandailah mentadbir.

Datuk Abd. Rahman Dahlan [Kota Belud]: Sekali lagi.

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz [Sri Gading]: Inilah Yang Berhormat Lenggong. Sedikit masa dahulu kita dengar macam tidak percaya Sultan, tidak percaya Raja-Raja Melayu. Akhirnya, jumpa juga Sultan. Cakap tidak serupa bikin. *[Dewan riuh]* Rakyat hari ini harus faham, inilah permainan politik pembangkang...

Dr. Dzulkefly Ahmad [Kuala Selangor]: Yang Berhormat Sri Gading, Yang Berhormat Sri Gading.

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz [Sri Gading]: Yang patut ditolak. Pilihan raya yang akan datang, tidak ada sebab rakyat memberikan mandat kepada pembangkang.

Dr. Dzulkefly Ahmad [Kuala Selangor]: Ketuanan Melayu lain daripada kedaulatan Sultan. Yang Berhormat Sri Gading, Yang Berhormat Sri Gading...

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz [Sri Gading]: Kita kena beri mandat dan sokongan pada Yang Amat Berhormat Dato' Sri Mohd. Najib bin Tun Abdul Razak. Tengok!

Tuan Pengerusi [Datuk Ronald Kiandee]: Yang Berhormat.

Dr. Dzulkefly Ahmad [Kuala Selangor]: Ketuanan Melayu UMNO...

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz [Sri Gading]: Kalau disentuh...

Dr. Dzulkefly Ahmad [Kuala Selangor]: Ketuanan Melayu UMNO lain daripada kedaulatan Sultan. *[Dewan riuh]*

Tuan Pengerusi [Datuk Ronald Kiandee]: Yang Berhormat Kota Belud. Yang Berhormat.

Datuk Abd. Rahman Dahlan [Kota Belud]: Terima kasih.

Dr. Dzulkefly Ahmad [Kuala Selangor]: Yang Berhormat Sri Gading, ketuanan Melayu UMNO lain daripada kedaulatan Sultan.

Tuan Pengerusi [Datuk Ronald Kiandee]: Yang Berhormat Kuala Selangor.

Datuk Abd. Rahman Dahlan [Kota Belud]: Terima kasih Tuan Pengerusi. Yang Berhormat Sri Gading, saya hendak katakan, hendak beritahu kepada Yang Berhormat Sri Gading, ada beberapa statistik. Saya hendak minta Yang Berhormat Sri Gading, sama ada Yang Berhormat Sri Gading sedar atau tidak pertamanya, *WHO (World Health Organization)* Yang Berhormat Sri Gading, telah memberi pengiktirafan tertinggi kepada kementerian ini atas cara menangani H1N1. *[Tepuk]* Dr. Margaret Chan, *the Director General of WHO* datang ke Malaysia tahun lepas mengatakan Malaysia adalah antara negara yang terbaik di dunia dalam menangani H1N1.

Kedua Yang Berhormat Sri Gading, perkhidmatan kesihatan – saya hendak beritahu lain. Saya hendak beritahu kepada Yang Berhormat Sungai Siput, kalau hendak potong gaji Yang Berhormat Menteri ini pun silap. Perkara ini berlaku sebelum Yang Berhormat Menteri ini menjadi Menteri Kesihatan pun kalau dikira betul. Menteri yang hendak dipotong gaji ini bukan Menteri Kesihatan yang dipertanggungjawabkan.

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz [Sri Gading]: *[Bangun]*

Tuan Pengerusi [Datuk Ronald Kiandee]: Yang Berhormat ya.

Datuk Abd. Rahman Dahlan [Kota Belud]: Sekejap. Satu lagi. *One more.*

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz [Sri Gading]: Jadi...

Datuk Abd. Rahman Dahlan [Kota Belud]: Satu lagi.

Tuan Pengerusi [Datuk Ronald Kiandee]: Yang Berhormat Sri Gading boleh gulung Yang Berhormat. Habiskan.

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz [Sri Gading]: Ya.

Datuk Abd. Rahman Dahlan [Kota Belud]: Saya hendak beritahu kepada Yang Berhormat Sri Gading, 85% penduduk Malaysia tinggal di bawah, dikelilingi oleh hospital-hospital lima kilometer. *[Disampuk]* Ya, 85%.

Tuan Pengerusi [Datuk Ronald Kiandee]: Yang Berhormat. Ya, habiskan Yang Berhormat.

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz [Sri Gading]: Kalau dunia boleh mengiktiraf, memuji Yang Berhormat Menteri kita, Kementerian Kesihatan, H1N1 ini, tidak ada sebab sepatutnya. Malulah pembangkang. Sudahlah tidak berterima kasih, engkau potong pula gaji RM10. Jadi Tuan Pengerusi, saya harap kita seluruh termasuk juga orang-orang pembangkang yang agaknya dia dapat berfikir secara rasional, tolak usul ini. Terima kasih Tuan Pengerusi.

Dr. Hajah Siti Mariah binti Mahmud [Kota Raja]: Tuan Pengerusi...

Tuan Pengerusi [Datuk Ronald Kiandee]: Ya, Yang Berhormat Sekijang.

Dr. Hajah Siti Mariah binti Mahmud [Kota Raja]: Seorang lagilah.

11.59 pg.

Datuk Haji Baharum bin Haji Mohamed [Sekijang]: Terima kasih Tuan Pengerusi.

Dr. Hajah Siti Mariah binti Mahmud [Kota Raja]: Dia sudah tiga sudah itu.

Tuan Pengerusi [Datuk Ronald Kiandee]: Apa dia Yang Berhormat?

Datuk Haji Baharum bin Haji Mohamed [Sekijang]: Apa? Sekijang.

Dr. Hajah Siti Mariah binti Mahmud [Kota Raja]: Sudah tiga.

Tuan Pengerusi [Datuk Ronald Kiandee]: Yang lain itu mencelah Yang Berhormat. Bolehlah Yang Berhormat mencelah dengan Yang Berhormat Sekijang nanti.

Datuk Haji Baharum bin Haji Mohamed [Sekijang]: Ya. Sekijang dahulu ya. Minta maaf. *Bye, bye. [Ketawa]*

■1200

Tuan Pengerusi, saya lihat usul yang dibawa oleh Yang Berhormat Sungai Siput ini satu usul yang tidak patut dibawa ke Dewan pun.

Seorang Ahli: Buang masa pun.

Datuk Haji Baharum bin Haji Mohamed [Sekijang]: Ini kerana telah diputuskan di mahkamah pun. Kenapa gaji Yang Berhormat Menteri mahu dipotong? Ini satu yang saya rasa kita cukup terkilan. Kalau tidak pandai dan tidak tahu, bertanya. Apa...

Dr. Hajah Siti Mariah binti Mahmud [Kota Raja]: Yang Berhormat Sekijang.

Datuk Haji Baharum bin Haji Mohamed [Sekijang]: Apa Yang Berhormat Menteri boleh buat kalau mahkamah telah putus.

Tuan Pengerusi [Datuk Ronald Kiandee]: Yang Berhormat Kota Raja bangun Yang Berhormat.

Dr. Hajah Siti Mariah binti Mahmud [Kota Raja]: Mahu tanya...

Datuk Haji Baharum bin Haji Mohamed [Sekijang]: Dia telah hantar surat...

Dr. Hajah Siti Mariah binti Mahmud [Kota Raja]: Laluan.

Datuk Haji Baharum bin Haji Mohamed [Sekijang]: Semua sekali. Apa yang berhormat Menteri mahu buat?

Dr. Hajah Siti Mariah binti Mahmud [Kota Raja]: Laluan.

Datuk Haji Baharum bin Haji Mohamed [Sekijang]: Kalau telah diputuskan oleh mahkamah seperti kita tidak percaya pada mahkamah sahaja.

Dr. Hajah Siti Mariah binti Mahmud [Kota Raja]: Laluan.

Datuk Haji Baharum bin Haji Mohamed [Sekijang]: Cakap mahu mendaulkan undang-undang.

Dr. Hajah Siti Mariah binti Mahmud [Kota Raja]: Laluan.

Tuan Pengerusi [Datuk Ronald Kiandee]: Yang Berhormat mahu beri laluan Yang Berhormat?

Datuk Haji Baharum bin Haji Mohamed [Sekijang]: Cakap bermacam-macam...

Dr. Hajah Siti Mariah binti Mahmud [Kota Raja]: Saya cuma mahu tanya mengenai isu potong gaji ini.

Datuk Haji Baharum bin Haji Mohamed [Sekijang]: Kita sendiri pun tidak faham, *confused*.

Dr. Hajah Siti Mariah binti Mahmud [Kota Raja]: Berilah jalan.

Datuk Haji Baharum bin Haji Mohamed [Sekijang]: Ini bagaimana?

Dr. Hajah Siti Mariah binti Mahmud [Kota Raja]: Yang Berhormat Sekijang.

Datuk Haji Baharum bin Haji Mohamed [Sekijang]: Tuan Pengerusi ini...

Dr. Hajah Siti Mariah binti Mahmud [Kota Raja]: Berilah jalan.

Tuan Pengerusi [Datuk Ronald Kiandee]: Yang Berhormat mahu beri jalan Yang Berhormat?

Datuk Haji Baharum bin Haji Mohamed [Sekijang]: Duduklah. Ini *floor* saya.

Dr. Hajah Siti Mariah binti Mahmud [Kota Raja]: Tidak, saya mahu tanya...

Datuk Haji Baharum bin Haji Mohamed [Sekijang]: Tidak perlu. [*Dewan riuh*]

Tuan Khalid Abd. Samad [Shah Alam]: Inilah masalah BN...

Dr. Hajah Siti Mariah binti Mahmud [Kota Raja]: Bagaimana lagi hal Yang Berhormat Menteri...

Tuan Khalid Abd. Samad [Shah Alam]: Hendak bertanya...

Dr. Hajah Siti Mariah binti Mahmud [Kota Raja]: Bertanggungjawab...

Datuk Haji Baharum bin Haji Mohamed [Sekijang]: Duduklah.

Tuan Khalid Abd. Samad [Shah Alam]: Orang mahu tanya dia tidak beri.

Tuan Pengerusi [Datuk Ronald Kiandee]: Yang Berhormat...

Dr. Hajah Siti Mariah binti Mahmud [Kota Raja]: Saya mahu tanya Yang Berhormat...

Tuan Khalid Abd. Samad [Shah Alam]: Bagaimana ini Tuan Pengerusi... [*Dewan riuh*]

Tuan Pengerusi [Datuk Ronald Kiandee]: Yang Berhormat Shah Alam, pembangkang pun selalu buat begitu Yang Berhormat.

Dr. Hajah Siti Mariah binti Mahmud [Kota Raja]: Tuan Pengerusi, kalau tidak saya minta selepas ini saya pula mahu bercakap. Saya mahu bertanya...

Tuan Pengerusi [Datuk Ronald Kiandee]: Yang Berhormat...

Dr. Hajah Siti Mariah binti Mahmud [Kota Raja]: Bagaimana patut Yang Berhormat Menteri...

Tuan Pengerusi [Datuk Ronald Kiandee]: Yang Berhormat Kota Raja...

Dr. Hajah Siti Mariah binti Mahmud [Kota Raja]: Dipertanggungjawabkan...

Datuk Haji Baharum bin Haji Mohamed [Sekijang]: Saya kira...

Tuan Pengerusi [Datuk Ronald Kiandee]: Yang Berhormat Kota Raja...

Datuk Haji Baharum bin Haji Mohamed [Sekijang]: Usul yang dibawa oleh Yang Berhormat Sungai Siput ini Tuan Pengerusi...

Dr. Hajah Siti Mariah binti Mahmud [Kota Raja]: Bagaimana mahu dipertanggungjawabkan?

Datuk Haji Baharum bin Haji Mohamed [Sekijang]: Satu usul yang bukan sahaja menghina...

Dr. Hajah Siti Mariah binti Mahmud [Kota Raja]: Kementerian ini di bawahnya...

Tuan Pengerusi [Datuk Ronald Kiandee]: Yang Berhormat Kota Raja duduk Yang Berhormat...

Datuk Haji Baharum bin Haji Mohamed [Sekijang]: Akan tetapi juga seluruh kakitangan kesihatan. Ini kerana telah berlalu dan kes juga telah tidak ada lagi.

Dr. Hajah Siti Mariah binti Mahmud [Kota Raja]: Setiap kali berlalu..

Datuk Haji Baharum bin Haji Mohamed [Sekijang]: Ini menghina ini.

Dr. Hajah Siti Mariah binti Mahmud [Kota Raja]: Maka kita pejam mata...

Datuk Haji Baharum bin Haji Mohamed [Sekijang]: Saya fikir menghina kakitangan awam.

Dr. Hajah Siti Mariah binti Mahmud [Kota Raja]: Kita sapu di bawah karpet, begitu?

Datuk Haji Baharum bin Haji Mohamed [Sekijang]: Saya fikir dia menghina...

Tuan Khalid Abd. Samad [Shah Alam]: Kalau ia berlalu...

Tuan Pengerusi [Datuk Ronald Kiandee]: Yang Berhormat...

Tuan Khalid Abd. Samad [Shah Alam]: *Crystal ball*, tahu?

Datuk Haji Baharum bin Haji Mohamed [Sekijang]: Cakap hendak membela rakyat..

Tuan Pengerusi [Datuk Ronald Kiandee]: Yang Berhormat Shah Alam duduk Yang Berhormat...

Tuan Khalid Abd. Samad [Shah Alam]: Apakah wakil rakyat BN ini?

Datuk Haji Baharum bin Haji Mohamed [Sekijang]: Tidak ada benda yang mahu dibawa...

Tuan Khalid Abd. Samad [Shah Alam]: Mestilah benda yang telah berlalu...

Tuan Pengerusi [Datuk Ronald Kiandee]: Yang Berhormat...

Datuk Haji Baharum bin Haji Mohamed [Sekijang]: Ini satu yang menghina, Tuan Pengerusi.

Tuan Khalid Abd. Samad [Shah Alam]: Kalau tidak ahli nujumlah jadinya.

Datuk Haji Baharum bin Haji Mohamed [Sekijang]: Tuan Pengerusi...

Tuan Khalid Abd. Samad [Shah Alam]: Bangang [*Ketawa*]

Datuk Haji Baharum bin Haji Mohamed [Sekijang]: Tuan Pengerusi, kalau kita lihat negara kita ini daripada kita sebelum merdeka dahulu hingga hari ini kita telah merdeka. Kita lihat, taraf kesihatan rakyat kita di dalam negara kita ini...

Dato' Johari Abdul [Sungai Petani]: Sabah dan Sarawak bagaimana? *[Dewan riuh]*

Datuk Haji Baharum bin Haji Mohamed [Sekijang]: Di mana kita lihat Tuan Pengerusi, di dalam negara kita ini.

Dr. Hajah Siti Mariah binti Mahmud [Kota Raja]: Inilah yang Dato' Sri Mohd Najib kata *arrogant*.

Tuan Pengerusi [Datuk Ronald Kiandee]: Yang Berhormat Kota Raja...

Datuk Haji Baharum bin Haji Mohamed [Sekijang]: Apa ini? Duduklah!

Dr. Hajah Siti Mariah binti Mahmud [Kota Raja]: Dia menerima...

Tuan Pengerusi [Datuk Ronald Kiandee]: Yang Berhormat Kota Raja...

Dr. Hajah Siti Mariah binti Mahmud [Kota Raja]: Ada kelemahannya...

Datuk Haji Baharum bin Haji Mohamed [Sekijang]: Tuan Pengerusi, kita lihat...

Dato' Ismail bin Abd. Muttalib [Maran]: Yang Berhormat Sekijang...

Tuan Pengerusi [Datuk Ronald Kiandee]: Yang Berhormat Sekijang, mahu beri Yang Berhormat Maran Yang berhormat?

Datuk Haji Baharum bin Haji Mohamed [Sekijang]: Di dalam Dewan yang mulia ini Tuan Pengerusi, kalau tidak silap sudah dua kali kita putuskan bahawa kakitangan awam kalau dahulu pencennya 55 tahun. Kita tingkatkan 56 tahun kemudian kita tambah lagi 58 tahun. Ini apa ertinya? Maknanya taraf kesihatan negara kita ini telah baik. Ini hasilnya daripada siapa? Usaha daripada siapa?

Dr. Dzulkefly Ahmad [Kuala Selangor]: Mencelah sedikit.

Tuan Khalid Abd. Samad [Shah Alam]: Maknanya tidak ada duit mahu bayar pencen.

Tuan Pengerusi [Datuk Ronald Kiandee]: Yang Berhormat.

Tuan Khalid Abd. Samad [Shah Alam]: Itu masalahnya. Suruh orang kerja sampai kerja sampai ke tua.

Datuk Haji Baharum bin Haji Mohamed [Sekijang]: Kementerian Kesihatan.

Dr. Dzulkefly Ahmad [Kuala Selangor]: Yang Berhormat Sekijang...

Tuan Khalid Abd. Samad [Shah Alam]: Ini yang masalah dia mengenai duit telah tidak ada mahu bayar pencen? *[Dewan riuh]*

Tuan Pengerusi [Datuk Ronald Kiandee]: Yang Berhormat Shah Alam.

Datuk Haji Baharum bin Haji Mohamed [Sekijang]: Dia bukan nampak benda-benda yang kecil ini.

Tuan Khalid Abd. Samad [Shah Alam]: Dia bukan soal lebih sihat. Orang tua-tua dahulu lagi sihat.

Tuan Pengerusi [Datuk Ronald Kiandee]: Ahli-ahli Yang Berhormat.

Dato' Ismail bin Abd. Muttalib [Maran]: Yang Berhormat Sekijang.

Datuk Haji Baharum bin Haji Mohamed [Sekijang]: Apa? Mencilah? Okey, Yang Berhormat Maran. Saya beri Yang Berhormat Maran, Tuan Pengerusi.

Dato' Ismail bin Abd. Muttalib [Maran]: Terima kasih sahabat Sekijang.

Dr. Dzulkefly Ahmad [Kuala Selangor]: Berilah juga Kuala Selangor, sahabat.

Dato' Ismail bin Abd. Muttalib [Maran]: Tidak diberi oleh orang.

Dr. Dzulkefly Ahmad [Kuala Selangor]: Kalau berani berilah juga.

Tuan Pengerusi [Datuk Ronald Kiandee]: Ahli-ahli Yang Berhormat, saya minta Yang Berhormat berucap dan berbahas secara sihat Yang Berhormat.

Dr. Dzulkefly Ahmad [Kuala Selangor]: Beri laluan.

Dato' Ismail bin Abd. Muttalib [Maran]: Tuan Pengerusi.

Dr. Dzulkefly Ahmad [Kuala Selangor]: Barulah boleh berbahas.

Dato' Ismail bin Abd. Muttalib [Maran]: Saya sebagai Ahli Barisan Nasional menolak bulat-bulat cadangan yang dibuat oleh pembangkang ini. Saya mahu beri sokongan kepada Yang Berhormat Sekijang.

Tuan Pengerusi, kalau kita lihat seperti yang disebut oleh Yang Berhormat Sekijang dan kawan-kawan yang lain tadi, selama ini yang kita jadi sihat segar-bugar ini [*Ketawa*] Termasuk di sebelah sana, anak-anak dan mereka semua ini dahulu mendapat perkhidmatan dengan siapa? Kerajaan semua Kementerian Kesihatan. Akan tetapi tidak pernah berterima kasih.

Dr. Dzulkefly Ahmad [Kuala Selangor]: [*Menyampuk*]

Tuan Pengerusi [Datuk Ronald Kiandee]: Yang Berhormat Shah Alam, berehat dahulu Yang Berhormat. Boleh minum kopi di luar sebentar.

Dato' Ismail bin Abd. Muttalib [Maran]: Jadi, saya minta Yang Berhormat Sekijang, kita mesti tolak.

Datuk Bung Moktar bin Radin [Kinabatangan]: Ini Yang Berhormat Shah Alam samseng sikitlah.

Dato' Ismail bin Abd. Muttalib [Maran]: Ini menandakan bahawa mereka ini sebenarnya tidak ada *point* atau modal. Kalau kita balik kampung pun satu jam Tuan Pengerusi kita boleh kerja dengan orang kampung. Ini semua kempen jalanan. Tidak ada *point* yang lain lagi. Buang masa.

Seorang Ahli: Ya.

Dato' Ismail bin Abd. Muttalib [Maran]: Beritahu rakyat.

Dr. Dzulkefly Ahmad [Kuala Selangor]: Soalan.

Dato' Ismail bin Abd. Muttalib [Maran]: Yang Berhormat Sekijang, beritahu orang kampung kita.

Dr. Dzulkefly Ahmad [Kuala Selangor]: Celahan sedikit kalau berani.

Dato' Ismail bin Abd. Muttalib [Maran]: Ini semua kempen buang masa.

Tuan Pengerusi [Datuk Ronald Kiandee]: Yang Berhormat.

Dr. Dzulkefly Ahmad [Kuala Selangor]: Boleh beri sedikit boleh atau tidak?

Tuan Pengerusi [Datuk Ronald Kiandee]: Yang Berhormat Kuala Selangor.

Dr. Dzulkefly Ahmad [Kuala Selangor]: Taraf kesihatan.

Tuan Pengerusi [Datuk Ronald Kiandee]: Yang Berhormat Maran sedang mencelah Yang Berhormat.

Dr. Dzulkefly Ahmad [Kuala Selangor]: Taraf kesihatan.

Datuk Haji Baharum bin Haji Mohamed [Sekijang]: Terima kasih sahabat saya daripada Maran.

Dr. Dzulkefly Ahmad [Kuala Selangor]: Yang Berhormat Sekijang berilah taraf kesihatan. Kalau benarlah taraf kesihatan negara kita ini seperti mana yang disebutkan...

Datuk Haji Baharum bin Haji Mohamed [Sekijang]: Minta ucapan Yang Berhormat Maran itu termasuk dalam sesebahagian daripada ucapan saya.

Dr. Dzulkefly Ahmad [Kuala Selangor]: Minta...

Datuk Haji Baharum bin Haji Mohamed [Sekijang]: Duduklah! Kalau tidak tahu...

Dr. Dzulkefly Ahmad [Kuala Selangor]: Nisbah doktor yang rawat pesakit...

Tuan Pengerusi [Datuk Ronald Kiandee]: Yang Berhormat Kuala Selangor. *[Dewan riuh]*

Dr. Dzulkefly Ahmad [Kuala Selangor]: Seratus hingga enam ratus *[Dewan riuh]*

Datuk Haji Baharum bin Haji Mohamed [Sekijang]: Di luar bandar...

Dr. Dzulkefly Ahmad [Kuala Selangor]: Nisbah doktor dengan pesakit.

Tuan Pengerusi [Datuk Ronald Kiandee]: Duduk Yang Berhormat.

Datuk Haji Baharum bin Haji Mohamed [Sekijang]: Tuan Pengerusi.

Dr. Dzulkefly Ahmad [Kuala Selangor]: Satu kepada empat ribu.

Datuk Haji Baharum bin Haji Mohamed [Sekijang]: Apa ini? *[Dewan riuh]*

Dr. Dzulkefly Ahmad [Kuala Selangor]: Dia minta... *[Dewan riuh]*

Tuan Pengerusi [Datuk Ronald Kiandee]: Yang Berhormat Kuala Selangor. *[Dewan riuh]*

Datuk Haji Baharum bin Haji Mohamed [Sekijang]: Pergi minum kopilah.

Tuan Pengerusi [Datuk Ronald Kiandee]: Duduk dahulu Yang Berhormat.

Datuk Haji Baharum bin Haji Mohamed [Sekijang]: Kalau rasa bersalah dan tidak tahu jangan tidak terima apabila kita nasihat. Saya ini memang suara tinggi sedikit tetapi nasihat *[Ketawa]*

Tuan Pengerusi, jadi saya sambung semula tadi yang saya sebutkan tadi kita telah dua kali kalau tidak silap kita meluluskan umur pencen kakitangan awam ini daripada 55 tahun jadi 56 tahun dan jadi 58 tahun. Mungkin kita akan pinda lagi jadi 65 tahun. Ini kerana apa? Ini kerana kita semuanya sihat, berada di dalam negara ini selepas kita merdeka hasil usaha yang dibuat

oleh Yang Berhormat Menteri, Kementerian Kesihatan dan kakitangan-kakitangan hospital di dalam negara ini.

Tuan Khalid Abd. Samad [Shah Alam]: Kalau tidak faham tanya, ya.

Datuk Haji Baharum bin Haji Mohamed [Sekijang]: Ini yang sepatutnya kita ucapkan ribuan terima kasih kepada mereka ini semua.

Seorang Ahli: Beri laluan Yang Berhormat Kinabatangan.

Datuk Haji Baharum bin Haji Mohamed [Sekijang]: Ya, sila Yang Berhormat Kinabatangan.

Datuk Bung Moktar bin Radin [Kinabatangan]: Terima kasih Yang Berhormat Sekijang. Yang Berhormat, mungkin disebabkan negara kita ini hidupan aman, bagus, warga dia sihat. Seperti pembangkang ini, mungkin ini sebab mereka terlebih sihatlah disebabkan kebaikan kerajaan ini gelagat soalan-soalan ini seperti ini.

Dr. Dzulkefly Ahmad [Kuala Selangor]: Kita mahu yang lebih...

Tuan Pengerusi [Datuk Ronald Kiandee]: Yang Berhormat Kuala Selangor tidak perlu bangunlah.

Dr. Dzulkefly Ahmad [Kuala Selangor]: Kita mahu yang lebih baik.

Tuan Pengerusi [Datuk Ronald Kiandee]: Yang Berhormat Kuala Selangor.

Datuk Haji Baharum bin Haji Mohamed [Sekijang]: Saya setuju apa yang... *[Dewan riuh]*

Dr. Dzulkefly Ahmad [Kuala Selangor]: Itu yang *for the better...* *[Dewan riuh]*

Tuan Khalid Abd. Samad [Shah Alam]: *[Bercakap tanpa menggunakan pembesar suara]*

Tuan Pengerusi [Datuk Ronald Kiandee]: Yang Berhormat Kuala Selangor dan Shah Alam saya minta duduk Yang Berhormat *[Dewan riuh]*

Tuan Khalid Abd. Samad [Shah Alam]: Kita mahu yang lebih baik.

Tuan Pengerusi [Datuk Ronald Kiandee]: Yang Berhormat Kuala Selangor.

Datuk Haji Baharum bin Haji Mohamed [Sekijang]: Tuan Pengerusi...

Dr. Dzulkefly Ahmad [Kuala Selangor]: Cukup dengan apa yang ada.

Datuk Haji Baharum bin Haji Mohamed [Sekijang]: Duduklah dahulu. Beri kita mahu bercakap dahulu.

Tuan M. Kulasegaran [Ipoh Barat]: Tuan Pengerusi, ini semua...

Datuk Haji Baharum bin Haji Mohamed [Sekijang]: Tuan Pengerusi, saya setuju...

Tuan M. Kulasegaran [Ipoh Barat]: Mabuk kuasa.

Datuk Haji Baharum bin Haji Mohamed [Sekijang]: Dengan apa yang disebutkan oleh Yang Berhormat Kinabatangan tadi. Oleh sebab itu, dalam negara kita ini *average*, jangka hayat kita pun telah bertambah. Kita tidak seperti sebelum kita merdeka dahulu. Kalau kita lihat kita

dahulu sebelum merdeka penjagaan kesihatan gigi pun kita kadang-kadang umur 45 dan 40 telah tanggal. *[Dewan riuh]* Akan tetapi pada ketika ini kita lihat...

Tuan Khalid Abd. Samad [Shah Alam]: Banding dengan zaman jepunlah lebih baik.

Datuk Haji Baharum bin Haji Mohamed [Sekijang]: Tengok yang Berhormat Shah Alam, gigi dia elok lagi.

Dato' Dr. Mohamad Shahrum Osman [Lipis]: Sudahlah Yang Berhormat Shah Alam.

Tuan Khalid Abd. Samad [Shah Alam]: Janganlah banding dengan sebelum merdeka.

Tuan Pengerusi [Datuk Ronald Kiandee]: Yang Berhormat...

Datuk Haji Baharum bin Haji Mohamed [Sekijang]: Taraf kesihatan..

Tuan Khalid Abd. Samad [Shah Alam]: Bandinglah dengan negara lain. *[Dewan riuh]*

Tuan Pengerusi [Datuk Ronald Kiandee]: Yang Berhormat Shah Alam. *[Dewan riuh]*
Apa masalah Yang Berhormat ini? *[Dewan riuh]* Ahli-ahli Yang Berhormat...

Tuan Khalid Abd. Samad [Shah Alam]: Bukan sama dengan *Timor Leste*. *[Dewan riuh]*

Datuk Haji Baharum bin Haji Mohamed [Sekijang]: Meningkatkan kesihatan kita
[Dewan riuh]

Datuk Ismail Kasim [Arau]: Yang Berhormat Shah Alam terlebih... *[Dewan riuh]*

Tuan Pengerusi [Datuk Ronald Kiandee]: Yang Berhormat Kuala Selangor dan Shah Alam.

Datuk Haji Baharum bin Haji Mohamed [Sekijang]: Lihat seperti Yang Berhormat Kepong, bagus lihat dia menelaah menulis.

Tuan Pengerusi [Datuk Ronald Kiandee]: Yang Berhormat Sekijang masa telah habis Yang Berhormat.

Datuk Haji Baharum bin Haji Mohamed [Sekijang]: Umur pun telah 75 tetapi masih tegap lagi seperti Yang Berhormat Kepong. Dia bercakap agak lembut sedikit. Agaknya itu seni dialah *[Ketawa]* Seperti Yang Berhormat Kepong. Akan tetapi dari segi kekuatan dia, kalau isteri dia beri lagi saya rasa dia mahu tambah lagi itu.

Tuan Pengerusi [Datuk Ronald Kiandee]: Ya *[Ketawa]*

Datuk Haji Baharum bin Haji Mohamed [Sekijang]: Ini tanda kesihatan yang baik.

Tuan Khalid Abd. Samad [Shah Alam]: Ada yang isteri tidak beri pun kahwin di Siam
[Ketawa]

Datuk Haji Baharum bin Haji Mohamed [Sekijang]: Tuan Pengerusi, saya...

Tuan Pengerusi [Datuk Ronald Kiandee]: Yang Berhormat..

Datuk Haji Baharum bin Haji Mohamed [Sekijang]: Dengan ini Tuan Pengerusi menolak usul yang dibawa oleh Yang Berhormat Sungai Siput. Terima kasih. *[Dewan riuh]*

Tuan Pengerusi [Datuk Ronald Kiandee]: Ya. Sila Yang Berhormat Menteri.

12.08 tgh.

Menteri Kesihatan [Dato' Seri Liow Tiong Lai]: Terima kasih Tuan Pengerusi dan semua Ahli-ahli Yang Berhormat yang telah pun berucap. Berhubung dengan kes yang dibawa oleh Yang Berhormat Sungai Siput, suka saya memaklumkan kepada Dewan yang mulia ini bahawa **Puan Chau Choo Moi** yang telah pun melawat Hospital Ipoh pada 29 Disember 2003 yang telah pun didiagnosis mendapat penyakit Tuberculosis telah pun diberi *treatment* atau rawatan. Mengikut jadual yang diberikan, pesakit juga menghadapi beberapa kali *default* dari segi temu janji. Walau bagaimana pun, pihak hospital terus memberikan perubatan dan rawatan yang disarankan.

■1210

Apa yang saya hendak jelaskan kepada Yang Berhormat Sungai Siput ini bahawa kes ini sekiranya didapati ada apa-apa kecuaiian selalunya kita wujudkan satu pasukan untuk menyiasat sama ada kecuaiian atau tidak. *Independent committee* akan buat siasatan dan buat laporan kepada kita dan kita akan memastikan bahawa keadilan diberikan kepada pesakit tersebut. Itu yang kita buat.

Akan tetapi kes ini berlaku pada tahun 2003 sampai tahun 2005. Selepas itu tahun 2007 telah pun dibawa ke mahkamah. Kes ini terus berada di mahkamah dan apabila Yang Berhormat tulis surat pada saya, saya hendak jelaskan di sini saya pun sudah balas surat. *I reply to you. I* sudah balas surat bahawa kes ini berada di mahkamah pada 29 Oktober telah pun dibalas surat dan bagi Kementerian Kesihatan kalau hendak bincang dengan Kementerian Kesihatan, pintu kita sentiasa terbuka.

Kita boleh bincang seperti yang dikatakan oleh Yang Berhormat Sri Gading. Saya seorang menteri yang prihatin kepada semua masalah rakyat tidak kira dari mana. *[Tepuk]* Pembangkang atau siapa-siapa yang cari saya, saya akan cuba selesaikan. Akan tetapi kes ini apabila di kamar mahkamah, saya tidak ada kuasa. *It will be prejudice to interfere at the* mahkamah, kecuali si pesakit keluarkan kes ini daripada mahkamah. Jadi kita boleh bincang.

But as long as a case di mahkamah kita tidak dapat campur tangan untuk selesaikan kes ini seperti yang diminta oleh Yang Berhormat Sungai Siput. Oleh itu saya mintalah Yang Berhormat Sungai Siput sekiranya hendak bantu, kita pun hendak bantu. Ini pesakit-pesakit ini kita boleh duduk berbincang dan bagaimana kita hendak selesaikan kes seperti ini. Jangan sekali-kali putar belit hendak...

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz [Sri Gading]: Ya!

Dato' Seri Liow Tiong Lai: Menunjukkan bahawa kita ini menindas pesakit yang miskin, *this is never*. Kementerian Kesihatan tidak akan berbuat perkara sedemikian. Kita membantu semua pesakit miskin yang tidak ada duit dan kita bagi bantuan melalui Tabung Bantuan Perubatan. Tabung Bantuan Perubatan satu tahun kita luluskan lebih kurang RM30 juta untuk membantu pesakit-pesakit yang miskin ini. Oleh itu tidak benar apa yang dikatakan oleh Yang

Berhormat tadi, bahawa kita hendak menindas pesakit-pesakit yang dirujuk kepada kita ini. Tidak sekali-kali.

Berhubung dengan Yang Berhormat Gopeng yang menyatakan doktor yang *houseman* yang diberi latihan yang didedahkan latihan tidak mencukupi. Saya hendak jelaskan kepada Yang Berhormat Gopeng, yang juga seorang doktor. Bahawa adalah jelas dahulu kalau *houseman* satu tahun Yang Berhormat, sekarang *houseman* dua tahun. Apabila masuk dua tahun dia ada *overlapping* iaitu pada tahun 2008 ada 2,319 *houseman* dan masuk tahun 2009, seramai 3,058 *houseman*.

So, these are overlapping there. Apabila kita bagi dua tahun maka bilangan dia meningkat kerana dua kumpulan berada di hospital itu. Akan tetapi ini hanya buat seketika kerana apabila *the first batch 2008 graduate into 2010* dia akan keluar, maka bilangan itu akan balik kepada biasa. Saya rasa sekarang kita sudah bagi dua tahun dan pendedahan. Kita yakin dan jamin bahawa pendedahan kepada *houseman* adalah mencukupi dan jangan ragu-ragu tentang kualiti *houseman* yang kita latih di dalam hospital kita.

Oleh kerana semua pendedahan, latihan diberikan secara maksima kepada dan mereka juga...

Dr. Lee Boon Chye [Gopeng]: *[Bangun]*

Dato' Seri Liow Tiong Lai: Perlu meluluskan menerusi semua *houseman* yang diambil di dalam hospital ini. Ya, Yang Berhormat Gopeng.

Dr. Lee Boon Chye [Gopeng]: Terima kasih Tuan Pengerusi dan Yang Berhormat Menteri. Terima kasihlah kerana Yang Berhormat Menteri mengaku bahawa memang dalam kes Madam Chua itu memang ada kecuaihan dalam pengurusan. Cuma saya harap Yang Berhormat Menteri. *[Dewan riuh]* Yang Berhormat Menteri dapat usahakan supaya kita boleh membantu pesakit yang malang itu.

Kedua, berkenaan dengan doktor pelatih. Apa yang penting bukan setakat pendedahan mereka yang ada dalam masa dua tahun tersebut.

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz [Sri Gading]: Yang Berhormat Gopeng, Yang Berhormat Gopeng, Yang Berhormat Menteri kata kalau ada kes.

Dr. Lee Boon Chye [Gopeng]: Kalau tidak faham diam. Jangan kacau. *[Dewan riuh]*

Seorang Ahli: Fahamlah!

Dr. Lee Boon Chye [Gopeng]: Apa yang penting bukan setakat latihan yang mereka akan lalui akan tetapi pengawasan daripada doktor-doktor pakar. Ini adalah lebih penting kerana kalau kita biarkan doktor pelatih berkeliaran dalam hospital...

Datuk Bung Mokhtar bin Radin [Kinabatangan]: Tuan Pengerusi, macam mana Yang Berhormat Gopeng apabila orang sakit dia putar belit isu, ini tidak betul!

Dr. Lee Boon Chye [Gopeng]: Dengan tidak ada pengawasan yang secukupnya insiden seperti pesakit tibi itu...

Datuk Bung Mokhtar bin Radin [Kinabatangan]: Saya harap... [*Bercakap tanpa menggunakan pembesar suara*]

Dr. Lee Boon Chye [Gopeng]: Akan berulang. Saya hendak beri cabaran kepada Yang Berhormat Kinabatangan adakah Yang Berhormat Kinabatangan bersedia untuk dirawat di hospital oleh seorang doktor pelatih? Ini satu cabaran kepada Yang Berhormat Kinabatangan.

Tuan M. Kulasegaran [Ipoh Barat]: Dia tidak berani, dia tidak berani.

Dr. Lee Boon Chye [Gopeng]: Kalau tidak berani cakap. Terima kasih.

Tuan M. Kulasegaran [Ipoh Barat]: Tidak pernah pergi hospital. [*Ketawa*]

Dato' Seri Liow Tiong Lai: Ya, terima kasih Yang Berhormat Gopeng.

Tuan Pengerusi [Datuk Ronald Kiandee]: Ya, Yang Berhormat dia tidak pernah sakit lagi Yang Berhormat. [*Ketawa*]

Tuan M. Kulasegaran [Ipoh Barat]: Sakit hati banyak kali.

Seorang Ahli: Sakit hati...

Dato' Seri Liow Tiong Lai: Akan tetapi Yang Berhormat, saya rujuk tadi Yang Berhormat Gopeng...

Tuan M. Kulasegaran [Ipoh Barat]: *You* sakit banyak kali...

Dato' Seri Liow Tiong Lai: Saya katakan sekiranya ada kes-kes kecuai, bukan menyatakan bahawa kes ini kerana telah dibawa ke mahkamah dan *it's prejudice* bagi saya untuk buat komen di Dewan ini. Saya hendak jelaskan sedikit juga berhubung dengan wabak denggi yang disebut oleh Yang Berhormat tadi.

Wabak denggi dalam bukan sahaja meningkat dalam negara kita, ya Yang Berhormat. Wabak denggi adalah satu isu kesihatan dan juga persekitaran. *It's an environmental health issue*. Ia bukan sahaja dari segi kesihatan, ia juga adalah punca dari persekitaran kita yang banyak hujan yang juga *global warming*. Maka kebersihan persekitaran kita yang perlu dijaga dengan baik agar dapat memastikan bahawa tapak-tapak pembiakan nyamuk Aedes dapat dihapuskan. Kita kena bekerjasama daripada semua pihak bukan sahaja Kerajaan Pusat, kerajaan negeri juga pihak-pihak berkuasa tempatan semua kena terlibat. Kita perlu bekerjasama sebagai satu pasukan membasmikan wabak denggi dalam negara kita.

Memang pada masa sekarang, lebih-lebih lagi tahun ini, wabak denggi meningkat di seluruh ASEAN, seluruh rantau ini. Bagi negara Laos meningkat 175%, di Thailand meningkat 117%, bagi *Philippine* meningkat 110%, bagi *Singapore* meningkat 15% dan bagi Malaysia kita meningkat 17% kes-kes denggi dalam negara kita. Maka kita melihat ini satu isu yang serius yang perlu kita tangani. Wabak denggi telah berpuluh tahun dalam negara kita dan perlu kita atasinya dengan berbagai-bagai cara.

Oleh itu kita ada melihat pelbagai teknik dan salah satunya kita gunakan vaksin. Kita sedang berusaha bekerjasama dengan syarikat vaksin, bagaimana kita keluarkan vaksin untuk kita mencegah dari dapatnya penyakit denggi ini.

Keduanya kita dapat mengawal vektor, teknik mengawal vektor, mengawal nyamuk *Aedes* iaitu menggunakan *transgenic mosquito*. Saya hendak beri penjelasan sedikit kepada Yang Berhormat Gopeng, jangan buat keputusan yang melulu menyatakan kalau dia *transgenic mosquito* ini kalau dilepaskan boleh menyebabkan itu dan ini, mengungkitkan berbagai-bagai *imagination* pada orang ramai yang di mana Yang Berhormat sendiri tidak pergi melihat kertas kerja ataupun berbincang dengan pakar-pakar berkenaan.

Saya minta Yang Berhormat kalau boleh pergi. Saya boleh jemput IMR datang ke sini ataupun kita boleh jumpa dengan mereka, kita berbincang dan melihat langkah-langkah keselamatan yang dijalankan oleh pihak IMR.

Datuk Bung Mokhtar bin Radin [Kinabatangan]: Yang Berhormat boleh sikit? Ya, sedikit sahaja. Mungkin Yang Berhormat perasankah mungkin Yang Berhormat Gopeng ini ada *delusion*, dia ada khayalan. Oleh sebab dalam wayang pun lipas dia kata boleh jadi raksasa.

Dr. Lee Boon Chye [Gopeng]: Bantahan Tuan Pengerusi, sangkaan jahat. Sangkaan jahat, sangkaan jahat.

Datuk Bung Mokhtar bin Radin [Kinabatangan]: Dalam wayang macam-macam boleh jadi. [Ketawa]

Dr. Lee Boon Chye [Gopeng]: Ini sangkaan jahat.

Datuk Bung Mokhtar bin Radin [Kinabatangan]: Jadi apakah Yang Berhormat, saya syorkan Yang Berhormat menghantar doktor pakar untuk mereka memeriksa Yang Berhormat Gopeng ini.

Dr. Lee Boon Chye [Gopeng]: Tarik balik, tarik balik. Saya mohon tarik balik.

Tuan Pengerusi [Datuk Ronald Kiandee]: Yang Berhormat...

Dr. Lee Boon Chye [Gopeng]: Tarik balik, saya mohon tarik balik sangkaan jahat itu. *Delusion* ini sangkaan jahat.

Tuan Pengerusi [Datuk Ronald Kiandee]: Dia berseloroh Yang Berhormat. Dia tidak ada niat, dia tidak ada niat jahat.

Dr. Hajah Siti Mariah binti Mahmud [Kota Raja]: Yang Berhormat Menteri...

Dato' Seri Liow Tiong Lai: Yang Berhormat Gopeng, saya hendak maklumkan pada dia orang di Dewan yang mulia ini bahawa *transgenic mosquito* kita gunakan sekarang adalah dalam peringkat eksperimen. Kita belum melepaskan lagi di tempat tinggal orang ramai. Kita telah berjaya di makmal dan selama empat hingga lima tahun kita telah mengkaji dan ia membawa satu kejayaan yang besar di mana kita dapat mengawal *population* nyamuk *Aedes* ini dengan berkesan.

■1220

Oleh itu kita sekarang hendak melihat bagaimana ia bertindak di persekitaran. Oleh itu satu eksperimen akan dibuat di semua kawasan. Ini kena dibuat di kawasan yang sebenar iaitu

environment , tetapi yang di tempat yang tidak ada orang tinggal. Di kawasan *non-inhabited area*. Ia sebagai satu eksperimen. Belum buat eksperimen, telah banyak pelbagai tuduhan telah dibuat.

Dr. M. Jeyakumar Devaraj [Sungai Siput]: *[Bangun]*

Tuan Pengerusi [Datuk Ronald Kiandee]: Ya. Hendak bagi jalan, Yang Berhormat?

Dato' Sri Liow Tiong Lai: Ini saya rasa beri sedikit peluang dan juga eksperimen dijalankan. Kita terima semua teguran, semua pendapat dan pandangan, kita terima bahawa kita perlu berjaga-jaga. Saya juga tidak mahu disalahkan bahawa kita melepaskan nyamuk yang akan lebih tahan lasak, yang akan membawa lebih banyak penyakit. Ini akan membawa lebih banyak derita kepada orang kita. Sebagai menteri yang bertanggungjawab, saya perlu pastikan bahawa keselamatan orang ramai adalah paling penting.

Bukan sahaja Kementerian Kesihatan buat keputusan ini. Kita juga rujuk kepada Kementerian Alam Sekitar di mana sebuah kementerian yang *independent* daripada Kementerian Kesihatan, yang boleh membuat *judgment* dan juga pandangan masing-masing untuk memastikan apa yang kita buat ini adalah mengikut peraturan. Bukan sahaja Kementerian Alam Sekitar, bahkan WHO. WHO ada pasukan untuk juga melihat dan memantau apa yang kita buat dalam negara kita.

Saya hendak sebutkan di sini bahawa untuk mencapai peningkatan dan kejayaan dalam *medical area, you need to have experiment*. Perlu cuba mendapatkan satu kejayaan, maka kita perlu lakukan ini sebagai satu proses. Saya harap Yang Berhormat dapat memahami dan tidak membuat tuduhan yang melulu dan akan menimbulkan pelbagai prasangka yang silap kepada kementerian yang sentiasa kita menaruh kepentingan rakyat sebagai satu yang paling penting sekali. Ini kerana kita hendak selamatkan rakyat daripada wabak denggi, maka kita cuba menggunakan pelbagai cara untuk mengawal keadaan pada masa sekarang.

Dr. Lee Boo Chye [Gopeng]: *[Bangun]*

Tuan Pengerusi [Datuk Ronald Kiandee]: Yang Berhormat Menteri, hendak bagi jalan?

Dato' Sri Liow Tiong Lai: Harap Yang Berhormat faham dengan ini.

Dr. Hajah Siti Mariah binti Mahmud [Kota Raja]: Yang Berhormat Menteri.

Dato' Sri Liow Tiong Lai: Sekian, terima kasih.

Dr. Hajah Siti Mariah binti Mahmud [Kota Raja]: Yang Berhormat Menteri, saya...

Tuan Pengerusi [Datuk Ronald Kiandee]: Sudah habis, Yang Berhormat.

Dr. Lee Boo Chye [Gopeng]: Berkenaan dengan...

Dr. Hajah Siti Mariah binti Mahmud [Kota Raja]: Saya ada isu lagi hendak dibawa.

Mengenai kes yang pertama...

Tuan Pengerusi [Datuk Ronald Kiandee]: Yang Berhormat, Menteri sudah habis jawab Yang Berhormat.

Dr. Hajah Siti Mariah binti Mahmud [Kota Raja]: Yang Berhormat, izinkan saya sedikit lagi.

Dr. Dzulkefly Ahmad [Kuala Selangor]: Sebab kita tahu...

Dr. Lee Boo Chye [Gopeng]: *[Menyampuk]*

Dr. Hajah Siti Mariah binti Mahmud [Kota Raja]: Sedikit lagi mengenai kes yang pertama tadi.

Dr. Lee Boo Chye [Gopeng]: Bukan teknologi tempatan. Teknologi dari *United Kingdom*.

Tuan Pengerusi [Datuk Ronald Kiandee]: Yang Berhormat Menteri sudah habis, Yang Berhormat.

Dr. Lee Boo Chye [Gopeng]: Kalau eksperimen ini berjaya, yang dapat keuntungan bukan syarikat tempatan. Syarikat dari *United Kingdom*.

Datuk Ismail Kasim [Arau]: Semua isu telah dijawab. Sekarang undilah.

Dr. Lee Boo Chye [Gopeng]: Kenapa eksperimen ini tidak dibuat di Laos, tidak dibuat di Benua Afrika atau tidak dibuat di negara-negara lain? Kenapa kita terpaksa tanggung masalah ini?

Tuan M. Kulasegaran [Ipoh Barat]: *Malaysia is guinea pig.*

Dr. Dzulkefly Ahmad [Kuala Selangor]: Satu lagi, Menteri. Bersabit dengan nisbah doktor...

Datuk Bung Moktar bin Radin [Kinabatangan]: Bawa memorandum pergi istanalah!

Dr. Dzulkefly Ahmad [Kuala Selangor]: Nisbah doktor dan *patient* dan...

Datuk Bung Moktar bin Radin [Kinabatangan]: Yang Berhormat Kuala Selangor, bawa memorandum pergi istanalah!

Dr. Dzulkefly Ahmad [Kuala Selangor]: Hospital-hospital yang diiktiraf sebagai melatih *housemanship* perlu diiktiraf.

Datuk Bung Moktar bin Radin [Kinabatangan]: Buat demonstrasi supaya jalan kita *jammed!*

Dr. Dzulkefly Ahmad [Kuala Selangor]: Perlu diangkat dan perlu diperbanyakkan lagi. *Especially over the ratio of...*

Dato' Dr. Mohamad Shahrum Osman [Lipis]: *[Menyampuk]*

Datuk Bung Moktar bin Radin [Kinabatangan]: *[Menyampuk]*

Dr. Dzulkefly Ahmad [Kuala Selangor]: *1 to 4,000.* Yang kita harapkan *1 to 600* di *rural urban area*.

Tuan Pengerusi [Datuk Ronald Kiandee]: Yang Berhormat, yang itu boleh berbahas nanti Yang Berhormat.

Dato' Sri Liow Tiong Lai: Saya boleh bagi jawapan kepada kedua-dua. Saya simpulkan ya, Tuan Pengerusi. Yang katakan *UK technology* ini, saya hendak beri pandangan kepada Yang Berhormat. Adalah salah katakan *UK technology* ini tidak dibuat di UK. *UK technology* ini telah pun dibuat di *Cayman Islands* - yang di bawah jajaan UK juga telah dibuat. Perkara ini telah pun

berjaya di *Cayman Islands*. Kita lepaskan berjuta-juta nyamuk aedes jantan yang telah pun berjaya mengurangkan populasi nyamuk aedes di *Cayman Islands* tersebut. So adalah tidak tepat mengatakan bahawa kenapa tidak dibuat di negara-negara lain.

Negara Malaysia sebagai *tropical disease centre* yang berjaya dan telah pun membuat pelbagai eksperimen dan MIMR mempunyai pengalaman yang begitu luas...

Dato' Shamsul Anuar bin Haji Nasarah [Lenggong]: Yang Berhormat Menteri.

Dato' Sri Liow Tiong Lai: Telah pun dipilih dan kita mempunyai kepakaran yang luas dalam bidang ini. Untuk makluman Yang Berhormat, banyak negara lain juga sekarang mengikut dan juga turut membuat eksperimen...

Dato' Shamsul Anuar bin Haji Nasarah [Lenggong]: Yang Berhormat Menteri, minta laluan sedikit.

Dato' Sri Liow Tiong Lai: Termasuk Vietnam. Vietnam juga telah cuba untuk membuat, *Singapore* dan sebagainya akan juga membuat eksperimen berkaitan untuk mengurangkan populasi nyamuk Aedes dalam negara masing-masing.

Berhubung dengan *doctor population ratio, it is 1 to 600*. Sekarang - *year 2010* kita telah mencapai *1 doctor : 927 population*. So before *year 2015*, kita akan mencapai *1 to 600*. Apa yang kita buat sekarang - kerana kita telah melatih lebih ramai doktor dan permintaan orang ramai terhadap doktor semakin meningkat, kita akan turunkan *population 1 to 400 by the year 2020*. Untuk makluman Yang Berhormat, *1 to 400 by the year 2020*.

Dato' Shamsul Anuar bin Haji Nasarah [Lenggong]: Yang Berhormat Menteri...

Dr. Dzulkefly Ahmad [Kuala Selangor]: Bersedia atau tidak menteri menerima hakikatnya hari ini... [*Dewan riuh*] Especially over hospital yang perlu diiktiraf dan dinaikkan supaya *housemanship* dapat latihan di situ.

Dato' Shamsul Anuar bin Haji Nasarah [Lenggong]: Yang Berhormat.

Dr. Dzulkefly Ahmad [Kuala Selangor]: *We need more hospital to be recognized as able to conduct...*

Dato' Sri Liow Tiong Lai: Memang kita setuju.

Dr. Dzulkefly Ahmad [Kuala Selangor]: Ini kegagalan kementerian untuk sekian lamanya.

Dato' Sri Liow Tiong Lai: Kita akan memperluaskan lebih banyak lagi hospital yang mempunyai kepakaran enam *specialist* untuk melatih *housemanship*, iaitu kita akan memperbesarkan.

Dr. Dzulkefly Ahmad [Kuala Selangor]: Itu cita-cita yang tidak dapat dikendalikan.

Tuan Pengerusi [Datuk Ronald Kiandee]: Yang Berhormat.

Dato' Sri Liow Tiong Lai: Terima kasih, terima kasih.

Tuan Pengerusi [Datuk Ronald Kiandee]: Yang Berhormat Kuala Selangor.

Dr. Dzulkefly Ahmad [Kuala Selangor]: [*Keluar Dewan*]

Beberapa Ahli: *[Menyampuk][Dewan riuh]*

Tuan Pengerusi [Datuk Ronald Kiandee]: Sudah habis, Yang Berhormat?

Dato' Sri Liow Tiong Lai: Ya.

Tuan Pengerusi [Datuk Ronald Kiandee]: Ahli-ahli Yang Berhormat, sekarang saya kemukakan masalah bagi diputuskan Usul di bawah Peraturan Mesyuarat 66(9) bagi Maksud Bekalan B.42, Kementerian Kesihatan oleh Yang Berhormat Sungai Siput. Bahawa perbelanjaan Kementerian Kesihatan diluluskan dengan syarat dikurangkan sebanyak RM10 daripada Maksud Bekalan B.42, Kementerian Kesihatan di bawah Kod 10000 – Emolumen iaitu dengan memotong gaji Menteri Kesihatan sebanyak RM10.

Masalah dikemuka bagi diputuskan, dan tidak disetujukan.

Tuan Pengerusi [Datuk Ronald Kiandee]: Maksud Bekalan B.42 dan Maksud Pembangunan P.42 di bawah Kementerian Kesihatan, terbuka untuk dibahas. Saya ingin maklumkan - ingatkan semula keputusan yang telah dibuat tadi untuk perbincangan bagi kementerian-kementerian di bawah Jawatankuasa akan dihadkan kepada empat pembahas sebelah pembangkang dan empat pembahas dari kerajaan dengan had masa lapan minit, tiap-tiap seorang. Saya jemput Yang Berhormat Kinabatangan.

12.27 tgh.

Datuk Bung Moktar bin Radin [Kinabatangan]: Terima kasih Tuan Pengerusi. Cepat sahaja iaitu saya ingin berbicara tentang Butiran 030200 - Pengurusan Hospital, Butiran 00201 – Perkhidmatan Kesihatan Luar Bandar, dan juga Butiran 00200 – Kesihatan Awam.

Yang Berhormat Menteri, saya cuma ingin meminta jasa baik Yang Berhormat Menteri memeriksa semua hospital kerajaan. Contohnya di Hospital Seremban. Minggu lalu dan dua minggu yang lalu ada dua insiden kes berlaku. Pertama, anak buah saya ia kemalangan dan terlanggar cermin. Cermin banyak melekat di badannya. Ia masuk Hospital Seremban ini jam 11.00 malam, darah mengalir sampai jam 3.00 pagi doktor tidak layan. Akhirnya ia jumpa dengan doktor swasta. Minggu lalu pula, pemandu Ahli Parlimen Lipis dibedah perutnya. Doktor tidak jahit - perut keluar, ia suruh pesakit itu keluar.

Jadi saya rasa ini satu perilaku doktor di hospital kerajaan yang perlu campur tangan, Yang Berhormat Menteri. Saya ingin mencadangkan kementerian melihat bagaimana prestasi doktor ini. Mungkin mereka perlu rehat yang banyak sebab mungkin *stress* berhadapan dengan pesakit setiap masa dan akhirnya mereka menjadi tertekan sehingga tidak boleh memberi tumpuan yang serius kepada pesakit-pesakit. Maka timbullah insiden-insiden seumpama ini dan ini amat memalukan apabila hospital kerajaan, doktornya begini. Pesakit - perutnya masih keluar. Kalau ia makan, nampak apa ia makan - disuruh *discharged* dari hospital...

Tuan Ahmad Kasim [Kuala Kedah]: Yang Berhormat Kinabatangan, sedikit sahaja. Setengah minit.

Datuk Bung Moktar bin Radin [Kinabatangan]: Saya ada lapan minit sahaja. Tunggu. Kita ada empat-empat ya. Ini untuk kebaikan kita.

Tuan Ahmad Kasim [Kuala Kedah]: 30 saat. Tadi nampak macam menyokong Kementerian Kesihatan, sekarang nampak 'bantai' Kementerian Kesihatan...

Tuan Pengerusi [Datuk Ronald Kiandee]: Yang Berhormat, tidak beri jalanlah namanya itu Yang Berhormat.

Datuk Bung Moktar bin Radin [Kinabatangan]: Ini untuk kebaikan kita.

Tuan Ahmad Kasim [Kuala Kedah]: Saya pelik juga.

Datuk Bung Moktar bin Radin [Kinabatangan]: Kalau hendak bantu pesakit-pesakit - masalah rakyat, jangan undi usul untuk potong gaji.

■1230

Kita bincang secara serius. Ini sebab kerajaan Barisan Nasional serius. Kalau tadi usul itu bukan potong gaji saya pun menyokong tetapi asal ada usul potong gaji. Jadi ini masalah pembangkang, masalah tidak ada isu sudah, nak memenangi hati rakyat tetapi perbuatan mereka ada kegilaannya, gila potong gaji. Jadi saya minta Yang Berhormat Menteri supaya meninjau semua hospital-hospital kerajaan yang melibatkan isu-isu sebegini. Ini yang kita tahu mungkin banyak lagi yang kita tidak tahu, yang berlaku di klinik-klinik ataupun di hospital-hospital kerajaan.

Kedua, berhubung dengan pembangunan kesihatan luar bandar. Saya mahu minta juga kementerian ini mencari satu pendekatan bagaimana membantu penduduk-penduduk di Sabah khususnya di Kinabatangan berhadapan dengan tandas awam. Ini kerana memang benar mungkin masih ramai penduduk di luar bandar di Kinabatangan ini menggunakan tandas awam yang tidak menentu. Rata-rata di sana sini di sungailah, di anak sungai, di bukitlah. Jadi, rasa saya dalam menjana kehadiran negara maju ini kita perlulah mendidik masyarakat kita menggunakan tandas awam.

Jadi mintalah kementerian peruntukan untuk membekalkan penduduk-penduduk kampung yang tidak ada tandas awam dan yang tidak ada air. Bekalkanlah tangki-tangki Yang Berhormat sebab terlalu payah. Apabila tidak ada air di rumah memang dia mencari alternatif lain. Jadi kena ada, ada sumber air pun tangki tidak ada. Mintalah Yang Berhormat kalau boleh, saya pun telah menulis surat dengan kementerian meminta tandas awam dan juga tangki air. Jadi ini perlu.

Ketiga, berhubung dengan klinik kesihatan. Kalau boleh di luar bandar ini – di bandar kita, rakyat bandar amat bertuahlah sebab di samping klinik-klinik, hospital yang begitu mantap canggih, ada lagi kerajaan bina klinik bergerak 1Malaysia. Di luar bandar semua ini tidak ada. Mereka tidak dapat menikmati kemudahan yang sebegini. Jadi mereka bertanya kepada wakil-wakil rakyat, bila agaknya ada klinik kesihatan mereka? Dia tanya klinik kesihatan yang kosnya tidak begitu banyak. Di bandar kita, klinik bergerak sudah ada tetapi undi kita kalah juga. Di luar

bandar ini walaupun kurang tetapi jelas mereka memihak kepada Barisan Nasional. Sebab mereka yakin bahawa kerajaan inilah yang boleh membantu menyelesaikan masalah yang mereka hadapi.

Jadi Tuan Pengerusi saya meminta Yang Berhormat menteri tolonglah tengok-tengok bagaimana keperluan masyarakat penghuni kita di luar bandar. Terima kasih.

Tuan Pengerusi [Datuk Ronald Kiandee]: Yang Berhormat Kepong.

12.33 tgh.

Dr. Tan Seng Giaw [Kepong]: Tuan Pengerusi muka surat 493, Butiran 030000 – Perubatan, halaman 492, Butiran 010000 – Pengurusan dan Butiran 020000 – Kesihatan Awam. Tuan Pengerusi walaupun Yang Berhormat Menteri sudah bertungkus-lumus untuk menjaga kesihatan di negara ini. Akan tapi kita nampak ada masalah-masalah yang perlu diatasi. Tadi Yang Berhormat menerangkan di dalam Dewan ini bahawa pada tahun 2020, nisbah di antara doktor dengan para penduduk ialah 1:400. Ini memang tahap negara maju. Kalau 1:400 para penduduk. Di sini yang saya bimbang saya melihat tahap ataupun standard doktor itu, yang di keluar dalam dan luar negara kita itu saya nampak tidak begitu tinggilah standard-standard mereka. Termasuklah di dalam IPTS di Malaysia, yang dikeluarkan dan syarat kriteria untuk memasuki IPTS kadang kala tidak begitu tinggi.

Itu dari segi kepandaian, kepintaran untuk mendapat ijazah melalui peperiksaan. Kalau pandai, lulus peperiksaan pun tidak cukup juga untuk menjadi doktor kerana tidak mempunyai nilai-nilai kemanusiaan. Saya nampak semua ...

Datuk Seri Panglima Wilfred Mojilip Bumburing [Tuaran]: *[Bangun]*

Dr. Tan Seng Giaw [Kepong]: Lapan minit sahaja Yang Berhormat.

Datuk Seri Panglima Wilfred Mojilip Bumburing [Tuaran]: Yang Berhormat terima kasih, mohon Menteri. Saya merujuk kepada soal *ratio* tadi itu, nisbah 1:400. Sama ada ini diambil kira kewujudan doktor swasta atau tidak? Persoalan dia Yang Berhormat ialah baru-baru ini kita nampak laporan bahawa kos perubatan swasta sudah meningkat. Walaupun nisbah itu turun tetapi kalau rakyat tidak mampu ke klinik-klinik swasta masalah dia sama sahaja. Yang Berhormat, terima kasih.

Dr. Tan Seng Giaw [Kepong]: Yang Berhormat Tuaran saya akan pinjam masa Yang Berhormat. Saya sebutkan tadi memang kita mesti mengambil perhatian mengenai masalah hospital swasta dan hospital awam kerana kita mesti mendapat satu keseimbangan. Kita perlu menggalakkan hospital-hospital swasta sementara itu kita mesti menjaga macam mana kita boleh mencapai satu keseimbangan di antara swasta dengan awam. Saya akan sebutkan kemudian mengenai kesihatan awam dan hospital awam.

Di sini saya mencadangkan supaya pihak kementerian mempertingkatkan penyelarasan dengan Kementerian Pengajian Tinggi dan juga pihak maktab-maktab atau institusi perubatan. Supaya kita boleh memastikan pengambilan pelajar itu memanglah mempunyai sifat nilai

kemanusiaan. Yang Berhormat sendiri kalau boleh menyamar sebagai orang biasa dan pergi ke pesakit luar, Jabatan Pesakit Luar seperti Yang Berhormat Sekijang tidak ada. Kalau bila dia pergi masuk ke Bahagian Pesakit Luar dia kata *“saya Datuk, saya Ahli Parlimen jadi layanlah dengan baik untuk saya.”* Itu memang Yang Berhormat Sekijang.

Datuk Haji Baharum bin Haji Mohamed [Sekijang]: *[Bangun]*

Tuan Pengerusi [Datuk Ronald Kiandee]: Yang Berhormat Sekijang bangun Yang Berhormat.

Dr. Tan Seng Giaw [Kepong]: Tidak payah bangunlah kerana cakap banyak tadi. *[Dewan riuh]* Cakap banyak tadi seperti Yang Berhormat Kinabatangan, apabila kita cakap di sini dia menentang. Selepas kita habis cakap dia cakap serupa juga.

Datuk Haji Baharum bin Haji Mohamed [Sekijang]: Yang Berhormat Kepong.

Dr. Tan Seng Giaw [Kepong]: Cakap tidak serupa bikinlah Yang Berhormat Sekijang.

Datuk Haji Baharum bin Haji Mohamed [Sekijang]: Boleh?

Dr. Tan Seng Giaw [Kepong]: Tidak ada masa.

Datuk Haji Baharum bin Haji Mohamed [Sekijang]: Boleh sikit itu.

Tuan Pengerusi [Datuk Ronald Kiandee]: Bagi juga itu Yang Berhormat.

Datuk Haji Baharum bin Haji Mohamed [Sekijang]: Sayang dia. Terima kasih Yang Berhormat Kepong. Keterlanjuran dia sudah sebut Sekijang tadi dengan hospital Tuan Pengerusi. Saya pun hendak minta sedikit Yang Berhormat Kepong ini sebab kita di kawasan ataupun di Daerah Segamat dalam kawasan Sekijang. Ada mohon untuk bangunan tambahan hospital ,yang mana pada ketika ini hospital itu telah menjadi kecil dan tidak dapat menampung pesakit-pesakit yang datang. Jadi kita minta bersebelahan itu ada tapak RTM lama yang telah ditinggalkan, kita minta untuk kementerian menimbangkan supaya bukan sahaja menjadi separuh pakar tetapi juga pakar sepenuhnya. Ini kerana kita terlalu jauh untuk pergi ke Kuala Lumpur dan ke Johor Bahru. Apa Yang Berhormat Kepong... pendapat?

Dr. Tan Seng Giaw [Kepong]: Yang Berhormat Sekijang kita mestilah memberi bantuan kepada Sekijang dan orang-orang di Sekijang pun mesti diberi rawatan yang lebih sempurna dengan mengadakan doktor pakar. Akan tetapi lain kali kalau kita cakap di sini janganlah menentang dengan bulat-bulat. Jangan difikirkan ‘bengkok tebu itu bengkok pula manisnya,’ janganlah itu.

Tuan Pengerusi, saya balik kepada masalah, bukan sahaja kita mesti menentukan semua pelajar yang masuk ke Maktab Perguruan mempunyai tahap peperiksaan yang tinggi bahkan juga nilai-nilai kemanusiaan. Ini kerana setakat ini ibu bapa pun tidak kira, asalkan masuk ke Maktab Perguruan itu memang digalakkan.

■1240

Akan tetapi tidak kira sama ada anak-pinak itu masih mempunyai sifat kemanusiaan atau tidak, itu dia tidak kira. Ini memang satu perkara yang mesti diambil kira oleh Yang Berhormat Bentong.

Kemudiannya sebelum saya habis Tuan Pengerusi, mengenai pesakit-pesakit luar. Saya faham ada Klinik 1Malaysia tetapi klinik-klinik seumpama ini mesti meningkatkan tahap perkhidmatan. Bukan sahaja Klinik 1Malaysia, 2Malaysia, 3Malaysia, tetapi pesakit luar, klinik-klinik desa dan sebagainya perlu kita melihat. Tadi saya ada cadangkan supaya Yang Berhormat Bentong menyamar sebagai orang biasa dan pergi ke klinik **cokoh** di situ tengok macam mana jururawat, doktor dan kakitangan yang lain. Macam mana dia melayan orang biasa terutamanya di desa. Kita mesti melihat sendiri. Kalau kita setakat mengadakan 80 Klinik 1Malaysia pun, kalau perkhidmatan hospitalnya tidak begitu baik, maka matlamat untuk mencapai bilangan 1Malaysia pun tidak bermakna dan bererti. Sekian sahaja, terima kasih.

Beberapa Ahli: *[Bangun]*

Tuan Pengerusi [Datuk Ronald Kiandee]: Terima kasih Yang Berhormat. Yang Berhormat Tenggara.

12.42 tgh.

Datuk Halimah binti Mohamed Sadique [Tenggara]: Terima kasih Tuan Pengerusi. Penat saya berdiri duduk, berdiri duduk. Terima kasih Tuan Pengerusi. Saya ingin menyentuh beberapa butiran yang berkaitan dengan Kementerian Kesihatan.

Pertama sekali saya ingin mengucapkan tahniah dan terima kasih kepada Yang Berhormat Menteri kerana telah berusaha bersungguh-sungguh untuk meningkatkan lagi kualiti perkhidmatan kesihatan kepada rakyat Malaysia yang ada, khususnya pengundi-pengundi dalam kawasan saya. Apa pun yang dinyatakan oleh pembangkang, itu tidak penting Yang Berhormat Menteri. Teruskan perjuangan yang belum selesai ini.

Menyentuh kepada Butiran 020200 – Pembangunan Kesihatan Keluarga, pertambahan penduduk bandar daripada proses migrasi juga telah menyebabkan golongan yang kurang berkemampuan semakin meningkat berada di kawasan-kawasan bandar. Keadaan ini akan menjejaskan tahap kesihatan penduduk bandar kerana kekurangan akses kepada perkhidmatan kesihatan yang lebih berkualiti bukan sahaja dari segi perkhidmatan termasuklah dari segi kemudahan-kemudahan yang diperlukan.

Saya ingin mengucapkan tahniah kepada Yang Berhormat Menteri dan Kerajaan Malaysia kerana telah menyediakan 25 buah Klinik 1Malaysia dan setakat ini memberikan perkhidmatan kepada kumpulan sasar khususnya bagi meningkatkan akses kepada perkhidmatan kesihatan. Dalam Rancangan Malaysia Kesepuluh, kerajaan telah pun menyatakan cadangan untuk membina 50 buah lagi Klinik 1Malaysia dengan peruntukan sebanyak RM10 juta dan telah pun disediakan.

Saya ingin mendapatkan penjelasan daripada Yang Berhormat Menteri. Pertama, berapakah sebenarnya peruntukan yang disediakan sepanjang Rancangan Malaysia Kesepuluh ini khususnya bagi tahun 2011 dan bagaimana kementerian membuat pencarian untuk menamakan dan memilih di mana tempat yang sesuai untuk diadakan perkhidmatan Klinik 1Malaysia ini terutama di kawasan 50 klinik yang dinyatakan ini. Kalau itu bersesuaian Yang Berhormat Menteri, berikanlah satu kepada penduduk dalam kawasan saya.

Saya juga hendak tahu jumlah kakitangan termasuklah penolong pegawai perubatan, jururawat kesihatan terlatih, pembantu rawatan kesihatan yang telah pun diwujudkan semenjak Klinik 1Malaysia ini beroperasi dan nyatakan berapa ramai agaknya bilangan pesakit yang datang untuk mendapatkan perkhidmatan di Klinik-klinik 1Malaysia ini.

Keduanya, apakah jaminan kerajaan dalam usaha untuk memastikan Klinik 1Malaysia ini bertepatan dan memenuhi SOP yang ditetapkan oleh kementerian khususnya untuk memastikan mutu rawatan yang disediakan mesra pelanggan dan mematuhi kepada piagam kesihatan yang telah pun diletakkan oleh kementerian?

Ketiganya, berhubung dengan pembangunan kesihatan keluarga juga, saya ingin mendapat maklum tentang pelaksanaan Klinik Bergerak 1Malaysia atau KBM1 dan untuk memperluaskan perkhidmatan kesihatan kepada masyarakat luar bandar sebagaimana yang dinyatakan oleh Yang Amat Berhormat Perdana Menteri dan sejauh manakah Yayasan 1Malaysia Development Berhad telah berjaya melaksanakan program ini yang dikatakan akan memberikan perkhidmatan di laluan di negeri Perak, Selangor, Johor dan Pahang.

Seterusnya Tuan Pengerusi, berkaitan dengan Butiran 00104 – *Outsourcing* dan Butiran 00105 – Latihan Dalam Perkhidmatan. Dalam bajet 2011, Kementerian Kesihatan telah pun memperuntukkan sejumlah peruntukan bagi *outsourcing* dan anggaran perbelanjaan untuk tahun 2011 dan 2012 adalah sebanyak lebih kurang RM113,890,000 dan jumlah ini agak besar berbanding dengan jumlah latihan dalam perkhidmatan yang berjumlah RM300 juta.

Saya ingin mendapatkan penjelasan daripada kerajaan, apakah sebenarnya maksud peruntukan bagi Butiran 00104 – *Outsourcing* yang begitu tinggi dan apa pula kesan serta sumbangannya dalam meningkatkan mutu perkhidmatan kesihatan rakyat di negara ini? Berhubung dengan Butiran 00105 – Latihan Dalam Perkhidmatan yang sebanyak RM300 juta, apakah tujuan sebenar peruntukan ini? Adakah kerajaan bercadang mungkin untuk membina pusat latihan perubatan untuk melatih pegawai perubatan? Jadi saya perlukan penjelasan daripada Yang Berhormat Menteri berkaitan dengan usaha untuk meningkatkan lagi mutu dan juga kualiti pegawai dan kakitangan terutama di sektor kesihatan di luar bandar.

Seterusnya Tuan Pengerusi, Butiran 00300 – Kemudahan Hospital. Ini isu caj rawatan dan ubat-ubatan yang dikenakan oleh hospital-hospital swasta yang menjadi rintihan kepada rakyat – mahal, tidak munasabah, terlalu melampau. Hospital swasta ini menggunakan status pakar untuk menaikkan caj perubatan dan menjaja status pakar sebagai kempen untuk

mendapatkan pesakit supaya dapat datang menggunakan rawatan perkhidmatan mereka dan dikenakan caj yang mahal.

Jadi saya hendak tahu, bagaimana sebenarnya kerajaan memantau, mengawal kadar caj dan juga kos perubatan yang dikenakan oleh hospital swasta ini? Apakah tindakan tegas kerajaan terhadap isu ini supaya hospital-hospital swasta ini tidak sengaja mahu mengambil kesempatan di atas kesulitan yang dihadapi oleh pesakit? Ini kerana gambaran yang ada pada hari ini Yang Berhormat Menteri, seolah-olah kerajaan terikat tangan, tidak dapat berbuat apa-apa.

Butiran 00201 – Perkhidmatan Kesihatan Luar Bandar. Saya sudah bangkitkan isu ini setiap kali sesi Dewan bersidang dan saya harapkan dalam Rancangan Malaysia Kesepuluh ini untuk *the first rolling plan* ini Yang Berhormat Menteri, isu untuk pembinaan baru Klinik Desa 2G di FELDA Linggiu, FELDA Pasir Raja, FELDA Bukit Ramun, FELDA Penggeli Timur dan juga Kampung Semangar Dalam yang masing-masing beranggaran RM850,000 setiap satu akan dapat dijadikan kenyataan, kerana perkhidmatan kesihatan desa di kawasan FELDA dan kampung ini Yang Berhormat Menteri, perlu diberikan tumpuan khusus dalam Rancangan Malaysia Kesepuluh untuk segera dibina baru kerana pencapaian penggunaan perkhidmatan kesihatan di luar bandar ini semakin tinggi permintaannya kerana kerajaan telah sentiasa memberi dan meningkatkan lagi mutu perkhidmatan kesihatan yang ada. Jadi saya harap ini akan dapat diberikan tumpuan.

Seterusnya Butiran 100600 – *NKRA: Low Income Household* - Pengagihan Kit Pemakanan Bernutrisi di Sekolah Luar Bandar Terpilih. Boleh atau tidak Yang Berhormat Menteri nyatakan apakah kriteria pemilihan sekolah-sekolah luar bandar terpilih daripada senarai penuh sekolah-sekolah luar bandar yang ada? Apakah keutamaan yang mahu diberikan oleh pihak kementerian terhadap program *NKRA Low Income Household* ini?

Seterusnya Butiran 00400 – Hospital Baru. Terima kasih Yang Berhormat Menteri, banyak kemudahan penambahan bangunan dan perkhidmatan yang telah pun diberikan oleh Yang Berhormat Menteri kepada rakyat jelata yang ada di daerah Kota Tinggi. Akan tetapi Yang Berhormat Menteri, saya harap mudah-mudahan bagi Rancangan Malaysia Kesepuluh seperti Yang Berhormat Menteri lakukan kepada kawasan Parlimen Maran pembinaan sebuah hospital baru, saya harap sebuah hospital baru dapat dibina di kawasan Kota Tinggi ini kerana kawasan sedia ada Yang Berhormat Menteri, terlalu sempit – 13 ekar memberikan perkhidmatan kepada 262,000 rakyat yang ada di daerah Kota Tinggi.

■1250

Sudah sampai masanya untuk kita bina sebuah hospital baru yang berkepakaran untuk memberikan perkhidmatan yang lebih baik lagi kepada rakyat yang ada di Daerah Kota Tinggi.

Dato' Ismail bin Abd. Muttalib [Maran]: *[Bangun]*

Datuk Halimah binti Mohd. Sadique [Tenggaru]: Ya, jemput Yang Berhormat Maran.

Dato' Ismail bin Abd. Muttalib [Maran]: Terima kasih Yang Berhormat Tenggara, terima kasih Tuan Pengerusi, terima kasih Yang Berhormat Menteri. Yang Berhormat Menteri, Yang Berhormat Tenggara ini macam menteri pula. Dia khabar Maran sudah lulus hospital baru. Saya ucapkan terima kasih dan saya menyokong Tenggara sepatutnya ada hospital baru.

Yang Berhormat Menteri, saya perhatikan dalam laporan daripada EPU cadangan Rancangan Malaysia Kesepuluh hospital Maran belum ada, tapi kita sudah kemukakan dan Yang Berhormat Menteri telah bersetuju dengan kita bahawa hospital baru Maran akan dibina.

Saya Yang Berhormat Menteri, kita sudah setuju. Saya baru-baru ini bincang dengan pegawai daerah bahawa tapak kita sudah sediakan dan saya hendak, saya harap mungkin tahun depan ataupun tahun sekali lagi hospital baru Maran akan terlaksana dan saya juga menyokong supaya hospital kawasan Tenggara yang menyokong saya tadi dapat kita laksanakan. Kita akan menyokong Yang Berhormat Menteri Kesihatan memang jasa cukup besar. Biar lantak Yang Berhormat Menteri pembangkang ini. Kerja dia sudah memang begitulah gaya. Terima kasih banyak.

Datuk Halimah binti Mohd. Sadique [Tenggara]: Okey, terima kasih Yang Berhormat Maran. Saya tidak boleh tahan bila...

Tuan Pengerusi [Datuk Ronald Kiandee]: Yang Berhormat boleh habiskan.

Datuk Halimah binti Mohd. Sadique [Tenggara]: Ya, ya. Saya tidak boleh tahan bila Yang Berhormat Maran kata akan dapat hospital baru Yang Berhormat Menteri. Jadi saya terpaksa sebut dia untuk mengukuhkan kepentingan masyarakat saya.

Yang terakhir Tuan Pengerusi Butiran 00203 – Perkhidmatan Kesihatan Bandar. Saya minta juga dimasukkan Yang Berhormat Menteri untuk naik taraf Klinik Kesihatan Bandar Tenggara, dan kemudian untuk bina baru sebuah klinik kesihatan di Taman Sri Saujana yang akan memberikan perkara kepada 20,000 rakyat jelata yang ada bagi tiap-tiap kawasan, dan mudah-mudahan dengan sokongan dan kerja kuat yang telah pun ditunjukkan oleh Yang Berhormat Menteri ini mudah-mudahan pencapaian terhadap NKRA supaya rakyat Malaysia ini menjadi rakyat yang mempunyai tahap kesihatan yang bermutu dan mempunyai kualiti-kualiti yang diharapkan akan dapat dilaksanakan. Terima kasih Tuan Pengerusi.

Tuan Pengerusi [Datuk Ronald Kiandee]: Yang Berhormat Kota Raja.

12.52 tgh.

Dr. Hajah Siti Mariah binti Mahmud [Kota Raja]: Terima kasih Tuan Pengerusi. Saya ingin membawa Butiran 010400 – Perancangan Tenaga Manusia dan Latihan dan juga 020300 – Kawalan Penyakit. Yang Berhormat Menteri tadi telah menyebut mengenai latihan doktor-doktor pelatih. Pada masa sekarang angka yang diberi dalam surat khabar mengatakan bahawa terdapat lebih kurang 3,650 hingga 4,000 graduan perubatan yang sedang dilatih setiap tahun, dan angka ini akan meningkat dijangka 4,000 hingga 5,000 graduan perubatan sehingga tahun 2020. Hasrat kerajaan untuk meningkatkan jumlah nisbah atau menurunkan nisbah antara doktor

dengan penduduk itu amatlah murni namun penuntut-penuntut, graduan-graduan yang balik lebih ataupun graduan daripada universiti-universiti tempatan disebut sebagai - kita sekarang ada 30 sekolah perubatan, kolej-kolej perubatan di negara kita dan 40 lagi yang balik daripada luar negara daripada penuntut perubatan.

Ini adalah satu jumlah yang amat besar. 30 *medical schools*. Masyarakat perubatan sekarang amat risau dengan kadar yang begitu tinggi doktor pelatih, sedangkan kita tahu peningkatan di dalam jumlah doktor-doktor pakar dan orang-orang yang layak untuk melatih mereka itu tidak meningkat setinggi graduan-graduan perubatan.

Jadi saya ingin tahu sebenarnya berapa orang *trainer to trainee* pakar pelatih kepada pelatih itu sendiri, kerana di dalam bidang perubatan kita semua tahu bahawa pemantauan (*supervision*) dia itu bergantung kepada bimbingan daripada doktor-doktor pakar dan doktor-doktor yang berpengalaman dan *contact hours* dengan pesakit itu amat penting. Sekarang ini kita dapat laporan daripada hospital-hospital bahawa satu jabatan ada di antara 20 hingga 50 orang doktor pelatih dan ini adalah satu jumlah yang sangat tinggi. Jadi sama ada statistik yang saya beri ini betul atau tidak tapi ini adalah daripada pembacaan saya daripada tulisan oleh pakar-pakar sendiri. Jadi kebimbangannya adalah, adakah mereka ini mendapat bimbingan yang baik untuk mereka menjadi - walaupun tarikh julat masa untuk mereka dilatih selama dua tahun ini panjang. Tetapi adakah kita ada satu sistem pemantauan berapa ramai pesakit yang telah mereka *clerk* ataupun urus, periksa dan *present* kepada *specialist*. Kalau kita balik kepada kes Puan Chow yang telah dibawa oleh Yang Berhormat Sungai Siput tadi.

Puan Chow sebenarnya, kes Puan Chow tadi ditendang oleh mahkamah atas sebab yang didakwa itu seorang doktor pelatih yang namanya sahaja terang di atas kertas notanya kerana ubat itu dimulakan oleh seorang doktor lain dan di atas kertas rawatan itu ataupun *patients note* itu oleh kerana pihak yang menyaman itu tidak tahu siapa yang memulakan rejim perubatan untuk tibinya itu, maka doktor pertama yang mereka lihat ada nama yang jelasnya, maka doktor itulah yang dibawa sebagai penama defendan di dalam kes ini, tetapi apabila dibawa ke mahkamah kes ini atas sifat *medica legah*nya ditendang kerana dia bukan doktor yang pertama dan cara menulis nota kita semua telah dilatih di dalam hospital-hospital kita ini, kita tahu bahawa adalah mustahil untuk kita hendak *trace* balik, hendak jejak balik siapa doktor yang telah memulakan sesuatu rawatan.

Inilah bila tadi sahabat-sahabat membawa kita masalah mengenai kebertanggungjawaban potong gaji itu sebenarnya kita tidak menuduh Menteri yang bersalah, tetapi di dalam hal-hal begini siapa yang bertanggungjawab. *We know* bukan Menteri yang menyebabkan masalah ini tetapi orang-orang di bawahnya, *delivery system*nya. Jadi kalau kita serius hendak menangani masalah ini Menteri perlu mengambil tindakan ke atas orang-orang yang dipertanggungjawabkan di bawah. Ini signifikannya bila kita membawa usul potong gaji. Kita tahu RM10, RM100 itu satu jumlah yang orang kata tahi gigi pun terlalu sedikit, tetapi ini

adalah isu keprihatinan. Jadi Ahli-ahli Parlimen BN jangan mengatakan bahawa ini adalah remeh-temeh. Ini soal kebertanggungjawaban kita sebagai Ahli Parlimen.

Dato' Ismail bin Abd. Muttalib [Maran]: Boleh celah? Boleh celah tak?

Dr. Hajah Siti Mariah binti Mahmud [Kota Raja]: Yang Berhormat Menteri, saya juga ingin membawa... Saya tidak ada masa, minta maaf. Guna masa anda sendiri. Saya juga ingin menanyakan kepada Yang Berhormat Menteri dalam kita mewujudkan hendak memperbanyakkan doktor-doktor kita, adakah bijak kita mempercepatkan proses ini kerana kita hendak mencapai 2020 ini jumlahnya itu. Adakah kita sanggup mengorbankan seorang doktor yang selamat? Sanggupkah Yang Berhormat-Yang Berhormat menghantar ibu dan anak-anak Yang Berhormat-Yang Berhormat? Yang Berhormat-Yang Berhormat sekarang ini berapa orang yang pergi kepada hospital kerajaan? Berapa orang sanggup pergi dan masuk ke wad tiga? Saya hendak tanya, sebab saya ingat dahulu semasa saya bersalin saya masuk wad tiga Hospital Besar Kuala Lumpur tetapi isteri-isteri Yang Berhormat, Menteri-menteri tidak pergi kepada hospital kerajaan. Inilah yang dilalui oleh masyarakat ataupun rakyat kita.

Jadi Yang Berhormat Menteri kita minta lambakan doktor, kita takut *glut* yang ada dan pengagihan doktor itu sendiri kita perlu mewujudkan satu sistem di mana doktor-doktor kita perlu berkhidmat di luar bandar dan perlu diwajibkan, tetapi wajib bukanlah dengan tidak imbuhan-imbuhan, tetapi kalau kita tengok sistem sekarang kita lihat bahawa ada doktor tidak perlu berkhidmat di luar bandar. Jadi bagaimana sistemnya dan *houseman* kita, doktor pelatih kita bagaimana kita memastikan bahawa mereka sudah mempunyai cukup *contact hours*. Kalau dahulu dalam satu jabatan kita ada tidak lebih daripada 10 orang. 10 orang itu kira *luxury* Yang Berhormat Menteri. Satu wad kadang-kadang hanya dua doktor pelatih, tetapi sekarang kita ada ramai. Kita bersyukur *alhamdulillah*, tetapi kita hendak tanya bagaimana kita hendak memastikan *they are save doctors*, dengan izin.

Kedua Yang Berhormat Menteri saya ingin bertanya juga mengenai kawalan penyakit HIV/AIDS. Berapa banyak daripada peruntukan yang ada sekarang ini adalah untuk kawalan HIV/AIDS, dan kita hendak tahu juga program-program pencegahan *harm reduction* ini berapa banyak daripada yang diperuntukkan di sini RM685 juta lebih ini diperuntukkan untuk *harm reduction programme*. Setakat ini kita melihat bahawa Kementerian Kesihatan sahaja yang berusaha bersungguh-sungguh untuk program-program *harm reduction* ini sejauh mana...

Tuan Pengerusi [Datuk Ronald Kiandee]: Yang Berhormat, boleh habiskan Yang Berhormat.

Dr. Hajah Siti Mariah binti Mahmud [Kota Raja]: Ya. Sejauh manakah pihak kementerian mendapat kerjasama daripada Menteri Sumber Manusia misalnya dan lain-lain jabatan, Menteri agama misalnya kerana kita melihat bahawa *harm reduction programme* ini mendapat tentangan daripada sesetengah golongan agamawan yang tidak memahami tujuan *harm reduction* ini. Jadi kita minta bahawa perkara ini dan saya menganggap orang-orang yang

mendapat HIV/AIDS dan juga orang-orang yang mengguna dadah ini sebagai suntikan mereka adalah orang yang berpenyakit. Jadi kita perlu ada *compassion* dan ihsan kepada mereka dan mereka perlu diberi lebih perhatian oleh semua golongan. Terima kasih.

Tuan Pengerusi [Datuk Ronald Kiandee]: Yang Berhormat Batang Sadong.

1.01 ptg.

Puan Hajah Nancy Shukri [Batang Sadong]: Terima kasih Tuan Pengerusi.

Tuan Pengerusi [Datuk Ronald Kiandee]: Yang Berhormat boleh mula petang nanti Yang Berhormat.

Majlis Mesyuarat bersidang semula.

[Timbalan Yang di-Pertua (Datuk Ronald Kiandee) ***mempengerusikan Mesyuarat***]

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Ronald Kiandee]: Ahli-ahli Yang Berhormat, mesyuarat ini ditangguhkan hingga pukul 2.30 petang ini.

Mesyuarat dtempohkan pada pukul 1.01 petang.

Mesyuarat disambung semula pada pukul 2.30 petang.

[Tuan Yang di-Pertua ***mempengerusikan Mesyuarat***]

Majlis bersidang dalam Jawatankuasa

[Tuan Yang di-Pertua ***mempengerusikan Jawatankuasa***]

Tuan Hee Loy Sian [Petaling Jaya Selatan]: Tan Sri Tuan Yang di-Pertua, saya rasa tidak cukup kuorumlah pada mesyuarat petang ini.

Tuan Pengerusi: Ada apa tadi Yang Berhormat?

Tuan Hee Loy Sian [Petaling Jaya Selatan]: Tidak cukup kuorumlah Tuan Pengerusi.

Tuan Pengerusi: Cuba kira sendiri.

[Loceng dibunyikan]

2.36 ptg.

Tuan Pengerusi: Ahli-ahli Yang Berhormat yang menarik perhatian saya terhadap cukup bilang tadi, sila tengok kira sendiri.

Ahli-ahli Yang Berhormat cukup bilang. Saya ucap terima kasih kepada Yang Berhormat yang membangkitkan dalam soal cukup bilang. Sebenarnya kalau perkara itu tidak dibangkitkan, mesyuarat boleh diteruskan. Apabila dibangkitkan terpaksa saya panggil, dua minit lagi untuk Yang Berhormat masuk dan masa telah habis. Sekarang ini saya perhatikan bahawa lebih daripada 26. Jadi kita boleh ikut mesyuarat dengan tertib, lapan minit seorang, tidak boleh lebih daripada itu, kerana Ahli Yang Berhormat suka membangkitkan peraturan mesyuarat. Jadi sekarang ini *we sticked* kepada peraturan mesyuarat, lapan minit Yang Berhormat Batang Sadong.

2.38 ptg.

Puan Hajah Nancy Shukri [Batang Sadong]: Terima kasih Tuan Pengerusi. Saya hendak merujuk kepada Bil. 00201 iaitu Perkhidmatan ataupun Kesihatan Luar Bandar. Tuan Pengerusi, apa yang saya hendak bangkitkan di sini ialah mengenai klinik bergerak 1Malaysia. Kita amat aktif dalam membina klinik bergerak 1Malaysia ini jadi oleh kerana kita juga hendak meningkatkan kualiti kesihatan di seluruh negara ini. Jadi saya hendak menyarankan di sini, kalau bolehlah kita gunakan peruntukan ini, kita bawa ke luar bandar kerana luar bandar yang amat memerlukan klinik-klinik ini.

Jadi kalau diperhatikan di kawasan-kawasan luar bandar Yang Berhormat Tuan Pengerusi, Menteri, saya hendak merayulah di sini. Kalau kita perhatikan terutama sekali kawasan di mana naik perahulah, tidak ada klinik, tidak ada tempat mereka hendak pergi kalau hendak - jangan kata hendak memeriksa kesihatan, kalau mereka sakit, jadi cubalah pertimbangkan perkara ini.

Satu lagi perkara ialah mengenai kemudahan tandas di kampung-kampung dan baru-baru ini, saya rasa entah berapa orang menteri sudah saya bawa perkara ini dan saya minta kali ini dan saya merayu supaya sekurang-kurangnya, kalau boleh diperuntukkan akhir-akhir ini, sekurang-kurangnya 90 ribu untuk tandas awam, tandas-tandas untuk orang kampung.

■1440

Di mana baru-baru ini di kawasan saya di Kampung Bilis dan Kampung Rengawan, oleh kerana di kawasan Sadong Jaya ini baru sahaja dilanda satu wabak penyakit cirit-birit dan apabila pegawai daripada Kementerian Kesihatan - Saya mengambil peluang ini mengucapkan terima kasih dan syabas kepada mereka di atas komitmen mereka. Mereka turun ke padang dan komitmen itu ditunjukkan dengan melakukan kerja-kerja terperinci dengan memantau dan menjalankan *survey* dengan izin.

Mereka mendapati ada di kalangan rumah-rumah orang kampung tidak mempunyai tandas dan ada juga, memang kebanyakannya di kampung itu menggunakan tandas curah. Ada langsung tidak mempunyai tandas, ada juga mempunyai tandas curah tetapi ada yang tidak berfungsi dan banyak lagilah faktor-faktor dan memadailah saya rasa di sini. Kalau boleh diberi keutamaan dengan memberi peruntukan untuk membekalkan tandas-tandas awam. Saya nampak Yang Berhormat Menteri Kemajuan Luar Bandar dan Wilayah pun ada di sini, saya pun sudah sebut kepada Yang Berhormat Menteri.

Jadi saya mengharap mana-mana kementerian yang boleh membantu dengan segera, saya mintalah dan saya merayu di sini supaya diberi keutamaan untuk tandas bagi orang-orang di kampung ini. Oleh kerana kita berkali-kali kita mengatakan kita hendak membantu rakyat dan rakyat didahulukan dan kali ini saya menyatakan di sini saya telah menyarankan beberapa kali mengenai perkara ini.

Satu lagi ialah mengenai 050000 – Kesihatan Pergigian, saya samakan dengan 050300 iaitu Kesihatan Pergigian Masyarakat.

[Timbalan Yang di-Pertua (Datuk Dr. Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar) **mempengerusikan Jawatankuasa**]

Puan Hajah Nancy Shukri [Batang Sadong]: Tuan Pengerusi, kalau kita perhatikan sekali lagi saya hendak merujuk perkara ini mengenai kawasan di luar bandar. Kalau kesihatan biasa itu menjadi satu cabaran bagi orang kampung, apa lagi masyarakat di luar bandar ini hendak memeriksa gigi. Jadi saya hendak menyarankan di sini kalau dapat diberi jadual kepada setiap kampung untuk diadakan perkhidmatan kesihatan pergigian ini. Kadangkala saya merasa agak sedihlah dan agak kecewa kerana sukar untuk saya membantu tetapi orang-orang kampung ini datang kepada kita meminta kita membantu mereka. Gigi hendak digantilah, gigi buruk, gigi sakit. Selepas itu sakit matalah dan hendak beli cermin mata.

Jadi saya mengharapkan agar pihak kementerian mengambil keutamaan mengenai perkara ini untuk turun mengadakan jadual. Saya rasa ini pernah saya nyatakan dulu dan saya hendak nyatakan sekali lagi agar kita mengadakan jadual untuk kita pergi ke kampung-kampung yang betul-betul pedalaman ini. Oleh kerana sukar bagi mereka untuk pergi ke pekan, jangan kata bandar, pekan itu agak sukar untuk mereka turun.

Jadi satu lagi ialah 010000 - Pengurusan dan saya nak menjurus kepada 010200 – Sumber Manusia bersama dengan 010400 -Perancangan Tenaga Manusia dan Latihan. Saya nak *highlight* di sini dengan izin Tuan Pengerusi, di mana di kawasan saya sebuah kampung namanya Kampung Gedung dan Gumpey. Di situ penduduknya lebih daripada 3000 orang dan kalau kita campur lagi dengan pekerja-pekerja di ladang sawit, ia lebih menjangkau 6000 orang lebih penduduk di situ. Kita ada klinik kesihatan di situ tetapi saya sering menerima aduan daripada orang kampung di mana apabila mereka pergi ke klinik, sudahlah tidak ada pegawai yang betul-betul mempunyai kelayakan untuk melayani para pesakit, mereka hanya dilayani oleh seorang staf yang memang tidak mempunyai kelayakan langsung untuk melayani pesakit.

Mungkin pihak kementerian boleh menghantar pegawai pergi *surprise check* dengan izin supaya dapat melihat sendiri apa sebenarnya aduan rakyat ini dan mintalah apa yang pegawai adukan kepada kementerian, dengarlah. Kadang-kadang mereka mengatakan kita sudah beberapa kali mengadu Yang Berhormat tetapi kementerian tidak mengambil perhatian terhadap perkara ini dan asal pergi ke sana, yang diberi ialah Panadol kerana orang ini tidak mempunyai kelayakan.

Jadi mintalah kita berilah keutamaan kepada perkara ini dan kalau ada daripada staf kementerian mengadukan keperluan masing-masing, tolonglah dengar kerana selalu mereka mengatakan kami memang ada memberi *proposal* ini kepada kementerian tetapi tidak didengar. Jadi saya di sini mengharapkan apa yang mereka adukan dengarlah kerana itu adalah rintihan rakyat.

Akhir sekali saya nak menyentuh mengenai 020200 – Pembangunan Kesihatan Keluarga dan 020300 - Kawalan Penyakit.

Tuan Pengerusi [Datuk Dr. Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar]: Ya, ringkaskan Yang Berhormat.

Puan Hajah Nancy Shukri [Batang Sadong]: Yang Berhormat Tuan Pengerusi, yang ini yang akhir sekali. Saya hendak membawa, mengetengahkan perkara ini ialah mengenai air. Perbekalan air yang mana ada yang mengatakan di kawasan rumah panjang, bekalan air itu adalah daripada kementerian. Jadi tolonglah hantar orang untuk memeriksa tangki-tangki air mereka kerana ada yang mengatakan ada juga tangki mereka sudah kotor dan ada juga yang sudah hari itu *connection* itu dengan izin pecah.

Jadi saya telefon ke sana sini untuk meminta bantuan dan saya mengharapkan ianya sudah diambil perhatian tetapi sekiranya diperlukan lagi, kita boleh bincang di luar. Saya tak mahu perkara ini diperbesarkan di sini tapi boleh dibincangkan. Saya percaya Yang Berhormat Menteri memang prihatin terhadap perkara ini. Apa yang kita hendak ialah untuk memastikan kebersihan dan kualiti kehidupan orang luar bandar juga terjamin. Sekian, terima kasih.

Tuan Pengerusi [Datuk Dr. Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar]: Ya, Yang Berhormat Gopeng.

2.47 ptg.

Dr. Lee Boon Chye [Gopeng]: Terima kasih Tuan Pengerusi. Berkenaan dengan butiran 040200 – Kejuruteraan. Tuan Pengerusi, pada tahun 1995 perkhidmatan sokongan untuk hospital-hospital di bawah Kementerian Kesihatan telah diswastakan. Ini termasuk perkhidmatan kejuruteraan, kemudahan peralatan baik *medical* dan sebagainya kepada tiga syarikat Faber Medi-Serve Sdn Bhd, Radicare (M) Sdn. Bhd. dan Pantai Medivest Sdn. Bhd.

Saya bangkitkan soalan ini sebab memang akibat *surprise check* yang dibuat oleh Yang Berhormat Menteri di Hospital Besar Ipoh ataupun Hospital Raja Permaisuri Bainun seminggu yang lepas di mana di bangunan besar Hospital Raja Permaisuri Bainun yang lapan tingkat itu ada enam buah lif. Di antara enam buah lif, lima telah rosak, satu yang berfungsi. Kita lihat kalau satu lif yang rosak mungkin itu perkara yang biasa, kalau dua lif rosak serentak, ini barangkali luar biasa sedikit. Kalau lima lif rosak sekali gus...

Tuan Pengerusi [Datuk Dr. Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar]: Luar-luar biasa.

Dr. Lee Boon Chye [Gopeng]: Luar-luar biasa, satu perkataan boleh kita *describe* mutu perkhidmatan, *incompetence*. Jadi ini bukan setakat menyusahkan pesakit, pelawat dan juga kakitangan kerajaan yang berkhidmat di hospital tersebut. Malah menjejaskan keselamatan pesakit yang sekiranya berlaku kecemasan yang memerlukan memindah dari wad ke dewan bedah ataupun ke ICU dan CCU dan sebagainya, jadi ini cuma satu insiden.

Saya hendak bangkitkan satu insiden lagi yang berlaku 26 September yang lalu di mana seorang bayi yang berusia satu hari bernama Putri Nur Sofea Humaira Samani semasa beliau di

Hospital Batu Gajah, dia lahir sehari sebelum itu dan pada 26 September, siling Hospital Batu Gajah bocor dan serpihan siling simen jatuh dan akibat tersebut jatuh ke atas bayi tersebut dan bayi tersebut cedera parah dan dapat satu *hematoma* sebesar bola tenis. Walaupun nasib baik setakat ini tidak ada cedera dalaman.

■1450

Saya lihat ini merupakan perkara-perkara yang menunjukkan mutu dari segi *maintenance* hospital yang kurang memuaskan. Kita tahu bahawa kedua-dua hospital termasuk semua hospital di negeri Perak memang di bawah *Faber Medi-Serve*.

Kalau kita harapkan dengan penswastan perkhidmatan sokongan tersebut supaya kita meningkatkan mutu perkhidmatan dengan kos yang rendah. Kita lihat 13 tahun mulai tahun 1997 sehingga tahun 2009. Sebanyak RM8.7 bilion telah dibayar kepada ketiga-tiga syarikat tersebut iaitu *Faber Medi-Serve* sebanyak RM4.0 bilion; *Radicare* sebanyak RM3.1 bilion; dan Pantai sebanyak RM1.5 bilion. Untuk *Faber Medi-Serve* - *revenue* untuk tahun 1997 adalah RM127 juta tetapi untuk tahun 2009 adalah RM536.1 juta iaitu lebih kurang 12% peningkatan setiap tahun. Ini memang *a very good business indeed*. Setiap tahun peningkatan 12%. Kalau kita lihat laporan tahunan *Faber Group Berhad* berkenaan dengan keuntungan *Faber Medi-Serve* sebelum cukai untuk tahun 2009 ialah RM94 juta. Ini semua kontrak daripada Kementerian Kesihatan dan ini merupakan peningkatan 40% kalau dibandingkan dengan setahun sebelum ini. Walaupun kita mengalami kegawatan ekonomi, ini memang satu *business* yang amat lumayan. Akan tetapi kita lihat mutu perkhidmatan, apa terjadi di Hospital Raja Permaisuri Bainun dan juga di Hospital Batu Gajah, menunjukkan bahawa ada kegagalan untuk menjalankan tugas yang sepatutnya. Kita juga tahu bahawa konsesi tersebut akan tamat pada tahun 2011. Saya mohon agar Yang Berhormat Menteri mengkaji semula dan kalau boleh tamatkan konsesi dan buka kepada syarikat-syarikat yang lain untuk tender perkhidmatan tersebut.

Di bawah Butiran 031900 – Radioterapi Dan Onkologi. Kita tahu bahawa penyakit kanser merupakan antara penyakit moden yang menjadi lebih biasa sekarang dan memerlukan perkhidmatan. Kalau dibandingkan dengan dahulu, memang boleh dirawat. Setakat ini kita tahu mungkin perkhidmatan seperti ini cuma ada di sekitar Kuala Lumpur. Saya juga hendak bawa ini sebab diminta oleh Yang Berhormat Batu Gajah tadi, bahawa beliau ada seorang pengundi yang menghadapi kanser usus dari Batu Gajah. Ia cuma hendak mendapatkan rawatan tersebut dari Hospital Ipoh, tetapi dirujuk kepada Kuala Lumpur dan ini menyusahkan pesakit yang ditimpa kanser itu. Jadi soalan saya, setakat mana kementerian akan merancang untuk mengembangkan perkhidmatan radioterapi dan onkologi di luar dari Kuala Lumpur, khususnya di Ipoh dan di negeri Perak?

Di sini saya juga ingin merujuk kepada Butiran 060300 - Penguatkuasaan Farmasi. Ini saya pernah bangkitkan sebelum ini berkenaan dengan *label* untuk sampul surat yang diberikan oleh doktor-doktor swasta. Saya pernah bangkitkan perkara sedemikian dan setakat ini saya

nampak apabila saya menerima pesakit-pesakit, saya masih lihat *label* itu tidak dikuatkuasakan. Jadi soalan saya, setakat mana penguatkuasaan ini? Berapa kes yang pernah di saman berkenaan dengan *labeling* untuk sampul ubat ini dan apakah tindakan selanjutnya? Sekian, terima kasih.

Tuan Pengerusi [Datuk Dr. Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar]: Terima kasih Yang Berhormat.

2.54 ptg.

Datuk Abd. Rahman Dahlan [Kota Belud]: Terima kasih Tuan Pengerusi. Saya juga ingin mengambil bahagian dalam perbahasan peringkat Jawatankuasa, Kementerian Kesihatan ini. Pertama sekali saya ucapkan tahniah kepada Yang Berhormat Menteri di bawah kementerian ini kita telah membawa perkhidmatan kesihatan di negara kita ini dengan begitu cemerlang sekali.

Sejumlah 85% penduduk-penduduk di negara kita ini tinggal di lingkungan lima kilometer daripada pusat kesihatan statik. Ini adalah merupakan satu pencapaian yang begitu baik, Tuan Pengerusi. Kadar kematian setiap 1,000 kelahiran hidup pada tahun waktu kita merdeka dahulu sebanyak 75.5 orang, sekarang ialah 6.4 orang. Satu kejayaan yang begitu cemerlang. Juga kadar kematian kanak-kanak di bawah umur lima tahun iaitu semasa tahun 1970 seramai 57 orang setiap 1,000 orang, sekarang ini lapan orang setiap 1,000 orang. Walau bagaimanapun Tuan Pengerusi, saya melihat statistik ini walaupun boleh dibanggakan dengan baik sekali, cuma dalam keadaan-keadaan tertentu ada kawasan-kawasan yang perlu diberi perhatian.

[Tuan Yang di-Pertua **mempengerusikan Jawatankuasa**]

Contohnya di kawasan saya Tuan Pengerusi. Saya ada sebuah pulau di kawasan saya yang terpaksa *depend* atau bergantung kepada Hospital Kota Belud. Pulau ini dinamakan Pulau Mantanani di mana pulau ini ada penduduk. Kalau saya tidak silap ada lebih kurang 300 buah keluarga dan mereka ini terpaksa mengharungi lautan yang luas untuk sampai ke Hospital Kota Belud. Saya telah membincangkan hal ini beberapa kali dan saya mendengar juga ada ura-ura kementerian untuk mengadakan klinik desa di Pulau Mantanani. Jadi saya meminta komitmen ataupun pengesahan daripada Yang Berhormat Menteri, sama ada untuk RMKe-10 dan kalau boleh pada tahun hadapan akan diadakan satu klinik desa di Pulau Mantanani ini.

Begitu di kawasan Rampaian. Ini kawasan Tuan Pengerusi. Apa yang ada cuma klinik, kalau saya tidak silap di Rampaian Laut. Akan tetapi kawasan ini adalah besar dan agak jauh juga dari Hospital Kota Belud. Di situ juga kita perlukan klinik desa. Ada yang terpaksa bergantung klinik desa yang jauh daripada lima kilometer - melebihi lima kilometer Yang Berhormat Menteri. Jadi kalau boleh diperlihatkan - dilihat semula di Taburon dan Mendawang ada kawasan-kawasan yang terpaksa dilawat dengan menggunakan helikopter. Mereka ini adalah penyokong kuat kerajaan yang percaya kepada dasar-dasar pembangunan kerajaan.

Saya meminta supaya Yang Berhormat Menteri dapat memberi perhatian terhadap keadaan di kawasan-kawasan tersebut.

Seterusnya saya juga ingin membincangkan tentang Hospital Kota Belud. Ada dahulu cadangan daripada kementerian untuk menukar Hospital Kota Belud ini menjadi ataupun menambahkan tanggungjawabnya sebagai pusat hospital latihan jururawat. Kalau ini berlaku, saya berterima kasih dan saya minta pengesahan daripada kementerian apakah benar ura-ura kerajaan untuk menaiktarafkan Hospital Kota Belud ini sebagai hospital latihan jururawat. Seperti mana Yang Berhormat Menteri tahu, Hospital Kota Belud ini adalah hospital yang digunakan oleh ramai orang. Kawasan yang diservis, yang diberi perkhidmatan termasuk juga Kota Marudu, Kudat, Tuaran dan sebagainya.

Apakah cadangan daripada kementerian untuk menaiktarafkan Hospital Kota Belud ini menjadi hospital pakar? Ini amat perlu kalau dilihat Tuaran tidak mempunyai hospital yang lengkap dan Hospital Kota Belud ini adalah strategik dari segi lokasinya kerana dapat memberi perkhidmatan kepada pantai barat utara negeri Sabah. Kita juga minta supaya hospital ini dinaiktarafkan menjadi hospital pakar, jadi tidak perlu membebankan hospital di Kota Kinabalu. Sekarang ini pun kalau ada pakar yang datang ke hospital ini hanyalah kadang-kadang, tiga bulan sekali atau empat bulan sekali dan kes-kes yang tertangguh meningkat sepanjang masa.

Dua perkara yang saya ingin mencadangkan kepada kementerian iaitu, satu ialah tentang farmasi. Perkhidmatan *pharmacist* yang wujud di kedai-kedai farmasi di *supermarket* ini. Saya ingin memberi cadangan kepada Yang Berhormat Menteri supaya mewajibkan mereka ini beroperasi lebih lama lagi. Sekarang ini mereka beroperasi mungkin sampai pukul 5.00 petang, dan pelanggan-pelanggan mereka ini mendapati *pharmacist* ini balik pada pukul 5.00 petang. Oleh sebab *supermarket* ini beroperasi sampai lewat malam, maka kadang-kadang mereka tidak mendapat perkhidmatan.

■1500

Begitu juga apa yang berlaku di KLIA. Di pusat farmasi KLIA yang beroperasi 24 jam dan kadang-kadang mereka memerlukan ubat-ubatan yang memerlukan *prescription* daripada farmasi. Akan tetapi farmasi di KLIA hanya beroperasi pada sekian masa sahaja. Ini perlu ditekankan kerana saya rasakan tujuan kita mengadakan farmasi-farmasi di luar sistem kerajaan ini ialah untuk membantu kerajaan supaya tidak tertekan sangat dengan sistem kesihatan di negara kita ini.

Jadi, apabila mereka beroperasi dengan masa yang cukup pendek, saya rasa ini tidak memberikan perkhidmatan yang cukup baik. Saya minta kalau boleh Yang Berhormat Menteri tengok perkara ini.

Terakhir saya rasa, dua perkara yang terakhir ini. Pertama ialah tentang apa yang disebutkan oleh Yang Berhormat Batang Sadong tadi iaitu masalah penglihatan. Saya ingin mencadangkan kepada kementerian ini. Kalau bukan kementerian ini, mungkin Kementerian

Pembangunan Luar Bandar dan Wilayah. Kita kadang-kadang terlupa bahawa masalah penglihatan di kalangan orang-orang kampung ini begitu kronik.

Walaupun mereka bertubuh sihat dan sebagainya tetapi kalau mata mereka mempunyai masalah, mereka tidak menjadi orang yang produktif. Kerja mereka ini terhad dan mereka tidak boleh mencari pekerjaan dan sebagainya. Kalau boleh adakah satu rancangan di mana kita memberikan program pemberian *glass* mata ini, carilah yang murah sedikit. Kalau kita boleh buat komputer 1Malaysia dan bermacam-macam-macam lagi bantuan yang diberikan, saya rasa kerajaan perlu memikirkan bagaimana hendak mewujudkan satu program memberi bingkai, kaca mata atau *glass* mata ini secara percuma ataupun dengan kos yang rendah kepada orang-orang kampung.

Ini kerana dengan penglihatan mereka yang terhad ini, yang mempunyai masalah ini mungkin mereka tidak akan dapat bekerja dengan produktif. Saya bersetuju dengan Yang Berhormat Gopeng. Saya sudah berbincang lama dengan Yang Berhormat Menteri berkenaan dengan perkhidmatan sokongan hospital atau hospital *support services* ini.

Konsesi-konsesi yang diberikan kepada mereka ini, yang akan berakhir pada tahun 2011 ini perlu dikaji semula dan harus dipertimbangkan *players* yang lain, syarikat-syarikat yang lain. Saya telah berbincang dengan Yang Berhormat Menteri banyak kali dan terima kasih Yang Berhormat Menteri kerana amat prihatin dan mengetahui tentang isu ini. Saya rasa untuk negeri Sabah contohnya, perkhidmatan sokongan hospital yang telah diberikan kepada syarikat tertentu yang konsesinya habis pada 2011 ini, syarikat-syarikat kerajaan milik GLC, milik kerajaan, GLC ini harus diberikan peluang untuk bersama-sama memberikan perkhidmatan sokongan kepada hospital-hospital ini.

Saya telah diberi komitmen oleh Yang Berhormat Menteri bahawa beliau akan melihat keadaan ini dan saya berharap ianya dapat diteruskan. Terakhir, okey itu sudah disebutkan. Terima kasih Tuan Pengerusi. Itu sahaja.

Tuan Pengerusi: Yang Berhormat Tawau.

3.03 ptg.

Datuk Chua Soon Bui [Tawau]: Terima kasih Tuan Pengerusi. Saya akan merujuk kepada Butiran 010400 – Perancangan Tenaga Manusia dan Latihan. Saya ingin mengetahui berapa antara langkah-langkah baru yang diambil oleh kerajaan dan Kementerian Kesihatan berhubung dengan penambahan 4,000 orang graduan doktor perubatan baru tahun ini di Malaysia? Berapa orang di antara mereka ini berasal dari universiti tempatan? Di antara mereka juga, berapa dari universiti asing?

Memandangkan penambahan graduan doktor dari semasa ke semasa semakin bertambah, saya ingin tahu bilakah Sabah dijangka dapat mencapai nisbah doktor/penduduk 1:400 atau 1:600 seperti kadar yang akan dicapai di Semenanjung Malaysia?

Saya ingin tahu juga adakah benar prestasi substandard sebilangan graduan perubatan asing berlaku? Apakah langkah-langkah jangka masa pendek dan jangka masa panjang diambil oleh kementerian untuk mengurangkan kelemahan tersebut demi memastikan penyampaian perkhidmatan perubatan berkualiti kepada orang ramai dan awam?

Kepada Butiran 030200 – Pengurusan Hospital, apakah proses yang diamalkan oleh kementerian semasa membeli '*park well health*'? Apakah tujuan kerajaan membeli '*park well health*' dan berapa kos yang terlibat? Sama ada pemberian '*park well health*' ini untuk menyelaraskan institusi-institusi perubatan swasta supaya *fees* rawatan boleh dikawal atau dipantau? Apakah tujuan kerajaan meminta majikan membeli insurans bagi pekerja-pekerja asing padahal kebanyakan mereka telah dilindungi di bawah skim yang sedia ada?

Bolehkah kementerian bekerja bersama-sama pihak berkuasa yang lain dalam menyediakan satu skim sahaja, yang komprehensif insurans bagi pekerja-pekerja asing pada suatu kadar premium yang lebih murah kerana ini adalah satu gabungan supaya majikan-majikan tidak terlalu dibebankan.

Kepada Butiran 030500 – Perubatan Am. Dengan banyak berlakunya 60% kes-kes HIV/AIDS di Sabah iaitu 971 kes HIV dengan 338 kes AIDS adalah di kalangan kumpulan yang muda, berumur di antara 19 dan 35. Ini sangat dikhuatiri dan 2/3 adalah wanita. 60% di antara wanita ini dijangkiti AIDS kerana suami mereka. Kebanyakan kes AIDS di Sabah disebabkan dijangkiti melalui hubungan seks.

Oleh kerana faktor dan kadar jangkitan telah berubah dari perkongsian jarum atau homoseksual ke heteroseksual, apakah dasar bagi kesedaran HIV/AIDS akan dilaksanakan untuk mempertingkatkan kesedaran di kalangan masyarakat kita? Saya ingin mengetahui juga, apakah bantuan dari segi rawatan. *We want the best treatment* dengan *harm reduction* program yang diberikan oleh kementerian di Sabah terutama sekali kepada wanita dan suri-suri rumah tangga yang muda kerana mereka adalah mangsa penyakit ini. Apakah langkah-langkah jangka masa pendek dan jangka masa panjang untuk mengurangkan bilangan kes HIV/AIDS di Sabah?

Dengan rujukan kepada Butiran 00600 – Ubahsuai, Naik Taraf dan Pembaikan, apakah pembangunan baru bagi Hospital Tawau di bawah Bajet 2011? Bilakah hospital penyakit luar atau *Out Patient Department* baru akan dibina dan di manakah tempatnya? Berapa lama tempoh yang diperlukan untuk menyiapkan pembinaan itu? Adakah kementerian mempunyai sebarang *plan* untuk mengatasi masalah kekurangan tapak letak kereta yang serius di Hospital Tawau secara jangka masa pendek dan panjang?

Diharapkan kementerian dapat membina sebuah tapak letak kereta bertingkat untuk mengatasi masalah itu bagi kakitangan perubatan dan pelawat-pelawat juga. Kalau cadangan ini sudah diluluskan, berapakah jumlah peruntukan yang telah diberikan? Bilakah pembinaan itu akan dimulakan dan disiapkan? Dengan itu, sekian terima kasih.

Tuan Pengerusi: Yang Berhormat Putatan.

3.08 ptg.

Datuk Dr. Marcus Mojigoh [Putatan]: Terima kasih Tuan Pengerusi. Saya juga ingin turut membahaskan di peringkat jawatankuasa ini Kementerian Kesihatan bagi Pembangunan 42, bagi Butiran 00400 – Hospital Baru .

Tuan Pengerusi, terlebih dahulu saya ingin mengucapkan tahniah dan syabas kepada Yang Berhormat Menteri kerana setelah bekerja begitu gigih, dapat menahan... kritikan-kritikan daripada pihak pembangkang yang pagi tadi baru sahaja membuat usul potong gaji. Namun, itu hanya disengajakan oleh pihak pembangkang kerana mahu mendapatkan publisiti yang murah seperti Yang Berhormat Gombak.

Jadi, Yang Berhormat Menteri, apa yang penting bagi kita ialah meneruskan tugas kita yang amat rumit sekali terutama sekali menghadapi kritikan-kritikan daripada mereka di sebelah sana.

Ir. Haji Hamim bin Samuri [Ledang]: Minta penjelasan.

Datuk Dr. Marcus Mojigoh [Putatan]: Belum lagi habis mukadimah, sudah minta penjelasan? *[Ketawa]* Okey, sila.

■1510

Ir. Haji Hamim bin Samuri [Ledang]: Terima kasih Tuan Pengerusi. Terima kasih Yang Berhormat Putatan. Saya juga bersetuju dengan Yang Berhormat Putatan. Kita mengucapkan tahniah kepada kementerian ini yang dipimpin oleh Yang Berhormat Menteri kerana suasana sejahtera. Tuan Pengerusi, sejahtera sebab saya dahulu belajar dengan ustaz, ustaz kata membina sebuah negara yang aman, makmur dan sejahtera. Sejahtera bermakna tidak ada penyakit atau penyakit kurang. Jadi Yang Berhormat Putatan, cuma ada satu perkara. Sama ada Yang Berhormat Putatan bersetuju atau tidak, sekarang ini kita sedang berdepan dengan katanya pada peringkat negeri-negeri termasuk juga Johor Tuan Pengerusi. Tadi saya mendengar Terengganu, berlaku kekurangan ubat-ubatan ataupun peralatan penting sama ada di hospital atau klinik.

Pertama, sudah tentulah Kementerian Kesihatan ada penyelesaian sendiri. Cuma Yang Berhormat Putatan, adakah Yang Berhormat Putatan bersetuju bahawa ini adalah kerana gaya hidup yang sekarang ini nampaknya rakyat kurang menitikberatkan kesihatan? Jadi, banyak penyakit sebab ramai yang sakit, sakit macam-macam, kronik dan sebagainya dan memerlukan kos perubatan yang tinggi.

Datuk Dr. Marcus Mojigoh [Putatan]: *[Bercakap tanpa menggunakan pembesar suara]*

Ir. Haji Hamim bin Samuri [Ledang]: Adakah Yang Berhormat Putatan bersetuju?

Datuk Dr. Marcus Mojigoh [Putatan]: Saya bersetuju dengan Yang Berhormat Ledang dan saya mohon...

Beberapa Ahli: *Microphone.*

Datuk Dr. Marcus Mojigoh [Putatan]: Saya mohon ucapan Yang Berhormat Ledang itu dimasukkan sebagai ucapan saya Yang Berhormat Menteri.

Jadi saya balik pada Butiran 00400 – Hospital Baru tadi, iaitu kita telah melihat perkembangan hospital-hospital yang telah dan sedang didirikan oleh pihak kementerian yang dilaksanakan oleh pihak JKR. Jadi, saya memang tinggal berhampiran dengan Hospital Queen Elizabeth di Sabah dan saya melihat perkembangan pembinaan hospital tersebut agak begitu *busy* – sibuk. Jadi, saya minta untuk mengetahui apakah statusnya sekarang dan bilakah ia dapat disiapkan? Adakah pihak kementerian melihat yang pembinaan Hospital Queen Elizabeth ini akan menghadapi kekangan atau kelewatan dan sebagainya pada masa yang terdekat? Ini kerana apa yang kita lihat sekarang, proses merobohkan bangunan yang lama itu pun hampir-hampir siap. Saya minta jika Yang Berhormat Menteri dapat memberitahu kepada rakyat negeri Sabah terutama sekali penduduk di sekitar Kota Kinabalu, bahawa hospital itu dapat disiapkan dengan masa yang ditetapkan.

Dengan itu Yang Berhormat Menteri, adakah pihak kementerian bercadang atau merangka satu usaha untuk menggalakkan pihak-pihak swasta untuk mendirikan atau mewujudkan hospital-hospital swasta di persekitaran Kota Kinabalu ataupun di negeri Sabah dan sebagainya? Ini kerana, ramai yang saya lihat pandangan-pandangan daripada pihak-pihak korporat yang bercadang dan mencari tapak-tapak tanah yang sesuai dan apa yang saya dapat, pihak kementerian seolah-olah tidak begitu *supportive* dengan usaha-usaha pihak korporat ini untuk mendirikan hospital swasta di Kota Kinabalu. Jadi, saya minta penjelasan lebih lanjut, adakah pihak kementerian menggalakkan atau sebaliknya? Jadi dengan itu, saya minta pihak Menteri untuk memberitahu supaya kita boleh bersemuka dengan pihak-pihak korporat yang datang berjumpa dengan kita supaya kita juga dapat menasihati mereka apa yang harus dibuat. Kalaulah pihak kementerian menggalakkan ini dan kita bersedia untuk membantu pihak-pihak korporat ini untuk mewujudkan beberapa banyak pun hospital swasta di negeri Sabah termasuk sekali di kawasan Kota Kinabalu.

Tuan Pengerusi, saya juga ingin menyentuh perkara-perkara seperti apa yang saya diberitahu oleh beberapa orang sahabat saya yang menyeru saya menyuarakan soal – bukan penyakit, tetapi ini soal statistik pada ibu-ibu yang sukar mendapat bayi ataupun soal kesuburan di negara ini. Saya mendengar beberapa langkah dan usaha oleh pihak kementerian untuk mengatasi masalah ini yang mana ramai yang sudah melahirkan bayi-bayi yang saya diberitahu ada 1,500 kes yang dijalankan di Hospital Kuala Lumpur. Ada juga yang gagal dan ada juga yang sukses dan ada dua yang telah dibatalkan oleh sebab sesuatu sebab-sebab. Jadi saya mahu bertanya dan ingin tahu, apakah sebab-sebab utama – sebab-sebab mengapa ini harus berlaku kepada ibu-ibu? Kita mahu tahu supaya orang ramai tahu mengapa mereka ini sukar untuk *pregnancy* – dalam bahasa Malaysia itu saya tidak tahu perkataan yang sebaik-baiknya. Apa yang saya tahu adalah perkataan yang tidak sesuai disebut yang maksud saya Yang Berhormat

Menteri, *to conceive*. Di antara 10 yang dirawat, berapakah yang bermasalah yang betul-betul tidak dapat diubah? Berapa orang kah ibu-ibu yang tidak bersetuju dengan usaha kementerian untuk membuat cara IVF atau IUI yang dikatakan – saya pun tidak faham apakah perkara ini. Itu sahaja. Kalau ada statistiknya, mungkin rakyat juga berminat untuk mengetahui sebab-sebab mengapa sukar sangat bagi ibu-ibu yang betul-betul hendak bayi atau hendak betul-betul *conceive*.

Satu lagi Tuan Pengerusi, soal rawatan gigi (*dental treatment*) kepada pegawai-pegawai kerajaan. Ini penting kerana ramai antara pegawai-pegawai kerajaan termasuk juga Ahli Parlimen yang mohon dirawat oleh pihak *dentist*, pakar gigi, tetapi pihak jabatan masing-masing sukar mendapatkan bantuan dalam segi kewangan, terutama sekali pegawai-pegawai yang berpangkat rendah ini dan kos untuk merawat *dental* ini amat mahal sekali. Adakah pihak kementerian melihat perkara ini supaya dapat mungkin dikurangkan bukan sahaja di *dental* kerajaan tetapi di klinik-klinik di swasta? Adakah pihak kementerian mewujudkan satu pendekatan supaya orang ramai yang mungkin yang kurang berpendapatan dapat dirawat supaya masalah gigi ini pun kesihatan juga Yang Berhormat Menteri.

So, saya mohonlah kalau ini dapat dijawab dengan sejelas-jelasnya supaya orang yang membaca teks ucapan saya ini mendapat jawapan yang boleh diyakini oleh rakyat kita yang memerlukan bantuan daripada pihak kementerian. Dengan itu Tuan Pengerusi, saya mohon menyokong.

Tuan Pengerusi: Terima kasih. Sebelum saya panggil Yang Berhormat Pendang, ada usul dahulu. Nanti saya panggil.

Majlis Mesyuarat bersidang semula

[Tuan Yang di-Pertua ***mempengerusikan Mesyuarat***]

■ 1520

USUL**WAKTU MESYUARAT DAN URUSAN DIBEBASKAN
DARIPADA PERATURAN MESYUARAT****3.20 ptg.**

Timbalan Menteri Kerja Raya [Dato' Yong Khoon Seng]: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan:

“Bahawa mengikut Peraturan Mesyuarat 12(1), tanpa menghiraukan usul yang terdahulu, Majlis Mesyuarat pada hari ini ditangguhkan pukul 5.30 petang dan selepas itu Majlis Mesyuarat akan ditangguhkan sehingga jam 10.00 pagi hari Rabu, 8 Disember 2010.”

Timbalan Menteri Penerangan, Komunikasi dan Kebudayaan I [Dato' Joseph Salang anak Gandum]: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon menyokong.

Tuan Yang di-Pertua: Terima kasih, Ahli-ahli Yang Berhormat, sekarang saya kemukakan masalah kepada Majlis untuk diputuskan. Masalahnya ialah usul seperti yang dikemukakan tadi hendaklah dipersetujukan.

Usul dikemuka bagi diputuskan; dan disetujui.

Majlis bersidang dalam Jawatankuasa

[Tuan Yang di-Pertua ***mempengerusikan Jawatankuasa***]

Tuan Pengerusi: Sila Yang Berhormat Pendang.

3.21 ptg.

Dato' Dr. Mohd. Hayati bin Othman [Pendang]: *Assalamualaikum warahmatullaahi wabarakaatuh*, salam sejahtera, selamat petang dan terima kasih kepada Tuan Pengerusi yang telah memberikan kesempatan kepada saya untuk bersama-sama berbahas dalam peringkat Jawatankuasa ini.

Pertama sekali Butiran 020300 - Kawalan Penyakit. Kita tahu daripada maklumat yang terakhir dan terkini daripada kementerian melalui ketua pengarah berhubung dengan penyakit denggi iaitu dari Januari sehingga Oktober 2010 seramai 40,496 kes berbanding dengan 33,937 kes pada tahun yang lepas, iaitu peningkatan sebanyak 19% dan kematian didapati 61% iaitu 119 kes, di mana 74 kes pada tahun 2009. Saya ingin bertanya kepada pihak kementerian, apakah sebenarnya yang dijalankan daripada peranan dan juga aktiviti COMBI iaitu *Communication For Behavioral Impact*, di mana 825 *locality* telah berjaya ditubuhkan, apakah peranan yang dimainkan oleh mereka dalam mengawal masalah denggi yang telah meningkat dan begitu menggerunkan sekarang ini, iaitu peningkatan 61% dari segi kematian. Dan baru-baru ini kementerian telah mengambil salah seorang ikon, Aznil Haji Nawawi sebagai ikon untuk mencegah penyakit denggi pada tahun 2010 ini. Jadi, apakah program yang dijalankan oleh

beliau dalam membantu kementerian untuk mengurangkan kes-kes denggi di dalam negara kita ini, dan apakah beliau ini mengenakan bayaran ataupun sugu hati yang telah diberikan kepada beliau apabila beliau diambil sebagai ikon untuk pencegahan Kempen Anti Denggi ini.

Saya juga ingin mengetahui bahawa selama ini kita tahu denggi ini berlaku di kawasan-kawasan pembangunan, kawasan-kawasan bangunan-bangunan baru yang baru dibangunkan, dan berapakah jumlah syarikat-syarikat yang telah dikenakan denda disebabkan mereka telah membiakkan jentik-jentik denggi ini, kerana kita tidak mahu hanya masyarakat individu sahaja yang dikenakan denda, tetapi syarikat-syarikat yang besar ini terlepas dan juga pada tahun ini kita dengar ada sebuah hospital yang didenda disebabkan oleh terdapatnya jentik-jentik denggi di dalam hospital tersebut. Jadi saya rasa ini merupakan perkara-perkara di mana rakyat ingin tahu, syarikat-syarikat besar manakah yang telah dikenakan denda disebabkan oleh jentik-jentik nyamuk Aedes ini.

Kedua ialah juga tentang kawalan penyakit iaitu penyakit tibi yang sekarang ini kita dapat lihat bahawa statistiknya telah meningkat disebabkan oleh pendatang-pendatang daripada negara jiran yang datang ke negara kita mungkin pendatang dengan izin ataupun pendatang tanpa izin, mungkin dengan izin ini kita telah melakukan *screening* terhadap kesihatan mereka, tetapi bagi pendatang tanpa izin inilah yang menyebabkan ramai yang menyebarkan masalah penyakit tibi kepada masyarakat kita.

Begitu juga, apakah peranan yang dimainkan oleh kementerian apabila berlakunya kes-kes penyakit tibi yang dirujuk ke hospital dan apabila kita mendapati mereka ini telah disebarkan oleh pendatang-pendatang daripada negara jiran ini. Apakah mereka ini dikenakan satu tindakan daripada pihak berkuasa bagi mengambil mereka dan merawat atau memaksa mereka ini dirawat dan kita tidak mahu berlaku seperti kes yang telah disebut oleh Yang Berhormat Sungai Siput pagi tadi, kesan daripada rawatan penyakit tibi itu menyebabkan berlakunya kes-kes kecacatan dan sebagainya.

Kedua, Butiran 060300 - Penguatkuasaan Farmasi. Ini telah beberapa kali disebut dan semasa Timbalan Menteri Yang Berhormat Mersing dahulu pun telah berjanji akan membawa Akta Barangan Perubatan ke Dewan ini. Saya rasa ini perlu diberi perhatian serius oleh pihak kementerian kerana kita lihat mutakhir ini banyak iklan yang disiarkan di dalam surat khabar dan juga di dalam media-media yang menyatakan banyak alat perubatan yang boleh digunakan oleh masyarakat dan menyembuhkan berbagai-bagai jenis penyakit.

Jika dahulu kami pernah menerima baucar Sonotron yang mengatakan semua, orang Kedah mengatakan segala mak nenek penyakit boleh sembuh seperti asma, *diabetes*, *hypertension* dan sebagainya semua boleh disembuhkan dengan memancarkan aliran Sonotron ini kepada tempat yang sakit. Jika sakit asma boleh dipancarkan ke dada, jika lutut sakit dipancarkan ke lutut, jika *diabetes*, ulser dipancarkan di tempat ulser tersebut, ini menyebabkan masyarakat menjadi keliru. Selagi kita tidak mempunyai akta ini, saya rasa mereka akan

mempercayai bahawasanya ia boleh menyembuhkan penyakit tersebut seterusnya mungkin ulser telah sembuh tetapi diabetesnya tidak pergi ke mana, *last* sekali mereka akan meninggal dunia disebabkan oleh keseriusan penyakit *diabetes* tersebut. Jadi saya berharap pihak kementerian dapat memberikan perhatian terhadap peralatan perubatan ini kerana banyak sangat saya nampak pada hari ini iklan-iklan yang disiarkan di dalam media-media di dalam negara kita.

Ketiga, Butiran 080000 - Lembaga Promosi Kesihatan diperuntukkan sebanyak RM15 juta, kebetulan sahabat saya dahulu menjadi pengarah di sini, jadi saya ingin bertanya kepada pihak kementerian, apakah yang telah dilakukan oleh Lembaga Promosi Kesihatan ini untuk menyedarkan masyarakat ataupun untuk mempromosikan perkhidmatan-perkhidmatan yang dikendalikan oleh pihak kementerian, kerana kita tidak mahu masyarakat tidak sedar, seperti yang selalu saya sebutkan tentang Tabung Bantuan Perubatan, mereka hendak mendapatkan bantuan perubatan tetapi peruntukan di bawah kementerian tidak ada, kerana ada di bawah Kementerian Kewangan. Jadi masalah ini mungkin terjadi di peringkat bawah kerana promosi tidak terang ataupun tidak jelas kepada masyarakat. Oleh itu saya ingin tahu apakah sebenarnya peranan yang dimainkan oleh Lembaga Promosi Kesihatan, di mana sebanyak RM15 juta telah diperuntukkan.

Seterusnya Butiran 100600 iaitu di dalam Program NKRA untuk Kit Pemakanan Bernutrisi Sekolah Luar Bandar. Kalau di dalam Kementerian Pelajaran kita telah berbahas berhubung dengan Program Susu untuk kanak-kanak sekolah di dalam bajet Menteri Kewangan telah mengumumkan tentang multivitamin yang akan diberikan kepada murid-murid ataupun kepada masyarakat di luar bandar. Jadi di dalam NKRA Kit Pemakanan Bernutrisi ini, saya ingin mengetahui apakah sebenarnya yang dimaksudkan dengan Kit Pemakanan Bernutrisi ini. Apakah ia tidak bertindih dengan yang telah dijalankan oleh Kementerian Kesihatan, kerana ini khusus disebut sekolah-sekolah di luar bandar diberikan peruntukan sebanyak RM4 juta. Apakah kita tidak ada cara-cara lain untuk memberikan makanan-makanan bervitamin ini misalnya seperti soya ataupun telur seperti yang pernah dilakukan sebelum ini, ataupun makanan-makanan segar yang terdiri daripada masakan-masakan masyarakat kampung.

Seterusnya Butiran 032700 berhubung dengan psikiatri, ini pun satu lagi masalah. Saya telah terbaca di dalam siaran akhbar pada 14.11.2010 ini mengatakan terdapat 11.3% rakyat negara kita yang menghadapi masalah mental, iaitu lebih kurang 3.3 juta. Tuan Pengerusi, 3.3 juta ini ada di setiap kawasan, mungkin ada juga di kawasan Parlimen Menteri juga, ramai iaitu sebanyak 3.3 juta jumlah pesakit mental ini. Jadi ingin saya bertanya kepada pihak kementerian bagaimanakah persiapan kita untuk menghadapi masalah penyakit mental ini, kerana di dalam suasana kehidupan masyarakat yang penuh dengan *stress* sekarang ini, mungkin jika ada sedikit gen ataupun genetik ibu ataupun bapa yang mempunyai masalah ini kemungkinan besar anak-anaknya akan menunjukkan simptom-simptom ke arah sama ada psikotik ataupun neurotik kepada masalah mental ini.

■1530

Jadi saya harap pihak kementerian perlu memberi penekanan kepada masalah psikiatri ini kerana saya pernah mengendalikan satu kes dia menyembelih isteri dia Tuan Pengerusi. Sembelih isteri, kami tanya kenapa sembelih isteri? Dia kata tidak. Dia sembelih ikan haruan yang besar sehingga kami terpaksa letakkan dia di dalam sel, di dalam wad. Memang benar beliau mempunyai masalah mental kerana dia buang najis di situ dan dia memakan najis dia sendiri dan melumur di badan dia.

Kemudian kami hantar dia ke Tanjung Rambutan untuk disimpan di Tanjung Rambutan seumur hidupnya. Jadi saya rasa perkara ini perlu diberi perhatian oleh kementerian kerana ramai sekali kes-kes pembunuhan yang dilakukan oleh mereka-mereka yang mempunyai masalah psikiatri ini. Kemudian Butiran 020400 iaitu Pendidikan Kesihatan. Kita tertarik apabila kementerian melalui sekolah-sekolah telah mengadakan Program Doktor Muda. Jadi saya ingin mendapat penjelasan apakah seterusnya program yang kita jalankan untuk Program Doktor Muda di sekolah-sekolah ini. Apakah mereka ini akan – ataupun dimudahkan untuk kita salurkan mereka ini ke dalam NGO-NGO yang berhubung dengan pengendalian kesihatan.

Diajar mereka cara-cara CPR misalnya ataupun cara-cara mengendalikan kes-kes *emergency* agar mereka ini apabila memasuki masyarakat kelak mereka tidak menjadi takut ataupun menggelabah apabila berhubung atau bertemu dengan pesakit-pesakit yang di depan mata mereka. Akhir sekali Tuan Pengerusi, Butiran 00902. Berhubung dengan – mungkin ada sangkut paut dengan Yang Berhormat Putatan tadi iaitu kuarters di Hospital Queen Elizabeth. Walaupun saya berada di Kedah tetapi saya tahu ada masalah di Queen Elizabeth ini kuarters *houseman* dia. Berapa kali saya sudah lihat. Memang cukup teruklah. Kalau boleh sekurang-kurangnya cat semulalah kerana ia memang tidak sesuai untuk diduduki oleh petugas-petugas kesihatan.

Kita kata kesihatan jaga kebersihan tetapi kuarters itu memang nampak begitu teruk sekali dengan kain-kain yang disidai. Kuarters itu di tepi jalan. Lalu sahaja kita depan itu memang agak menyakitkan mata kita memandanglah. Sudahlah hospital retak dan akan dibina semula, *alhamdulillah*. Akan tetapi kuarters saya harap pihak kementerian beri perhatian yang sungguh-sungguh. Itu sahaja Tuan Pengerusi. Terima kasih.

Beberapa Ahli: [Bangun]

Tuan Pengerusi: Yang Berhormat Sibuti.

Seorang Ahli: [Menyampuk]

Tuan Pengerusi: Ya, itu sahaja.

Seorang Ahli: [Menyampuk] Limbang, Limbang.

Tuan Pengerusi: Yang Berhormat Limbang. Selepas Yang Berhormat Limbang, Yang Berhormat Kota Melaka.

3.32 ptg.

Tuan Haji Hasbi Haji Habibollah [Limbang]: Terima kasih Tuan Pengerusi. Pertama kali saya ingin menyentuh Perkara 01100. Jadi ini bukan apa Yang Berhormat Menteri saya hanya hendak memperingatkanlah tentang van jenazah untuk membawa jenazah dari Miri ke Limbang. Belum ada lagi jadi minta dipercepatkanlah.

Keduanya ialah Butiran 00201 iaitu Perkhidmatan Kesihatan Luar Bandar. Jadi di sini Yang Berhormat Menteri saya ingin hendak yang selalu saya suarakan di Dewan ini iaitu tentang dalam Rancangan Malaysia Kesepuluh ini kita mengharapkan klinik desa. Klinik kesihatan untuk Long Napir di kawasan Penan itu, saya berharap ianya dapat dibina dalam *first rolling plan* dan juga untuk di sepanjang Sungai Limbang klinik desa dan juga klinik kesihatan di Telahak. Di mana tapak semuanya sudah disediakan.

Kalau di Long Napir iaitu Yang Berhormat Menteri dia punya pecah tanah. Batu penanda ini tapak klinik kesihatan sudah beberapa tahun terpacak di situ. Jadi kita berharap sangatlah ini akan dapat dibina secepat mungkin. Satu lagi ialah Butiran 020000 iaitu Kesihatan Awam dan juga Butiran 030000 iaitu Perubatan. Ini secara umumnya tentang perkhidmatan pakar untuk Limbang ini Yang Berhormat Menteri saya tahu saya telah menyuarakan selalu dan Yang Berhormat Menteri juga ada minta kepada saya. Akan tetapi, itu hanya tentang khidmat pakar ini. Saya telah pun menerima beberapa jawapan daripada Hansard-hansard yang sebelum ini bahawa klinik pakar di Limbang tidak akan dibina.

Akan tetapi, residen untuk residen sahaja tetapi saya rasa Yang Berhormat Menteri di sini ialah tentang walaupun ada servis pakar daripada Hospital Miri. Walaupun macam-macam jenis datanglah tetapi yang penting sekarang ianya mereka tidak dapat melawat di situ. Masalahnya dia datang, dia *checked* sahaja lepas itu dia suruh pergi Miri pergi balik atau pergi Kuching. Jadi sedangkan yang kecil-kecil itu dulu pernah saya katakan tersumbat ini sikit pun hantar Miri. Itu yang susah itu. Jadi yang kita perlukan pada masa ini ialah klinik - sebab itu saya selalu mengatakan di sini ialah klinik pakar asas. *I don't want a big one but a simple-simple* perkhidmatan pakar itu memang diperlukan dan boleh merawat di Limbang. Bukan hanya melawat dia bawa satu beg kecil, dia *checked, checked, checked*. Dia bagi tarikh pergi Miri. Itu yang kita tidak mahu itu.

Jadi ini masalah kepada inilah orang-orang kampung luar-luar bandar ini khususnya, rakyat-rakyat yang susah. Seterusnya ialah... dan tetapi mengenai klinik pakar asas itu saya berharaplah kepada kementerian dalam Rancangan Malaysia Kesepuluh ini tapak sudah ada semuanya akan dapat dibina klinik itu sendiri di Limbang. Jadi seterusnya tentang perkhidmatan kemoterapi. Apa yang saya perhatikan sejak kebelakangan ini banyak pesakit yang ada menghadapi kanserlah banyak dihantar ke Miri, ke Kuching dan mereka tinggal di Kuching berbulan-bulan.

Ada yang sampai enam bulan, Hospital Miri tiga bulan ke ataslah. Jadi masalah ini ialah tentang orang-orang kampung. Jadi kita memintalah kepada Kementerian Kesihatan apalah kiranya ada unit untuk merawat, rawatan kemoterapi ini diadakan untuk kes-kes yang saya anggap saya rasa kes-kes ringan, akan tetapi, tidak perlu dihantar ke Kuching berbulan-bulan. Ini kerana masalah lain lagi akan timbul apabila mereka dirawat di luar Limbang terlalu lama. Satu lagi ialah tentang kebajikan sebab ada beberapa kes di mana rakyat kita di Limbang yang sakit yang hendak bedah mata yang ada dihantar sampai ke Selayang di sini di Kuala Lumpur ini.

Akan tetapi, apa yang saya menghairankan kita ialah apabila mereka ini adalah pesakit-pesakit yang dihantar oleh hospital, bukan secara sendiri. Dihantar oleh hospital kerajaan melalui ke Miri selepas itu ke Kuching dihantar. Jadi masalah dia kadang-kadang apabila tiba di sini, apabila mereka mahu *discharged* mereka dikenakan bayaran itu, bayaran ini. Kebajikan ini mengatakan oh! tidak ada surat mengatakan ini, itu yang awak ini adalah termasuk yang perlu diberi kebajikan.

Saya rasa kalau dengan kad hospital itu mereka kedatangan mereka di sini adalah dihantar oleh hospital kerajaan. Jadi saya mintalah sepatutnya mungkin perkara ini dapat diselaraskan. Jangan ada timbul perkara-perkara begini sebab ada di antara pesakit itu yang seorang itu di mana dia tidak berani hendak pergi kedua kali sebab dia takut ada hutang yang belum dibayar.

Orang kampung dia takutlah. Jadi dia jumpa saya, saya jumpa sendirilah di hospital. Jadi perkara-perkara begini saya rasa dapat diselaraskan walaupun di mana mereka berada di hantar ke Hospital Kuchingkah, Hospital Besar Kuala Lumpurkah, Selayangkah. Kalau sudah bawa kad hospital daripada hospital kerajaan itu saya rasa mereka adalah layak untuk menerima kebajikan tersebut sebab mereka ini pun kita boleh nampak daripada latar belakang mereka. Jadi inilah permintaan-permintaan rakyat di Limbang Yang Berhormat Menteri.

Satu lagi ialah tentang kalaulah kiranya hospital – Klinik 1Malaysia ini dapat diadakan di Limbang sebab klinik desa yang saya pohon itu tadi yang Long Napir dan Telahak ini memang tiada klinik langsung. Akan tetapi, di Naga Medamit juga dalam senarai yang saya pernah saya berikan kepada Yang Berhormat Menteri ialah bahawa di sana ada klinik tetapi sudah daif, usang dan berada di seberang sungai. Jadi mungkin *your priority* dengan izin adalah kuranglah sebab sudah ada klinik tetapi mungkin dapat di naik taraf untuk menjadi Klinik 1Malaysia.

Ini kerana tidak kerana klinik baru, Klinik 1Malaysia di naik taraf ke taraf itu. Inilah permintaan-permintaan tentang yang berkaitan dengan kesihatan di Limbang. Sekian, terima kasih.

Tuan Pengerusi: Yang Berhormat Kota Melaka. Selepas Yang Berhormat Kota Melaka, Yang Berhormat Tenom.

3.39 ptg.

Tuan Sim Tong Him [Kota Melaka]: Terima kasih Tuan Pengerusi. Saya juga ingin mengambil bahagian dalam perbahasan dalam Peringkat Jawatankuasa Kementerian Kesihatan maksud Bekalan dan Pembangunan 42. Saya ingin merujuk kepada Butiran 030200 - Pengurusan Hospital, Butiran 030300 - Kecemasan dan Pesakit Luar, dan juga Butiran 00300 - Kemudahan Hospital dan yang akhir Butiran 01100 - Peralatan dan Kenderaan.

■1540

Tuan Pengerusi, pada kebiasaan tuntutan atau *claim* dari *former insurance* atau yang ada di PERKESO, PLKN dan banyak juga badan-badan dan pertubuhan yang lain, doktor atau pegawai perubatan dari hospital kerajaan atau dari klinik kerajaan ada diwajibkan mereka memberi pengesahan atau ujian dari hospital kerajaan.

Baru-baru ini saya terima satu kes yang saya rasa ini amat hairan iaitu seorang pencarum KWSP. Saya ingin berikan sedikit *detail* kepada Yang Berhormat Menteri. Apa yang saya akan bangkit iaitu pengesahan dari ujian oleh doktor dari Klinik Kesihatan Peringgit di Melaka dan selepas itu lagi doktor pakar dari klinik yang sama. Pengesahan mereka tidak diterima dan KWSP terima pandangan atau *opinion* dari panel KWSP iaitu hanya dua klinik doktor biasa sahaja. Oleh sebab itu, saya minta kalau dapat ini Yang Berhormat Menteri tolong siasatkan kes ini, apa yang telah berlaku.

Saya difahamkan dalam borang yang di tangan saya. Borang ini pun disediakan oleh Klinik Kesihatan Peringgit iaitu doktor mereka untuk membuat ujian jika ada dirujuk kepada mereka dan pandangan mereka atau *finding* mereka, amat jelas dalam ini. Saya ingin bacakan apa yang dicatat ini dalam dia punya yang dikatakan, "*Saya pengamal perubatan berdaftar yang bertandatangan di bawah telah memeriksa ahli yang bernama di atas dan saya berpendapat bahawa ahli ini adalah tidak berupaya dari segi fizikal, mental untuk bekerja.*" Juga dalam pandangan dia, "*Adalah wajar bagi KWSP membuat pembayaran terus kepada beliau.*" Ini hanya tuntutan tidak upaya iaitu tidak dapat bekerja lagi, tuntutan dari KWSP, simpanan pencarum ini.

Pencarum ini ialah seorang pesakit diabetes. Dia bekerja di Hotel Renaissance sebagai '*Loss Prevention Manager*', gajinya lebih kurang RM5,000, sudah bekerja melebihi 15 tahun. Apa yang terjadi, dia seorang pesakit diabetes 10 tahun tetapi berakhir tahun 2008, dia punya *sickness getting serious*. Sungguhpun dia punya *sickness getting serious*, pihak majikan masih benarkan dia teruskan sungguhpun dia amat susah hendak teruskan bekerja. Ini kerana dia punya – macam katakan royalti kepada dia punya majikan, sebab itu dia benarkan.

Selepas itu, *panel doctors* Renaissance ini rujuk kepada klinik kerajaan iaitu pergi ke Klinik Kesihatan Peringgit. Dr. Rohaya seorang senior, *senior doctor*. Dia sebagai pegawai perubatan pentadbir. Saya pun di bawah jagaan Dr. Rohaya. Saya pun seorang pesakit luar untuk Klinik Kesihatan Peringgit ini. Memang seorang *very senior*. Pengesahannya tidak diterima. Dia hanya hendak tuntutan balik dia punya simpanan melalui – oleh kerana tidak dapat diteruskan.

Beliau diminta letak jawatan dahulu baru boleh buat permohonan. Oleh sebab itu dia terpaksa meletak jawatan sebagai seorang *manager* ataupun pengurus untuk bahagian '*Loss Prevention*'. Selepas itu dia dirujuk kepada dua doktor panel KWSP dan dia difahamkan permohonannya ditolak. Apa yang terjadi dia sudah hilang kerja dan selepas itu dia diminta pergi jumpa pakar, baru boleh dapatkan permohonan semula. Oleh sebab itu dia mohon lagi, jumpa doktor pakar dan keputusan sama dari Klinik Kesihatan Peringgit iaitu dia tidak upaya secara fizikal atau mental untuk teruskan kerjanya.

Selepas itu dia mohon, tunggu. Selepas empat bulan, langsung tidak ada jawapan. Dia minta bantuan dari Yang Amat Berhormat Ketua Menteri Melaka beri sokongan kepada rayuan dia dan sampai hari ini masih tiada sebarang jawapan. Sudah setahun dia tidak dapat kerja, *housing loan* dia sudah berbulan-bulan tertunggak, *credit card* dia sudah di *suspended*. Nasib baik isterinya bekerja dan masih ada dua anak bersekolah. Oleh sebab itu saya ingat mungkin ada sesuatu dari KWSP di Melaka dengan pihak klinik atau pihak hospital. Harap Yang Berhormat Menteri dapat ambil berat tentang perkara ini.

Kedua, perkara yang saya ingin bangkit iaitu tentang kemudahan Hospital Besar Melaka. Yang Berhormat Menteri pun dari Melaka dan sedia maklum tentang kemudahan di Hospital Besar Melaka ini, memang amat kurang tempatnya. Saya difahamkan katilnya lebih kurang hanya 99 hingga 100 sahaja. Beberapa bulan kebelakangan ini di wad denggi, katil tambahan sampai terpaksa diletak di kaki lima wad itu. Saya ingat ini satu keadaan yang amat serius dan perlu diminta Yang Berhormat Menteri memberi perhatian. Saya difahamkan jika *car park* yang juga satu masalah yang ketara. Jika dapat membina *parking* yang bertingkat ini, mungkin masih ada tempat untuk bina bangunan baru untuk wad tambahan. Harap Yang Berhormat Menteri dapat membantu dalam perkara ini.

Terakhir iaitu juga tentang kenderaan dan juga peralatan. Saya diminta atau satu pengadu dari Melaka iaitu Encik Au Cheng Kuan yang berumur 23 tahun. Saya amat sedih dan Mr. Au ini pun sudah meninggal dunia. Dia seorang *patient* leukemia yang dirujuk dari Hospital Besar Melaka ke Hospital Ampang. Pada 15 November, selepas rawatannya di Hospital Ampang, dia perlu dihantar balik ke Melaka untuk *chemotherapy* atau dia punya *following course*.

Akan tetapi kerana Hospital Ampang ini, saya difahamkan dalam surat aduan Encik Au ini, sepatut ada empat buah ambulans tetapi diberitahu kepada dia, tiga yang sudah *breakdown*. Apa yang tinggal itu, kerana *overheating*, tidak boleh jalan balik ke Melaka, sebab itu menghadapi masalah juga dan terpaksa *standby* untuk kecemasan untuk kawasan yang berdekatan. Oleh sebab itu keluarga Encik Au ini terpaksa hantar dengan kereta sendiri. Jika Yang Berhormat Menteri memang sedia maklum, keadaan seorang pesakit leukemia *especially to worse the aim part* – tanpa sebarang bantuan perubatan balik ke Melaka, lebat hujan *some more and then this* keadaan tengah malam, *midnight then he arrived Melaka, from morning they waited*.

So, itu satu persoalan saya ingin bangkit iaitu saya difahamkan dari laporan iaitu Hospital Ampang ini baru dirasmikan oleh Duli Yang Maha Mulia Yang di-Pertuan Agong pada 9 November bersama dengan Yang Berhormat Menteri. Oleh sebab itu, hospital yang menelan kos pembinaan RM404 juta ini, memang saya ingat *ambulance service* ataupun perkhidmatan ambulans amat penting, amat perlu terutama sesuatu hospital yang begitu besar. Tidak boleh mana-mana mangsa ini hanya tinggal sebuah ambulans yang kurang berkesan juga kerana *overheating*. Apakah sebab? Adakah siasatan telah dijalankan? Apakah kerja atau usaha untuk mengatasi masalah ini? Dengan itu, saya mengucapkan terima kasih kepada Yang Berhormat Menteri. Harap mengambil perhatian tentang tiga perkara yang saya bangkit. Terima kasih.

■1550

Tuan Pengerusi: Kalau boleh *by 5.30 p.m. on the spot, finish*, dengan izin. Ahli-ahli Yang Berhormat, saya difahamkan sebelum ini telah dipersetujui bahawa empat daripada pembangkang dan empat daripada kerajaan. Menurut catatan saya, saya beri *extra* dua lagi tadi pun masih lagi banyak yang berdiri. Seharusnya Ahli-ahli Yang Berhormat, ingatkan saya bahawa empat-empat sahaja. Sila Yang Berhormat Tenom. Singkatkan supaya Yang Berhormat Menteri dapat menggulung dengan baik.

Datuk Raime Unggi [Tenom]: Baik.

Tuan Pengerusi: Kalau ada apa-apa dalam hati yang ingin juga dikeluarkan, buat pencelaan yang baik.

Datuk Raime Unggi [Tenom]: Terima kasih.

Tuan Pengerusi: Kalau tidak, saya tidak benarkan. Sila.

Datuk Raime Unggi [Tenom]: Terima kasih Tuan Pengerusi. Saya juga ingin membahaskan bagi Maksud P.42 Kementerian Kesihatan bagi Butiran 00201 – Perkhidmatan Kesihatan Luar Bandar. Tuan Pengerusi, saya amat berterima kasih kepada pihak kementerian bagi Rancangan Malaysia Kesepuluh. Pihak kementerian telah meluluskan sebanyak tiga buah klinik kesihatan dan sebuah klinik kesihatan ibu dan anak, juga lapan buah klinik desa bagi di Daerah Tenom. Saya ingin tahu pihak Tuan Pengerusi, adakah ia dijalankan ataupun dilaksanakan dalam Rancangan Malaysia Kesepuluh bagi *rolling plan* yang pertama iaitu tahun 2011 hingga tahun 2012? Sementara menunggu pembangunan kesihatan di kawasan-kawasan luar bandar ini Tuan Pengerusi, saya mohon kepada pihak kementerian supaya juga dapat mengadakan iaitu satu pasukan iaitu klinik bergerak. Saya mendapat jawapan daripada pihak kementerian yang mengatakan bahawa masyarakat luar bandar turut mendapat perkhidmatan sebanyak 1,920 buah dan 100 buah klinik desa juga 196 buah pasukan klinik bergerak bagi darat, air dan udara. 86 buah di Semenanjung Malaysia, lapan buah pasukan di Sabah, dan 102 buah di Sarawak. Bagi saya, saya juga mempunyai masalah kawasan yang tidak boleh dicapai yang disebabkan oleh jalan yang begitu teruk, Tuan Pengerusi.

Jadi saya harap seramai lapan pasukan terutama untuk memberi perkhidmatan kesihatan kepada penduduk luar bandar terutama di Mukim Rundum. Saya mempunyai empat buah kampung. Sehingga hari ini apabila mereka sakit dan ingin melahirkan anak, terpaksa turun sama ada di Kemabong. Daerah Tasik Kemabong ataupun di Daerah Tenom. Jadi saya harap pasukan atau klinik bergerak ini. Untuk pengetahuan Yang Berhormat Menteri, saya sering mengutarakan masalah ini. Setakat ini terima kasih juga kepada pihak kementerian terutama pihak hospital, apabila saya melawat kampung-kampung tersebut mereka turut serta dalam rawatan saya.

Tuan Pengerusi, saya juga ingin minta kepada pihak kementerian supaya dapat mewujudkan juga klinik pergigian di kawasan saya sama ada - kalau di luar bandar, di kampung yang tidak boleh dicapai boleh dilaksanakan sebagai klinik bergerak. Saya melihat bahawa amat penting apabila berlakunya lawatan baru-baru ini juga dengan pihak hospital. Masalah sakit gigi dan rosak gigi menjadi masalah kepada kampung-kampung yang saya sebutkan tadi. Begitu juga dengan pusat mencuci buah pinggang - hemodialisis. Saya mengucapkan terima kasih kepada pihak kementerian, kalau tidak silap saya lebih kurang sepuluh ataupun lebih mesin yang telah diberi untuk masyarakat yang menghidap penyakit buah pinggang.

Tuan Pengerusi, masalahnya ialah ruang. Saya lihat apabila saya membuat lawatan bersama dengan doktor, saya mendapati ruang kepada para pesakit yang menerima perkhidmatan tersebut amat terhad. Apatah lagi sekiranya pasangan itu datang dari jauh. Saya dapati pada ketika itu ada seorang ataupun dua orang pesakit yang tinggal jauh. Mereka terpaksa kalau cakap sehari memang tidak sampai. Jadi mereka terpaksa bermalam di Pekan Tenom untuk mendapat perkhidmatan hemodialisis ini. Saya minta pihak kementerian, supaya dapat memberi ataupun menambah lagi ruang perkhidmatan hemodialisis ini. Jadi itu sahaja, Tuan Pengerusi. Saya mohon penjelasan daripada pihak kementerian. Terima kasih Tuan Pengerusi.

Tuan Pengerusi: Sila.

Dato' Seri Liow Tiong Lai: Terima kasih Tuan Pengerusi. Terima kasih Ahli-ahli Yang Berhormat yang telah dapat menyertai perbahasan di peringkat Jawatankuasa berhubung dengan Kementerian Kesihatan dan juga telah memberi pandangan-pandangan dan cadangan. Saya akan beri penjelasan yang jelas dan juga mengambil pandangan-pandangan yang telah diberikan.

Berhubung dengan cadangan dari Yang Berhormat Kinabatangan, berhubung dengan dua insiden yang berlaku iaitu satu insiden di Hospital Seremban dan satunya di Hospital di Lipis. Sukacita saya hendak maklumkan bahawa saya harap kes ini dapat buat laporan yang terperinci untuk kita mewujudkan pasukan penyiasat dan menyiasat dengan terperinci kes ini. Ini kerana kita tidak mahu pihak doktor yang cuai dan tidak menjalankan tugas dengan tertib. Bagi kes-kes kecemasan, kita berdasarkan *triage*. Ada *triage* di mana kes-kes ini sama ada ia di zon hijau,

kuning atau zon merah. Bagi semua kes yang *emergency* zon merah akan dijalankan rawatan seta merta. Bagi yang zon kuning, pesakit masih menunggu lebih kurang 15 minit sahaja. Oleh itu, sekiranya terdapat rawatan ini yang tidak dijalankan dengan serta-merta boleh membuat laporan kepada Kementerian Kesihatan untuk kita mengambil tindakan segera.

Yang Berhormat Kinabatangan juga membangkitkan klinik-klinik di luar bandar yang amat diperlukan. Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, bahawa dari semasa ke semasa kita terus meningkatkan bilangan klinik. Bukan sahaja klinik desa bahkan klinik KK3 yang besar untuk menampung keperluan dan permintaan penduduk-penduduk luar bandar. Kalau kita lihat sejarah Kementerian Kesihatan Malaysia, kalau dahulu pada tahun 1957 kita hanya ada lapan buah klinik sahaja. Akan tetapi sehingga kini, kita telah ada lebih kurang 800 buah klinik KK3 yang besar dan lebih kurang ada 3,000 buah klinik desa di seluruh negara. Kita akan dari semasa ke semasa meningkatkan bilangan klinik desa dan klinik-klinik di luar bandar unjuk memberi perkhidmatan lebih baik di peringkat kawasan luar bandar.

Kita juga akan memberi perkhidmatan klinik bergerak bukan sahaja di Sabah dan Sarawak. Sabah dan Sarawak memang kita telah lancarkan klinik bergerak yang telah lama di sana, dengan klinik bergerak empat roda atau *four-wheel drive*. Di Semenanjung Malaysia, kita akan lancarkan Klinik Bergerak 1Malaysia menggunakan bas yang telah diubah suai untuk dijadikan sebuah klinik. Klinik bergerak ini akan dilancarkan pada 9 Disember oleh Yang Amat Berhormat Perdana Menteri. Saya juga hendak maklumkan kepada Ahli-ahli Yang Berhormat kita akan menambahkan Klinik Bergerak 1Malaysia ini kepada empat buah di Semenanjung Malaysia. Di Sabah dan Sarawak kita akan tambahkan bilangan klinik bergerak *four-wheel drive* dengan mengikut permintaan-permintaan daripada Ahli-ahli Yang Berhormat sekalian.

■1600

Berhubung dengan masalah tandas dan bekalan air bersih di kawasan luar bandar. Ada beberapa Ahli-ahli Yang Berhormat yang timbulkan isu termasuk Yang Berhormat Batang Sadong, yang juga timbulkan tandas.

[Timbalan Yang di-Pertua (Datuk Dr. Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar)
mempengerusikan Jawatankuasa]

Memang ini di bawah Kementerian Kesihatan, kita ada membekalkan tandas yang *hygiene* untuk penduduk-penduduk kawasan luar bandar. Program di bawah Rancangan Malaysia Kesembilan, BAKAS adalah salah satu program di bawah kesihatan awam untuk kita sediakan sanitasi yang berkenaan. Dalam Rancangan Malaysia Kesepuluh, Kementerian Luar Bandar dan Wilayah juga ada program berkenaan akan tetapi akan dilaksanakan oleh Kementerian Kesihatan.

Kita sedang berunding dengan Kementerian Luar Bandar dan Wilayah, bagaimana kita dapat melaksanakan program tandas luar bandar ini dengan lebih berkesan. Bagi bekalan air luar

bandar, kita juga akan teruskan usaha ini untuk membekalkan bekalan air luar bandar melalui program-program BAKAS di bawah Kementerian Kesihatan.

Tuan Pengerusi, Yang Berhormat Kepong ada menyentuh tentang unjuran keperluan pegawai perubatan satu doktor kepada 400 penduduk. Apakah asas yang digunakan? Dalam menentukan bilangan pegawai dan pakar perubatan yang diperlukan oleh negara menjelang tahun 2020, beberapa asas utama berdasarkan fakta *evidence base* telah diambil iaitu meliputi:

- (i) usaha meningkatkan dan memperkembangkan tahap perkhidmatan kesihatan yang disediakan kepada rakyat;
- (ii) memastikan tahap perkhidmatan yang berkualiti;
- (iii) peningkatan saiz penduduk yang semakin meningkat;
- (iv) peningkatan *expectation* rakyat, rakyat memerlukan perkhidmatan yang lebih baik;
- (v) perubahan demografi, epidemiologi dan beban penyakit;
- (vi) kompleksiti perkhidmatan kepakaran; dan
- (vii) keperluan Undang-undang Buruh terutama dari segi waktu kerja.

Ini semua setelah mengambil kira beberapa norma yang diguna pakai oleh negara maju telah digunakan sebagai asas dan panduan dalam menentukan bilangan optimum pegawai dan pakar perubatan yang diperlukan. Bagi Malaysia kita telah menyasarkan iaitu lebih kurang sebelum tahun 2020, kita akan mencapai satu doktor untuk 400 penduduk.

Buat masa ini kita mempunyai lebih kurang satu doktor kepada 927 penduduk. Oleh itu, sekarang kita ada lebih kurang 30,000 doktor dalam negara kita. Lebih kurang 20,000 di Kementerian Kesihatan, lebih kurang 10,000 di sektor swasta.

Dr. M. Jeyakumar Devaraj [Sungai Siput]: *[Bangun]*

Dato' Seri Liow Tiong Lai: Biar saya habis dahulu. *I will invite you.* Oleh itu kita kalau ikut sasaran ini, satu doktor kepada 400 penduduk, kita perlu tambahan lebih kurang 50,000 doktor lagi sebelum tahun 2020. Oleh itu apa yang dihasilkan daripada bilangan doktor sekarang, kalau tiap-tiap tahun lebih kurang 3,000 hingga 4,000 dalam lebih kurang sepuluh tahun yang akan datang, kita akan menepati sasaran yang ditetapkan. Ya, Yang Berhormat Sungai Siput.

Dr. M. Jeyakumar Devaraj [Sungai Siput]: Terima kasih Menteri. Saya rasa kita tidak boleh terlalu fokus pada nisbah, *number* dia sahaja. *I* ada banyak orang pakar-pakar dalam hospital-hospital kerajaan. Amerika Syarikat khuatir kerana mereka kata kualiti doktor kita sedang turun. Dua sebabnya. Dikatakan ada banyak sekolah-sekolah *medical*, kolej *medical* di mana dia punya *exposure* tidak begitu baik. *So*, dia kata yang keluar dalam negeri pun dan juga daripada luar negeri daripada Ukraine, daripada Indonesia, kualiti siswazah yang keluar itu tidak begitu baik.

Kedua ialah wad-wad kita dibanjiri dengan ramai orang doktor siswazah. Mereka tidak dapat satu *exposure*, *hands on experience* yang mencukupi. Jadi saya dengar ini bukan daripada

satu hospital sahaja, Ipoh, Sarawak, Sabah. Banyak tempat, *they're very concern that the quality is going down*. Walaupun kita dapat *one in 400 but they want good doctors*. Itu pun tidak bagus.

Dato' Seri Liow Tiong Lai: Terima kasih Yang Berhormat Sungai Siput. Yang Berhormat Kota Raja juga bangkit perkara yang sama. Sukacita saya juga hendak merujuk kepada hujah daripada Yang Berhormat Kota Raja, apakah standard yang diguna pakai oleh Kementerian Kesihatan dari segi *houseman*? Apakah kualiti yang kita lahirkan dalam Kementerian Kesihatan Malaysia ini?

Untuk makluman Ahli-ahli Yang Berhormat, standard yang diguna pakai dalam menentukan bilangan *houseman* iaitu Pegawai Perubatan Siswazah (PPS) bagi setiap hospital adalah satu PPS untuk 14 katil. Jika bilangan yang mencapai tiga orang, seorang lagi ditambah untuk *relieve*, jika pegawai bercuti ataupun tidak dapat bertugas atau sebab-sebab tertentu.

Manakala dari segi penyeliaan, *You talk about trainer and trainee ratio* pula standard yang diguna pakai adalah seorang pakar untuk lima orang setiap PPS. Saya hendak jelaskan di sini bahawa jumlah graduan perubatan yang dilantik sebagai *houseman* iaitu Pegawai Perubatan Siswazah bertambah dari tahun ke tahun. Pada tahun 2008 terdapat 2,267 orang Pegawai Perubatan Siswazah yang dilantik untuk menjalani latihan siswazah.

Tahun 2009, ia meningkat kepada 3,058 orang pada tahun 2009. Ini bermakna kita telah ada peningkatan dan seterusnya pada 2010 juga ada peningkatan. Jumlah perubatan siswazah yang sedang menjalani latihan dalam hospital KKM sehingga September 2010 adalah 6,253. Pelanjutan tempoh latihan siswazah dari pada satu tahun kepada dua tahun, mulai tahun 2008 juga menjadikan jumlah *houseman* kita berganda setiap tahun iaitu mulai 2009, kita sekarang telah pun berganda.

Setiap tahun akan terdapat lebih kurang 6,000 *houseman* yang menjalani latihan di 39 buah hospital. Kita telah pun mengambil beberapa langkah... Saya habiskan dahulu. Kita telah mengambil beberapa langkah untuk memastikan bahawa *houseman* kita diberikan pendedahan dan juga latihan yang secukupnya. Apa yang telah diambil dalam memastikan bahawa apa yang dikatakan tadi dari satu tahun kepada dua tahun dan enam disiplin *from medical, O&G, Anaesthesia and all the six discipline* perlu dijalani dengan sepenuhnya oleh setiap *houseman*.

Memastikan kemampuan pakar untuk menyelia, untuk memastikan mereka dapat menyelia dengan baik. Sehingga sekarang walaupun ada penambahan *some hospital like GHKL is still maintain at one specialist to five houseman*. Walaupun kita ada peningkatan *houseman but the ratio is still one to five but certain hospital increase one is to seven, certain hospital increase one is to eight*.

We tried to ensure that houseman ini diberikan masa yang secukupnya untuk diberikan latihan. Selain daripada itu dalam masa yang terdekat ini kita akan menambahkan lagi bilangan hospital untuk latihan Pegawai Perubatan Siswazah. Hospital yang telah dikenal pasti adalah

Hospital Kuala Krai, Hospital Tanah Merah, Hospital Segamat, Hospital Bintulu, Hospital Lahad Datu dan Hospital Sarikei.

■1610

We got to increase more hospital untuk melatih *houseman* kita dan dengan peningkatan sekurang-kurangnya – *these are all become a specialist hospital* – sekurang-kurangnya enam disiplin, semua adanya di hospital berkaitan. Tambahan lagi, penilaian Hospital Angkatan Tentera akan dibuat apabila maklumat berkaitan kita perolehi. Pihak KKM dengan kerjasama Kementerian Pengajian Tinggi, kita telah mengemukakan cadangan moratorium, penawaran kursus baru – Pengajian Perubatan, di institusi pengajian tinggi awam dan swasta.

So, now we are 29 – 11 universiti awam, 18 universiti swasta yang menawarkan kursus medical (perubatan) kepada pelajar-pelajar kita. So setakat ini, memang kita memerlukan kursus bilangan ini dan kita telah mengkaji untuk mengadakan moratorium untuk memastikan tidak ada lagi universiti-universiti yang baru dan fakulti dalam bidang medical. Ya, Yang Berhormat Kota Raja.

Dr. Hajah Siti Mariah binti Mahmud [Kota Raja]: Terima kasih Yang Berhormat Menteri. Kalau betul inilah nisbah yang kita capai yakni 1 pakar kepada 5 *houseman*, kira baguslah. Akan tetapi kita juga perlu ingat, kebanyakan universiti juga –hospital-hospital yang digunakan untuk melatih doktor pelatih ini juga menjadi hospital-hospital tenaga pengajar kepada *undergraduate* kita. Tambahan pula, di atas itu, hospital-hospital ini juga digunakan untuk latihan *postgraduate* iaitu doktor-doktor yang sedang dalam perjalanan untuk menjadi pakar.

Jadi, bila kita lihat beban tugas kepada doktor-doktor pakar ini, ia amatlah besar. Seseengah hospital pula, ada pula program *private wing*nya di mana doktor pakar ini pula juga boleh buat praktis swasta. Jadi, inilah yang kami katakan pada peringkat awal dahulu yang biasa dibangkitkan kepada Menteri sendiri, yang doktor-doktor pakar ini sudah terbeban dengan pengajarannya, kliniknya, swastanya dan mampukah mereka? Di antara sebab gerakan gabungan membantah penswastaan hospital bangkitkan adalah beban ke atas pakar-pakar kita ini. Mampukah mereka menangani kerja yang berat ini?

I want a reassurance, dengan izin. Betulkah *ratio* atau nisbah kita 1:5 ini? Betulkah ada nisbah ini? Kalau tidak ada nanti, kami akan bangkitkan semula kerana perkara ini dibangkitkan bukan oleh calang-calang orang tetapi adalah daripada *Master of Academic Medicine – physician* sendiri, dalam rencana beliau. Terima kasih.

Dato' Seri Liow Tiong Lai: Terima kasih Yang Berhormat Kota Raja. Saya katakan bukan semua hospital. Ada hospital – HKL contohnya, 1:5 tetapi ada hospital yang telah pun menjangkau *ratio* yang telah ditetapkan. Jangan selepas itu menuduh saya pula. Saya juga hendak tekankan di sini bahawa...

Dr. Hajah Siti Mariah binti Mahmud [Kota Raja]: *Ratio* sekarang sebenarnya berapa, Menteri? Minta maaf. *Ratio* sebenarnya. *The ideal is 1:5.*

Dato' Seri Liow Tiong Lai: *The ratio is 1:5.*

Dr. Hajah Siti Mariah binti Mahmud [Kota Raja]: 1:5.

Dato' Seri Liow Tiong Lai: *But some hospitals exceed the ratio, 1:8.* Ada juga yang telah mencapai 1:8.

Dr. Hajah Siti Mariah binti Mahmud [Kota Raja]: Okey. Saya setuju. Inilah yang menjadi ketakutan dan kerisauan daripada orang-orang yang minat, memikirkan kepentingan pendidikan mereka. Kalau saya bernasib baik, saya pergi ke satu hospital, kalau saya bernasib baik, saya mendapat pakar untuk memantau saya, *train* saya untuk jadi seorang doktor yang selamat. Akan tetapi bagaimana dengan mereka, *houseman* kita yang berada di hospital-hospital yang tidak mempunyai pakar-pakar yang cukup? Jadi, akhirnya kita akan ada *houseman* yang kemudian diluluskan, *dicertify* sebagai layak dan mereka ini sebenarnya tidak kompeten. Ini kerisauan kita.

Dato' Seri Liow Tiong Lai: Ya, terima kasih Yang Berhormat Kota Raja. Saya juga katakan tadi bahawa...

Tuan Pengerusi [Datuk Dr. Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar]: Yang Berhormat Menteri, Yang Berhormat Beruas bangun tiga kali.

Dato' Seri Liow Tiong Lai: Yang Berhormat Beruas.

Dato' Ngeh Koo Ham [Beruas]: Terima kasih Tuan Pengerusi. Tuan Pengerusi, saya pula mendapat aduan bahawa di hospital-hospital, pegawai-pegawai perubatan dan juga *houseman* diperlukan untuk *on call* sampai 36 jam beberapa kali seminggu dan memandangkan ada laporan adanya kelebihan *housemen*, apakah masalahnya? Dengan izin, *is it lack of planning* hinggakan MO dan *houseman* pula yang mengatakan mereka kekurangan tidur, kadang-kadang *will not be treating the patient in the very conscious manner*? Jadi kalau boleh dapat keterangan, seminggu berapa jam *on call* setiap MO dan *houseman* dan keadaan kelebihan *houseman* ini, bolehkah kita atur agar mereka tidak perlukan *on call* sepanjang 36 jam – terlalu kerap dalam seminggu?

Dato' Seri Liow Tiong Lai: Terima kasih Yang Berhormat Beruas. Semua *houseman* perlu melalui program *on call* ini kerana ini satu latihan dan mereka perlu didedahkan bagaimana semasa *on call* untuk menangani isu-isu yang berkaitan. Memang saya telah memberi arahan kepada semua hospital. Apabila mereka *on call*, mereka juga boleh mendapat rehat pada hari seterusnya. *So, at least in the morning they can go back and rest and come back in the afternoon. That is the practice in the* semua hospital. Semua doktor yang dilatih ini memang dia melalui sistem yang sama. Kita akan pastikan sekiranya ada lagi aduan macam ini, kita ambil tindakan. Sila beritahu kita dan kita tidak akan membenarkan mana-mana hospital tinas ataupun *exploit our houseman* dengan sewenang-wenangnya. Mereka juga perlu diberikan rehat yang cukup untuk mempelajari subjek-subjek mereka.

Berhubung dengan apa yang Yang Berhormat Kota Raja katakan tadi, jangan lihat bahawa bilangan *houseman* meningkat, tetapi bilangan pakar kita juga meningkat. Kita juga menambah bilangan pakar kita. Kalau dahulu, *one year* kita bagi *scholarship only 400 to upgrade the specialist, now one year we give 800 – 800 people to train the specialist*. Kita juga ada ramai pakar luar negara yang juga kita ambil sebagai doktor kontrak untuk berkhidmat dalam negara kita. Oleh sebab itu kita dapat menambahkan bilangan-bilangan doktor dan kita hendak *upgrade* lagi hospital-hospital yang sedia ada untuk menjadi hospital pakar. Itu yang dalam perancangan kita untuk ditambah lagi.

Sekarang banyak juga universiti swasta. Mereka juga memohon untuk mengadakan hospital untuk membolehkan mereka mempunyai hospital swasta. Contohnya, IMU. IMU adalah universiti swasta, tetapi mereka juga hendak memohon untuk mengadakan hospital sendiri. Hospital sendiri untuk pelajar-pelajar ini belajar dalam hospital masing-masing. Ini memang kita menyokong agar mereka juga, universiti swasta mempunyai hospital swasta, melatih *houseman* dia sendiri untuk pastikan mereka mematuhi standard-standard yang telah pun ditetapkan. Saya harap saya sudah jelaskan perkara ini. Saya amat mengambil berat tentang kualiti *houseman* yang kita lahirkan kerana doktor yang kita lahirkan ini adalah penting untuk menjaga kesihatan rakyat kita keseluruhannya.

Ahli-ahli Yang Berhormat, berhubung dengan isu Yang Berhormat Tenggara yang menyuarakan tentang Klinik 1Malaysia, saya hendak sebut di sini bahawa dalam Rancangan Malaysia Ke-10...

Dr. Hajah Siti Mariah binti Mahmud [Kota Raja]: Menteri, minta maaf. Tadi saya ada bertanya mengenai *posting* sebelum...

Tuan Pengerusi [Datuk Dr. Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar]: Yang Berhormat Kota Raja, saya tahu Yang Berhormat berminat...

Dato' Seri Liow Tiong Lai: *I'll come to it.*

Tuan Pengerusi [Datuk Dr. Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar]: Saya tahu Yang Berhormat berminat, tetapi tunggulah.

Dato' Sri Liow Tiong Lai: *The posting, ya?*

Tuan Pengerusi [Datuk Dr. Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar]: Ramai yang minat.

Dato' Seri Liow Tiong Lai: Ya. Yang Berhormat Tenggara, berhubung dengan Klinik 1Malaysia, peruntukan disediakan untuk 50 buah Klinik 1Malaysia adalah lebih kurang RM12 juta dan kita akan menggunakannya pada *first rolling plan about RM4.6 million* untuk membina lebih kurang 25 buah pada tahun depan iaitu tahun 2011.

Bagi latihan yang dikatakan *outsourcing*, kita juga memberi latihan kepada paramedik kita kerana kita kekurangan tempat-tempat melatih. Kita ada *outsource* kepada lebih kurang 21 kolej swasta untuk melatih paramedik kita termasuk jururawat. Lebih kurang 1,262 untuk melatih paramedik kita.

■1620

Berhubung dengan banyak isu yang ada dibincang oleh Ahli-ahli Yang Berhormat berhubung dengan multivitamin yang diberi di sekolah. Kita akan memberi semua murid-murid sekolah rendah yang memenuhi syarat-syaratnya di mana ketua isi rumahnya mengikut senarai e-Kasih di bawah pendapatan rendah. *There is poor people* yang dikenal pasti, yang tidak mempunyai zat makanan mencukupi dan semua multivitamin ini akan diberi dengan berhati-hati. Juga memastikan mereka mendapat nutrien yang cukup termasuk Yang Berhormat Pendang yang mengatakan sama ada kita ada nutrien lain. Itu yang kita sebutkan tadi adalah bagi penduduk-penduduk ataupun yang kanak-kanak kurang zat makanan.

Ada juga kalangan mereka kanak-kanak kurang zat makanan kita bagi setiap isi rumah, kita ada Program Bakul Makanan. Kita memberi mereka dan di sekolah kita akan mencarilah, belum lagi kita pastikan apakah makanan yang telah dicadangkan - adalah susu 1Malaysia. Minum susu itu adalah satu zat yang *complete, the most complete* zat dari segi makanan dan minuman. Itu yang telah dicadangkan. Berhubung dengan Yang Berhormat Tenggara juga ada...

Dato' Dr. Mohd. Hayati bin Othman [Pendang]: Menteri.

Dato' Seri Liow Tiong Lai: Ya, Yang Berhormat Pendang.

Dato' Dr. Mohd. Hayati bin Othman [Pendang]: Terima kasih Menteri dan Tuan Pengerusi. Daripada jawapan yang diberikan oleh Menteri tadi nampaknya macam ada *overlapping*lah. Dari segi Kementerian Pelajaran dia akan beri susu kemudian Kementerian Kesihatan akan beri multivitamin. Apakah hanya kepada kanak-kanak di sekolah ataupun juga kepada ibu bapa di rumah? Sebab dalam NKRA ini disebut sekolah-sekolah luar bandar, jadi saya pun mungkin dengan peruntukan RM4 juta itu, hanya murid-murid sekolah sahaja ataupun meliputi keluarga dia yang kurang nutrisi di rumah sama. Saya mohon jawapan daripada Yang Berhormat Menteri.

Dato' Seri Liow Tiong Lai: Saya rasa peruntukan RM4 juta ini adalah untuk *low income group, low income bracket*. Di mana ia hanya diberi kepada kanak-kanak di bawah enam tahun yang dikenal pasti mempunyai kekurangan zat makanan. Dia adalah bagi kumpulan yang mudah miskin dan juga miskin tegar. Ianya tidak bertindih dengan program susu di sekolah, ia tidak ada pertindihan kerana kita bagi adalah di bawah program kurang zat makan yang lain.

Yang Berhormat Kota Raja ada menanya tentang HIV/AIDS. Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, Bahagian Kawalan Penyakit, Kementerian Kesihatan telah memperuntukkan sebanyak RM500 juta untuk aktiviti yang telah digariskan di bawah *National Strategic Plan* untuk pencegahan penyakit HIV/AIDS dari tahun 2006 hingga 2010. *It five years programmed*. Sebanyak RM161 juta dari jumlah tersebut telah diperuntukkan untuk *Harm Reduction Program*. Di dalam melaksanakan aktiviti di bawah *National Strategic Plan* ini sebanyak 14 *focal point* dari pelbagai kementerian, jabatan termasuklah pertubuhan bukan kerajaan (NGO) telah terlibat.

Focal point ini bermesyuarat secara berkala dengan kekerapan sebanyak tiga hingga empat kali setahun, bagi membincangkan isu-isu berkaitan pencegahan dan kawalan HIV/AIDS termasuk isu berkaitan *harm reduction*.

Di antara agensi-agensi yang bergiat cergas selain daripada Kementerian Kesihatan Malaysia di dalam aktiviti *harm reduction* adalah Agensi Antidadah Kebangsaan, Kementerian Dalam Negeri, Polis Diraja Malaysia, Jabatan Penjara, JAKIM, Kementerian Pembangunan Wanita, Keluarga dan Masyarakat dan pertubuhan-pertubuhan bukan kerajaan termasuk ahli-ahli akademik. Memang kita mendapat kerjasama yang baik daripada semua agensi yang berkaitan dan program pencegahan HIV/AIDS kita adalah berkesan. Kita dapat mengurangkan bilangan HIV/AIDS melalui jarum, tetapi ada peningkatan sedikit dari segi bilangan HIV/AIDS wanita yang melalui *hydro sexual*. Itu amat kita bimbang dan kita akan mengambil langkah seterusnya untuk memastikan kesedaran perlu diberi kepada orang ramai tentang bahayanya HIV/AIDS.

Dr. Hajah Siti Mariah binti Mahmud [Kota Raja]: Menteri saya cuma hendak bertanya mengenai NGO-NGO yang terlibat di dalam langkah-langkah pencegahan ini. Ada di antara NGO-NGO menyebut bahawa mereka amat memerlukan dana untuk meneruskan aktiviti mereka. Jadi sejauh mana kementerian memberi sokongan kepada NGO seperti CERIA, *Malaysian AIDS Council* dan berbagai-bagai lagi NGO yang turut melaksanakan Program HIV/AIDS ini.

Dato' Seri Liow Tiong Lai: Ya, kita memang juga memberi bantuan kewangan kepada semua NGO yang terlibat dalam pencegahan HIV/AIDS ini termasuk *Malaysian AIDS Council* memang ada bantuan kewangan. Termasuk baru-baru ini kita juga membantu *Malaysian AIDS Council* memohon *Global Fund* dan kita harap kita berjaya. Sekiranya kita berjaya mendapat *Global Fund* ini, maka kita dapat merancang satu program yang lebih komprehensif dan menyeluruh untuk menangani HIV/AIDS dalam negara kita. Saya difahamkan peluang kita untuk dapat *Global Fund* ini adalah amat cerah sekali.

Berhubung dengan Yang Berhormat daripada Gopeng. Yang Berhormat Gopeng telah membincangkan berhubung dengan hospital *maintenance*. Saya akan meneliti dengan teliti berhubung dengan pemberian *outsourcing* ataupun kontrak perkhidmatan lanjutan kepada hospital *maintenance* dan sekarang kita sedang buat kajian. Apa yang dikatakan tadi memang kita amat mengambil berat kerana sekiranya penyelenggaraan hospital tidak dijalankan dengan baik, maka akibatnya pelaksanaan perkhidmatan kesihatan akan terganggu. Contohnya di Hospital Ipoh yang di mana enam lif, lima lif rosak dan setelah saya beri arahan dan kita akan beli. Lif itu memang sudah uzur, sudah lama sangat. Kita dalam program untuk membeli lif yang baru. *So one of the lift, new lift will be coming by end of the year lah, hopefully early next year*, kita akan dapat lif yang baru.

Dr. Lee Boon Chye [Gopeng]: Terima kasih Tuan Pengerusi, Yang Berhormat Menteri. Saya cukup bimbang kalau sebuah hospital itu perlu bertindak selepas lawatan Menteri, jadi Menteri tidak ada kerja lainlah. Lawat setiap hospital di seluruh negara. Jadi ini menunjukkan

tahap mutu perkhidmatan yang agak tidak memuaskan. Jadi saya harap Menteri ambil perhatian. Sebab saya juga ambil perkara yang berkaitan berkenaan dengan Farmaniaga sebagai contoh pembekalan ubat. Walaupun kontrak tamat 2009 dan dilanjutkan untuk enam bulan supaya rundingan boleh diteruskan sehingga pertengahan tahun ini.

■1630

Sekarang sudah masuk bulan 12 tetapi kita masih tidak dengar sebarang keputusan daripada rundingan antara kementerian dan Pharmaniaga berkenaan dengan kontrak konsesi bekalan perubatan. Jadi ini perkara-perkara yang agak membimbangkan kerana nampak tidak ada ketulusan dalam urusan perundingan tersebut. Terima kasih.

Dato' Seri Liow Tiong Lai: Adalah tidak benar bahawa kita tidak ada ketelusan kerana Pharmaniaga kita telah buat perundingan, kerana kita perlukan naik taraf sistem yang sedia ada, sistem elektronik ataupun *the purchasing system* melalui hospital sampai ke pusat stor farmasi dan juga sampai ke pembekal, telah pun dibincangkan dengan teliti dan bagaimana untuk dinaik taraf agar Pharmaniaga boleh memberi perkhidmatan yang lebih baik kepada hospital. So ini dalam peringkat perbincangan dan apabila selesai nanti kita akan umumkan kepada orang ramai.

Yang Berhormat Gopeng juga ada bertanya berhubung radioterapi dan onkologi sama ada kita akan memanjangkan perkhidmatan di Ipoh. Untuk makluman Yang Berhormat sekarang kita hanya dua hospital utama dapat menyediakan onkologi, radioterapi ini dan kita sekarang dalam usaha untuk mewujudkan satu *excellence centre* iaitu National Cancer Institute. So apabila National Cancer Institute dapat disediakan maka lebih banyak lagi kelengkapan dan juga pakar-pakar dapat kita ambil untuk memberi perubatan yang khusus kepada penyakit-penyakit kanser.

Saya faham soalan Yang Berhormat, *why not we do it in all hospital* tetapi kita tidak mempunyai bilangan doktor yang mencukupi dan ini memerlukan mesin ataupun alat-alat yang canggih. Ia bukan satu penyakit yang hanya beri ubat tetapi ia memerlukan peralatan yang mahal untuk kita mengadakan rawatan kepada pesakit-pesakit kanser.

Dr. Lee Boon Chye [Gopeng]: Terima kasih Yang Berhormat Menteri dan Tuan Pengerusi. Dalam hal ini sebab apabila kita bincang soal rawatan kanser ini pesakit kanser ini kita perlu dirawat bukan secara *human*, bukan selalu kita boleh *cure* kanser tersebut tetapi lebih memberi satu rawatan supaya mereka tidak *suffer* atau menderita akibat kanser tersebut. Jadi sekiranya kita ada satu institusi *excellence* di National Cancer Institute tetapi pesakit-pesakit terpaksa keluar daripada tempat asal mereka mungkin daripada Sabah, Sarawak, daripada Perlis, Alor Setar, daripada Ipoh dan pergi ke institut tersebut dan ramai antara pesakit-pesakit tersebut apabila menerima rawatan kanser, ini mungkin merupakan saat-saat yang terakhir dalam kehidupan mereka, mungkin *the last a few week, a few month of their life*.

Jadi kalau terpaksa tinggalkan rumah tangga, ahli keluarga, saya rasa ini satu pendekatan yang tidak munasabah. Lebih baik kita adakan *satellite center* di mana kita boleh

merawat pesakit yang dekat dengan rumah mereka. Jadi ini saya rasa pendekatan yang lebih munasabah dan walaupun saya tahu ada had kemudahan. Sekian.

Dato' Seri Liow Tiong Lai: Terima kasih Yang Berhormat Gopeng. Saya ambil cadangan ini.

Dato' Dr. Mohd. Hayati bin Othman [Pendang]: Yang Berhormat Menteri, sambung mengenai kanser ini, sedikit sahaja.

Dato' Seri Liow Tiong Lai: Sedikit.

Dato' Dr. Mohd. Hayati bin Othman [Pendang]: Terima kasih Tuan Pengerusi dan Menteri. Saya pernah bertugas di Institut Radioterapi selama dua tahun dan memang kita lihat *patient* kanser ini datang jumpa kita dengan *with sad face*. *We treat them with a sad face and we discharged them also with the sad face* sebab dia kata doktor diagnosis hari itu kata enam bulan lagi hendak hidup. Kita rawat. *They're suffering a lot* dengan radioterapi, kepanasan radioterapi, pecah sana, pecah sini kemudian kita *discharged* dia kata berapa bulan lagi saya hendak hidup doktor. Itu yang disoalkan kepada kita.

Jadi saya hendak tanya dari sebelah utara sana selain daripada Mount Miriam, iaitu sebuah pusat rawatan kanser swasta apakah kerajaan berhasrat untuk mengadakan sebuah pusat rawatan di sebelah utara Semenanjung sebab Mount Miriam ini dikenakan caj kepada pesakit-pesakit. Itu sahaja jawapan yang saya hendak daripada Menteri. Terima kasih.

Dato' Seri Liow Tiong Lai: Ya sekarang kita ada perkhidmatan di Pulau Pinang, Hospital Pulau Pinang dan seperti yang dikatakan oleh Yang Berhormat Gopeng tadi memang kita kekurangan doktor pakar dalam bidang onkologi dan kita akan membuat perancangan yang teliti untuk memastikan cadangan yang dikatakan tadi adakan *satellite in every zone* dan memang cadangan ini penting untuk kita laksanakan. Memang seperti kardiologi pun sama had. Kita juga adakan zon *cardiac centre*, *Cardiothoracic Centre* di beberapa pusat untuk membolehkan kita memberi perkhidmatan yang sepenuhnya. Yang Berhormat Kepong ada juga lagi?

Dr. Tan Seng Giaw [Kepong]: Tuan Pengerusi, penjelasan. Saya hendak bantu Yang Berhormat Bentong. Bukan seperti yang disebutkan Yang Berhormat untuk *oncologist* memang kita perlukan orang yang merawat kanser tetapi yang kita perlu mungkin Yang Berhormat akan mempertimbangkan untuk jangka pendek dan panjang *palliative care*, konsultan *palliative care*. Ini yang menangani apa yang disebutkan oleh Yang Berhormat Gopeng tadi dan juga Yang Berhormat Pendang, *palliative care*. Ini penting, susah hendak kita galakkan doktor menjadi pakar dalam bidang *palliative care*. Saya berharap Yang Berhormat Bentong dapat mempertimbangkan masalah macam mana kita hendak mengatasi dengan mengadakan *palliative care*, kita perlukan kerana bilangan pesakit kanser akan bertambah. Memang kita berkehendakkan kepakaran yang khusus ini.

Dato' Seri Liow Tiong Lai: Terima kasih Yang Berhormat Kepong. Memang kita juga penting dari segi *palliative care in fact* dari segi bimbingan kepada pesakit-pesakit kanser ini kita juga memberi sokongan yang kuat kepada *hospice* untuk memberi sokongan kepada keluarga dan memang kita ada kerjasama yang rapat dengan *hospice* juga pasukan-pasukan daripada NGO yang lain untuk membantu pesakit-pesakit kanser. Yang Berhormat Gopeng juga bertanya tentang...

Dato' Seri Haji Azmi Khalid [Padang Besar]: Boleh hendak tanya sedikit.

Dato' Seri Liow Tiong Lai: Yang Berhormat Padang Besar.

Dato' Seri Haji Azmi Khalid [Padang Besar]: Terlebih dahulu saya Tuan Pengerusi hendak ucapkan terima kasih kepada Kementerian Kesihatan, para doktor yang selalu membantu sayalah. Ini bukan *complaint*. Jadi tadi Yang Berhormat Menteri menyebut *referral hospital* di mana kerana kita tidak terdapat pakar yang banyak maka kita tumpukan beberapa penyakit macam kanser di sebelah utaranya diletakkan di Pulau Pinang, begitu juga hospital kerajaan tidak cukup pakarnya, kita hantar kepada Mount Miriam tetapi ada juga *hard patient* dihantar ke Pulau Pinang, dihantar ke Kuala Lumpur dan sebagainya.

Dalam banyak kes di mana saya sebagai Ahli Parlimen selalu dipanggil dan saya membantu ialah berkaitan dengan saya sebutkan banyak kali kepada Yang Berhormat Menteri tetapi masih berlaku. Minta maaf saya sebut di sini saya hendak minta di sini hendak sebut supaya pihak hospital yang *mereferkan patient* ke *hard centre* ataupun IJN atau ke Pulau Pinang daripada hospital-hospital yang tidak ada pakar ini, setiap hospital ada pegawai kebajikan dan sebelum dihantar *patient* daripada Perlis ke Pulau Pinang ke Kuala Lumpur haruslah Jabatan Kebajikan ini sudah membuat kajian tentang *socio-economic* status pesakit. Menteri memang sudah maklum dan tahu perkara ini.

Saya hendak sebut untuk rekod, kerap kali saya terpaksa telefon dan SMS Menteri, saya tidak mahu buat begitu dan kenapa pula peringkat atas macam saya sudah orang kenal, orang itu baru boleh buat, bagaimana yang lain orang yang tidak kenal siapa, susah. Jadi saya hendak masukkan rekod biarlah hospital itu di mana sahaja sama ada di Perlis, bukan Perlis kalau perlu *direferkan patient* ke hospital *referral* ini, hendaklah Jabatan Kebajikan itu mengkaji terlebih dahulu *social economic status* pesakit dan dibekalkan laporan itu dari hospital yang hendak dihantarkan supaya *patient* membawa surat berkenaan menunjukkan bahawa kajian itu telah dibuat dan ditentukan bahawa *patient* ini, pesakit ini layak mendapat bantuan kerajaan.

■1640

Kerap kali dihantar ke Kuala Lumpur dan di situlah *patient* diminta membayar RM25,000. Ada dihantar ke Pulau Pinang kerana kanser dituntut RM3,000. Hendak tukar '*pacar*' diminta berapa ribu ringgit walhal *patient* itu sudah mendapat '*pacar*' tahun lalu tapi '*pacar*' itu tidak dapat digunakan maka dia kena balik satu tahun lagi hendak ditukar ganti tapi hendak juga dituntut duit. Jadi ini laporan maklumat yang saya rasa wajar dibuat dalam satu sistem rangkaian komputer

yang tidak perlu lagi dibawa surat. Ada pula satu hospital dia hantar surat dengan tangan bawa balik ke Perlis dan *patient* pula bawa balik ke Perlis untuk dibawa kepada Hospital Kangar.

Saya tidak mahu sebut hospital mana tetapi saya lihat rangkaian kita hari ini yang sudah ada dengan komputernya dan semuanya tapi penggunaannya tidak begitu memuaskan. Jadi saya ingin merakamkan dalam Dewan ini supaya perkara ini dipandang secara serius supaya semua hospital melaksanakan semua sistem ini secara yang sistematik. Maka semua Jabatan Kebajikan Masyarakat di setiap hospital menjalankan tanggungjawab dengan lebih rapi dan tidak menyusahkan *patient*. Kadang-kadang *patient* kena menunggu. Kalau dia pergi dari Perlis ke Penang sebulan, dua bulan tidak dapat lagi walhal dia sudah menunggu. Ini yang masalah dan ada juga kalau tanpa bantuan atasan memang susah. Jadi inilah saya minta perhatian. Saya berterima kasih banyak Yang Berhormat Menteri memang banyak membantu saya.

Dr. Lee Boon Chye [Gopeng]: Boleh tambah? Terima kasih Tuan Pengerusi. Saya khususnya berkenaan dengan rujukan kepada Institut Jantung Negara. Saya seorang pakar kardiologi saya tahu apabila kita rujuk pesakit kepada Institut Jantung Negara kita ada beberapa rintangan yang kita hadapi oleh pesakit. Kalau rujukan itu dibuat oleh doktor-doktor swasta pertimbangan kebajikan tidak akan diberikan langsung. Mereka diperlukan untuk bayaran penuh walaupun mereka adalah kakitangan kerajaan ataupun mereka yang susah. Jadi mereka terpaksa pergi ke hospital besar dapatkan rujukan daripada pakar-pakar di hospital besar.

Jadi ini kadangkala kalau hendak dapat *appointment* untuk jumpa pakar di hospital besar pun ambil masa berbulan-bulan. Jadi ini menjadi satu masalah dan saya rasa bukan semua pesakit inginkan rawatan di Institut Jantung Negara sekiranya mereka mampu. Kalau sekiranya mereka mampu dan mereka juga hendak rawatan di Institut Jantung Negara tahniah kepada Institut Jantung Negara kerana perkhidmatan yang baik.

Akan tetapi kalau mereka yang susah hendak dapatkan sedikit-sebanyak pertolongan daripada kerajaan dari segi kebajikan dan untuk rawatan di Institut Jantung Negara janganlah kita adakan rintangan-rintangan tersebut. Saya sebagai doktor saya sukarela untuk rujuk kepada Institut Jantung Negara sekiranya pesakit-pesakit yang susah untuk meminta pertolongan. Jadi saya harap Yang Berhormat Menteri kaji semula sistem rujukan untuk Institut Jantung Negara. Sekian.

Dato' Seri Liow Tiong Lai: Terima kasih Yang Berhormat Padang Besar dan juga Yang Berhormat Gopeng. Memang sistem *referral* ini kalau dahulu kita perlu daripada hospital kerajaan untuk mendapatkan bantuan kebajikan tapi sekarang di tiap-tiap hospital untuk mendapatkan bantuan kebajikan kita ada satu unit sosial. Mereka boleh mengisi borang memohon di sana dan saya rasa sudah tiba masanya kita kaji balik semula *referral* tidak perlu lagi kita tunggu untuk yang swasta kena *general hospital, general hospital refer to* pakar. Itu telah pun mengambil masa yang lama. Memang ini telah pun saya arahkan untuk mendapatkan kajian balik agar swasta boleh *direct referral to the specialist centre* untuk mengurangkan beban

kerja pihak hospital-hospital kerajaan di daerah dan juga di negeri. Saya minta Yang Berhormat dari Padang Besar kita akan memperkemaskan lagi sistem bantuan kebajikan dan sosial kita di hospital-hospital pusat, negara kita.

Yang Berhormat Gopeng ada menanya tentang *labeling* farmasi ubat. Sudah beberapa kali timbul dahulu. Saya hendak beritahu Yang Berhormat sekali lagi bahawa arahan telah diberi untuk mereka mengambil tindakan dan tindakan penguatkuasaan telah diambil terhadap klinik-klinik swasta dan juga farmasi swasta dalam keperluan pelabelan ubat yang terkawal yang di *dispense* oleh farmasi-farmasi swasta. Semua pengamal perubatan farmasi, pergigian dan veterinar swasta telah diberi peringatan tentang keperluan ini dan kita juga memberi hebahan melalui MMA, MDA, melalui persatuan-persatuan berkaitan dan kita berharap dengan adanya garis panduan ini pematuhan secara *self compliance* adalah digalakkan. *They're all professional*, apabila kita memberi arahan kita harap mereka dapat *self compliance*.

Walau bagaimanapun, kita akan meneruskan tindakan penguat kuasa dan jabatan saya tengah mengumpul bilangan yang seterusnya saya akan beri jawapan kemudian tentang *the number of cases that we have taken the action*. Memang tindakan telah pun diambil terhadap mana-mana pihak yang tidak melabel ubat-ubat tersebut. Yang Berhormat Kota Belud...

Dato' Dr. Haji Mohd. Hayati bin Othman [Pendang]: Yang Berhormat Menteri, label-label ini...

Dato' Seri Liow Tiong Lai: Ya, label.

Dato' Dr. Haji Mohd. Hayati bin Othman [Pendang]: Tuan Pengerusi, sedikit sahaja saya hendak tanya bahawa satu lagi berhubung dengan label '*racun*' itu satu yang dimaksudkan oleh Yang Berhormat Gopeng tadi. Satu lagi setiap ubat yang perlu *prescription* dilabel '*racun*'. Saya pernah bertemu dengan pesakit macam mana saya hendak makan dilabel ini ditulis '*racun*'. Kita pun terpaksa menerangkan kepada pesakit tersebut apa yang dimaksudkan istilah *racun* yang kita maksudkan bukan istilah '*racun*' yang digunakan oleh masyarakat. Maknanya kalau dia makan beracun bagi dia sudah mati tapi istilah '*racun*' yang ini mungkin kementerian boleh memikirkan satu istilah lain yang lebih sesuai dan boleh diterima oleh masyarakat tanpa perlu merujuk kepada pihak farmasi. Terima kasih.

Dato' Seri Liow Tiong Lai: Terima kasih. Yalah orang awam kalau dengar *racun* memang takut. Kita akan lihat balik bagaimana, tapi kalau kita letak ubat sahaja dia ambil terus. Susah pula. Kita akan fikirkan bagaimana satu cara untuk memastikan bagaimana mereka menjaga ubat-ubat itu dengan baik dan tidak diambil sewenang-wenangnya.

Berhubung dengan cadangan Yang Berhormat Kota Belud bahawa Pulau Mantidi yang memohon untuk mendapatkan klinik...

Datuk Abd. Rahman Dahlan [Kota Belud]: Mantanani Yang Berhormat.

Dato' Seri Liow Tiong Lai: Mantanani, ya Mantanani, maaf. Memang dalam senarai RMKe-10 masih lagi tiada. Kita akan timbangkan *but* jangan risau Yang Berhormat RMKe-10,

the first rolling plan yang tidak ada tetapi kita akan timbangkan dalam *second rolling plan* di mana *there would be in 2013-2014*. Bagi hospital untuk dinaikkan taraf menjadi hospital pakar *for the first rolling plan* iaitu enam sahaja yang saya umumkan tadi. Hospital Kota Belud kena tunggu sedikitlah. Kita akan lihat bagaimana untuk meningkatkan bilangan pakar.

Selalunya kita akan hantar seorang pakar *family medicine* dahulu untuk membantu hospital tersebut dan kita akan tingkatkan bilangan hospital pakar kemudiannya dan bagi hospital itu ditingkatkan ialah hospital latihan jururawat memang dalam kajian kita. Harap dapat dilaksanakan dengan secepat mungkin. Apa yang dicadangkan oleh Yang Berhormat Kota Belud berhubung farmasi dilanjutkan masa sehingga waktu malam.

■1650

Memang farmasi-farmasi ini digaji oleh syarikat-syarikat swasta. Mereka mengikut - kita tidak ada had masa untuk mereka bertugas, tetapi kita boleh bincang dengan pihak-pihak farmasi yang berkaitan untuk memanjangkan masa perkhidmatan.

Sukacita saya hendak mengumumkan bahawa sekarang kita sekarang ahli farmasi kerajaan untuk mereka menjalankan lokum di luar selepas waktu bertugas di kerajaan, iaitu kerana kesuntukan ahli farmasi di swasta. Sekarang kita ada bilangan, ada ramai ahli farmasi dalam kerajaan...

Dr. Hajah Siti Mariah binti Mahmud [Kota Raja]: Yang Berhormat Menteri, mengenai...

Dato' Seri Liow Tiong Lai: Kita boleh benarkan lokum.

Datuk Abd. Rahman Dahlan [Kota Belud]: Kota Belud dahululah, tanya mengenai soalan tadi.

Dato' Seri Liow Tiong Lai: Okey, Yang Berhormat Kota Belud dahulu.

Datuk Abd. Rahman Dahlan [Kota Belud]: Ini tentang farmasi Yang Berhormat Menteri, saya rasa di KLIA itu beri... Sebab KLIA ini agak susah untuk penumpang keluar balik ke bandar dan ada masa... Macam saya pun Yang Berhormat Menteri, pernah sekali saya mendapat batu karang *and I need a - saya perlukan pain killer*. Saya tidak dapat sebab *pharmacist* itu tidak ada di sana dan ini merumitkan keadaan. Kalau boleh beri *priority* kepada KLIA untuk disambung masa.

Dr. Hajah Siti Mariah binti Mahmud [Kota Raja]: Yang Berhormat Menteri, saya ingin bertanya mengenai kebenaran kepada ahli farmasi hospital kerajaan untuk buat lokum dengan *private pharmacy*. Setahu saya lesen ahli farmasi, satu lesen satu tempat - amalan. Jadi dengan adanya mereka dibenarkan buat lokum. Adakah akta itu telah diubah ataupun syarat pelesenan itu telah diubah atau dipindah?

Dato' Seri Liow Tiong Lai: Bukan. Kita dari segi syarat lesen setiap kedai farmasi mesti ada *pharmacist, that is the criteria*. Bukan satu lesen satu *pharmacist*, setiap kedai itu mesti ada *pharmacist*.

Dr. Hajah Siti Mariah binti Mahmud [Kota Raja]: Yang Berhormat Menteri, saya amat jelas mengenai *they can only practice at one place, one licensee to one place. So* maknanya *in this case*, dalam keadaan ini lesen ia *attach* dengan hospital? Jadi sekarang, bila ia...

Dato' Seri Liow Tiong Lai: Ia boleh daftar di syarikat berkenaan. Dia kena daftar, dia kena memohon.

Dr. Hajah Siti Mariah binti Mahmud [Kota Raja]: Tidak bercanggah dengan akta?

Tuan Pengerusi [Datuk Dr. Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar]: Saya ingat kita boleh bincang di luar kalau begini, Yang Berhormat.

Dato' Seri Liow Tiong Lai: Tidak mengapa. Kita akan bincang kemudian, ya. Yang Berhormat dari Tawau... Berhubung dengan cadangan Yang Berhormat Kota Belud, cadangan yang baik - berhubung dengan cadangan kaca mata. Itu adalah cadangan yang baik, kes-kes penglibatan, pemberian *spectacle* - kaca mata. Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, kita juga ada bercadang bersama dengan 1MDB untuk dapat memberikan bantuan memberi *spectacle* - kaca mata atau rangka kaca mata kepada penduduk-penduduk yang miskin, apabila kita membuat perkhidmatan klinik bergerak ke kawasan-kawasan luar bandar kemudian.

Yang Berhormat Tawau ada membincangkan beberapa isu di sini berhubung dengan majikan membeli insurans. Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, bahawa insurans pekerja-pekerja asing yang diumumkan baru-baru ini adalah satu usaha untuk kita memastikan tunggakan perubatan pekerja asing tidak terlalu tinggi dan dapat kita selesaikan masalah tunggakan-tunggakan pekerja asing. Kita telah mengumumkan bahawa pekerja asing perlu membeli insurans. Ini adalah dibayar oleh pekerja asing itu sendiri, bukan oleh majikan. Hanya dalam dua bidang iaitu bidang *plantation* dan bidang *housemaid* adalah oleh majikan kerana dalam undang-undang, majikan perlu sediakan perkhidmatan kesihatan kepada pekerjaanya dari segi *plantation* dan *housemaid*. *The rest* - yang lain perlu dibayar oleh pihak pekerja sendiri.

Ia tidak bercanggah dengan *workmen's compensation* yang kini telah pun dibayar oleh pekerja. Bagi insurans *workmen's compensation* ia adalah insurans semasa bekerja. Apabila cedera apabila bekerja hanya mendapat pampasan, tetapi di luar bekerja mereka tidak akan dapat apa-apa pampasan termasuk juga dari segi rawatan di hospital *inpatient*, tidak mendapat apa-apa daripada *workmen's compensation*. Oleh itu...

Tuan Pengerusi [Datuk Dr. Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar]: Panjang lagi, Yang Berhormat?

Dato' Seri Liow Tiong Lai: Saya akan singkatkan. Yang Berhormat Tawau juga ada bertanya berhubung dengan HIV ya. Data Kementerian Kesihatan mendapati bahawa peratus wanita dijangkiti HIV telah meningkat daripada 4.15% pada tahun 1996 kepada 18% pada tahun 2009. *It has gone up to 18%*. Walau bagaimanapun, keseluruhan jumlah kes yang didaftarkan setiap tahun adalah menurun. Jumlahnya adalah menurun terutama sekali daripada program *harm reduction*, kita telah dapat menurunkan kadar kes HIV dalam negara kita.

Untuk meningkatkan kesedaran wanita terhadap penyakit ini terutama di kalangan wanita, Kementerian Wanita, Keluarga dan Masyarakat telah dilantik untuk mengetuai satu jawatankuasa bertindak untuk melaksanakan aktiviti ini yang disasarkan kepada wanita dan remaja perempuan. Aktiviti termasuklah promosi, pendidikan, kaunseling, saringan sokongan dan penjagaan kepada mereka yang telah dijangkiti HIV dan lain-lain. Dari segi rawatan, pihak kementerian telah mengembangkan *facility* rawatan daripada *hospital based* kepada klinik-klinik kesihatan pakar. Sekarang mereka boleh pergi ke klinik-klinik untuk mendapatkan rawatan. Untuk jangka panjang penjagaan HIV/AIDS, pihak kementerian sedang membentuk Pelan Strategik Kebangsaan (NSP) - yang satu lagi tadi saya sebut 2006-2010. Sekarang kita merangka 2011-2015, pelan kita yang baru.

Untuk Yang Berhormat Putatan, terima kasih telah membangkitkan *Hospital Queen Elizabeth* lagi. Saya sentiasa memantau Yang Berhormat dari segi kelancaran kerja-kerja yang dibuat sekarang. Untuk makluman Yang Berhormat, kerja-kerja sekarang adalah *a head of the schedule*. So saya rasa ia akan siap dalam tempoh masa yang kita beri, *30 months*. So kita harap dapat selesaikan bangunan yang disediakan - lebih kurang 650 buah katil akan ditambah untuk *Hospital Queen Elizabeth* yang ada sekarang.

Dari segi hospital swasta, kita memang galakkan. Untuk makluman Yang Berhormat, kita menggalakkan pihak swasta menubuhkan lebih banyak lagi hospital swasta. Contohnya macam *Hospital John Hopkin* dan lain-lain. Banyak lagi hospital-hospital swasta yang memang kita memberi galakan. *So there is no issue saying that the government is not supporting private hospital, but they have to fulfill the criteria.*

Datuk Dr. Marcus Mojigoh [Putatan]: Tuan Pengerusi, ingin mendapat penjelasan sedikit. Ini ada beberapa pihak korporat berjumpa dengan saya, berbincang dengan sesuatu tapak dan saya rasa saya menyokong hasrat korporat tersebut. Apabila diberitahu dan apabila berjumpa pegawai-pegawai pihak kementerian, sukar hendak buat *appointment*. Ini mana galakannya Yang Berhormat Menteri? Mana galakan ia? Mahu jumpa pun susah, bagaimana mahu galak? Ya, minta penjelasan.

Dato' Seri Liow Tiong Lai: Hendak jumpa siapa? *You* boleh jumpa saya *anytime*. Saya hendak beritahu di sini bahawa sekarang kita ada MHTC - *Malaysia Healthcare Travel Council*. Kita wujudkan untuk menarik lebih ramai pesakit-pesakit luar negara - *for health tourism*. Memang kita bekerjasama rapat dengan semua hospital swasta dan kalau hendak wujudkan, tubuhkan hospital swasta - boleh. *You can write to us or* boleh terus kepada Unit Amalan Perubatan. Kita ada satu bahagian - Unit Amalan Perubatan di bawah Kementerian Kesihatan untuk membantu semua permohonan. Sila salurkan kepada sana.

■1700

Berhubung dengan Yang Berhormat Putatan juga mengatakan bahawa bawah hospital swasta ini dia adalah dalam tahun – *we have this Private Health Act...* di bawah akta ini, 1998

tertakluk kepada keperluan atau *ratio* katil hospital dengan *population* penduduk di mana *ratio* digunakan adalah satu katil adalah untuk 500 populasi serta perkhidmatan yang diberikan adalah bersesuaian dengan kepakaran dan tenaga kerja yang akan memberi perkhidmatan. So, kita kena lihatlah kawasan itu sama ada telah pun lebih hospital ataupun kurang, kita akan berbincang kemudian. Berhubung dengan kesuburan ibu, Yang Berhormat telah menyatakan implikasi kesuburan ibu ini, adalah untuk makluman, hospital kerajaan memang ada memberi perkhidmatan ini dan *the rate is quite high. We haven't touched 50% but we hope we can improve from time to time so the fertility rate.*

Datuk Dr. Marcus Mojigoh [Putatan]: Apa dia punya *ratio* sekarang?

Dato' Sri Liow Tiong Lai: Saya akan memberi secara bertulislah. *I don't have it with me but* memang kita ada kumpul semua data dan akan beri secara bertulis kepada Yang Berhormat Putatan. Yang Berhormat Pendang, banyak soalan ya Yang Berhormat Pendang. Yang Berhormat Pendang ada tanya tentang penyakit denggi. Penyakit denggi ini adalah satu penyakit yang saya nyatakan tadi, adalah satu *environmental health problem* yang perlu kita tangani secara bersama dan pasukan COMBI yang diwujudkan memang satu pasukan yang berkesanlah. Sehingga sekarang, Oktober 2010 sejumlah 1408 pasukan COMBI telah ditubuhkan dan pemantauan yang dibuat menunjukkan penurunan kes sekarang, bagi kawasan-kawasan yang melaksanakan aktiviti COMBI ini.

Untuk makluman Yang Berhormat, pada semua *hotspot* sekarang, kita ada lebih kurang 30 *hotspot* di seluruh negara, *for all the hotspot* kita akan letakkan *banner* besar di tiap-tiap kawasan *hotspot*, beritahu orang ramai bahawa anda telah masuk kawasan denggi. Kita ingatkan, *we also want the people in that kawasan* bagi tahu dia orang, *please help yourself then* kita akan tolong, Kementerian Kesihatan, *local government*, kita kena tolong. Kita bagi isyarat besar-besar "*Anda telah memasuki satu kawasan denggi dan kita perlu berusaha bersama-sama untuk hapuskan denggi*".

Dato' Shamsul Anuar Nasarah [Lenggong]: Yang Berhormat Menteri, minta sedikit.

Dato' Sri Liow Tiong Lai: Ya, Yang Berhormat Lenggong.

Dato' Shamsul Anuar Nasarah [Lenggong]: Terima kasih Tuan Pengerusi. Saya tunggu ubat nyamuk ini daripada pagi tadi lagi, saya tak belajar bab nyamuk Yang Berhormat Menteri. Saya hairan juga jumlahnya terlalu banyak sekali. Adakah nyamuk ini jenis dia suka jantan sama jantan, lepas itu dia beranak banyak, ada kah? Nyamuk yang jenis suka jantan sama jantan, ada kah? *[Ketawa]*

Dato' Sri Liow Tiong Lai: Itu tak adalah, dalam populasi nyamuk memang tak ada jantan dengan jantan. Itu lain, itu spesies yang lain. *[Ketawa]* Untuk makluman Yang Berhormat Pendang, Aznil telah dilantik oleh KKM pada 18 Jun 2010. Ia bertujuan mempengaruhi anggota komuniti khususnya orang muda agar mereka juga sama-sama dapat mengambil tindakan mengawal denggi. Tumpuan Aznil lebih di kawasan projek perumahan rakyat di kawasan

Selangor dan Wilayah Persekutuan. Antara aktiviti yang dijalankan oleh Aznil ialah mengadakan sesi tunjuk ajar tentang cara-cara menghapuskan tempat pembiakan aedes. Mengadakan gotong-royong melibatkan komuniti, menubuhkan COMBI melibatkan golongan muda, mengadakan lawatan ke rumah penghuni dan memberi khidmat nasihat. Ini semua dapat dijalankan dan dalam tempoh enam bulan beliau melaksanakan aktiviti-aktiviti ini di kebanyakan lokasi, sejumlah RM49,000 telah diperuntukkan untuk aktiviti-aktiviti tersebut.

Untuk makluman Yang Berhormat Pendang tadi yang menyatakan istilah racun, kita sekarang telah menukar dengan penggunaan ubat terkawal untuk menggantikan racun. So, barangkali *that wording maybe is more suitable* kalau *compare* dengan racunlah. Program kesihatan yang dinyatakan oleh Yang Berhormat Pendang tadi, memang kita ada program doktor muda yang telah pun mendapat sambutan yang baik di sekolah-sekolah dan dengan pendedahan terhadap pengetahuan dan kemahiran asas kesihatan, doktor muda akan mempunyai persepsi yang positif terhadap isu-isu kesihatan. Setakat ini sejumlah 1107 buah sekolah telah melaksanakan program ini dengan melibatkan seramai 29,000 orang doktor muda di dalam negara kita.

Berhubung dengan *bill* peralatan perubatan memang kita dah siap dan kita akan bentang di Parlimen pada sesi yang akan datang kerana kita masih lagi ada *details* yang sedang kita buat. Kita yakin dengan adanya akta ini disokong oleh Ahli-ahli Parlimen sekalian, kita akan dapat mengawal alat-alat atau *medical device* dengan lebih sempurna. Lembaga Promosi Kesihatan menjalankan peranan untuk meningkatkan penglibatan NGO dalam promosi kesihatan. Oleh itu kita memberi peruntukan kepada NGO yang memohon untuk menganjurkan program-program kesihatan. So, boleh melalui *website*, masuk ke *website* Lembaga Promosi Kesihatan untuk mendapatkan maklumat-maklumat yang terkini. Terima kasihlah prihatin tentang kuarters *houseman* Queen Elizabeth dan kita akan buat susulan untuk memastikan ia dijaga dengan lebih baik. Berhubung dengan Ahli Parlimen Limbang, van jenazah, kita dah bagi kelulusan ya, Ahli Parlimen Limbang. Akan tetapi kerana bekalan tak ada, *so* / diberitahu akan hantar pada awal tahun depan. Memang kita harap dapat van jenazah ini dengan cepat.

Klinik kesihatan di Long Napir. Kita akan mengambil maklum untuk kita merancang bagaimana kita dapat naik taraf hospital dan klinik-klinik berkaitan. Untuk makluman Yang Berhormat, yang menghantar doktor pakar ke Limbang ini, kita dah hantar tetapi doktor pakar itu kata dia nak tunda sampai 1 Januari 2011. Kita dah hantar, *in fact last June* kita dah hantar tetapi doktor pakar itu minta untuk dia bertugas 1 Januari 2011. Saya harap dapatlah beliau menjalankan tugas pada tahun depan.

Datuk Aaron Ago anak Dagang [Kanowit]: Menteri, ada sedikit. Terima kasih Menteri, terima kasih Tuan Pengerusi. Ini saya tak sempat berbahas. Saya ingin tahun status klinik desa yang disebut-sebut tadi di kawasan Limbang. Di kawasan saya, di Parlimen Kanowit telah lama diluluskan, dalam tahun 2006 dulu. Tiap-tiap tahun mungkin peruntukan diadakan dan tapak

untuk klinik tersebut pun ada, di kawasan penempatan Rascom di Tada. Semasa lawatan Perdana Menteri ke sana telah diluluskan peruntukan RM1.9 juta dan sekarang saya dengar peruntukan ditambahkan mungkin untuk klinik desa ataupun mini hospital yang besar lagi. Saya ingin tahu macam mana dan apa status pembinaan klinik tersebut di Rascom, Nanga Tada Kanowit. Terima kasih.

Dato' Sri Liow Tiong Lai: Ya, isu ini juga dibangkitkan di Kabinet dan kita telah ambil tindakan untuk kita menyempurnakan perkhidmatan kesihatan di Rascom. Saya akan beri maklumat secara bertulis kerana saya tidak ada maklumat di sini.

■1710

Mengenai Hospital Limbang, untuk makluman Yang Berhormat Limbang, pada masa ini Hospital Limbang adalah hospital tanpa pakar. Perkhidmatan rawatan pakar yang dikatakan tadi dari Miri adalah untuk pediatrik, obstetrik dan ginekologi, perubatan awam, penggunaan *orthopedic surgery*, psikiatri, ENT dan oftalmologi. Sekarang kita hantar pakar *family medicine* dan harap dapat menetap di sana dan memberi perkhidmatan yang sempurna, bukan buat lawatan sahaja. Ia adalah perkhidmatan tetap di Hospital Limbang.

Tuan Haji Hasbi Haji Habibollah [Limbang]: Yang Berhormat Menteri...

Dato' Seri Liow Tiong Lai: Bagi Yang Berhormat Kota Melaka...

Tuan Haji Hasbi Haji Habibollah [Limbang]: Yang Berhormat Menteri, ada hendak tanya sedikit tadi.

Dato' Seri Liow Tiong Lai: Oh, hendak tanya lagi?

Tuan Haji Hasbi Haji Habibollah [Limbang]: *Just want to clarify.* Dengan izin, *is he going to be equipped with all* kemudahan untuk dia buat di sana ataupun *just...*

Dato' Seri Liow Tiong Lai: *No, he is a family medicine.* So, kalau dia menetap di sana, memang dia boleh membuat kerja-kerja perubatan pakar di sanalah. Bukan hanya buat rujukan seperti yang dikatakan oleh Yang Berhormat tadi. Dia perlu melaksanakan tugas sebagai doktor pakar di Hospital Limbang tersebut.

Tuan Haji Hasbi Haji Habibollah [Limbang]: Okey, terima kasih.

Dato' Seri Liow Tiong Lai: Yang Berhormat Kota Melaka telah menyatakan tentang pengesahan ujian kesihatan. Saya rasa ini adalah KWSP dan memang saya rasa kalau Kementerian Kesihatan, klinik kita sudah bagi pengesahan, sepatutnya kena terimalah. Kebanyakannya kalau daripada hospital kerajaan, doktor-doktor kerajaan, kebanyakan pihak-pihak berkaitan perlu terima kerana kita ini sebagai agensinya adalah agensi kerajaan. Saya tidak faham kenapa KWSP tidak terima. Kita akan siasat kes ini dengan teliti dan memberikan bantuan kepada pengadu tersebut untuk membolehkan beliau mendapatkan bantuan segera.

Berhubung dengan...

Tuan Sim Tong Him [Kota Melaka]: Yang Berhormat Menteri, nanti saya akan berikan semua maklumat berkenaan kepada Yang Berhormat Menteri. Terima kasih.

Dato' Seri Liow Tiong Lai: Ya, boleh berikan kepada saya dan saya akan berikan bantuan.

Tuan Sim Tong Him [Kota Melaka]: Terima kasih.

Dato' Seri Liow Tiong Lai: Berkenaan dengan Hospital Ampang yang dikatakan tidak ada ambulans ini, memang ini satu aduan yang saya akan siasat Yang Berhormat. Saya rasa takkan sampai tiga ambulans BER, kerana Hospital Ampang adalah hospital yang baru. Kita akan siasat kenapa ada tiga ambulans yang dikatakan *beyond economic repair*. Ini kerana kita tahu, kebanyakan hospital, kita memberi penekanan mesti mempunyai ambulans yang mencukupi. Bagi tahun ini juga, kita telah pun menambahkan lebih kurang 300 buah ambulans baru lagi. Kita juga memberi kepada semua klinik dan hospital. Saya akan menyiasat balik aduan-aduan tersebut.

Berhubung dengan Yang Berhormat Tenom yang telah menyatakan tiga klinik kesihatan dan juga semua klinik yang diumumkan dalam Rancangan Malaysia Kesembilan, sama ada akan dibawa kepada Rancangan Malaysia Kesepuluh, sukacita dimaklumkan bahawa klinik-klinik desa, klinik-klinik yang disebutkan oleh Yang Berhormat Tenom buat masa ini tidak tersenarai dalam *first rolling plan* RMKe-10, tetapi projek-projek pembangunan untuk Tenom yang diluluskan oleh EPU bagi *first rolling plan* ialah dua buah projek iaitu Kuarters Hospital Tenom dan keduanya naik taraf Jabatan Kecemasan dan Dewan Bedah Hospital Tenom. So untuk kedua-dua ini, satunya dalam bahagian bayaran akhir dan keduanya dalam proses tender. Ini untuk makluman Yang Berhormat Tenom. Okay, itu sahaja Tuan Pengerusi bagi semua persoalan yang telah pun saya...

Datuk Raime Unggi [Tenom]: Yang Berhormat Menteri,

Dr. Dzulkefly Ahmad [Kuala Selangor]: Yang Berhormat Menteri, saya masih... Sedikit, sedikit sahaja Yang Berhormat Menteri.

Dato' Seri Liow Tiong Lai: Okay, last one.

Dr. Dzulkefly Ahmad [Kuala Selangor]: Terima kasih Tuan Pengerusi. Sebenarnya saya menantikan Yang Berhormat Menteri membuat penjelasan tentang *TCM (Traditional and Complementary Medicine)* yang telah pun diserap dalam hospital-hospital kerajaan seperti di Putrajaya dan Johor serta di Kepala Batas. Akan tetapi saya sangat-sangat – ya lah, bukan saya sahaja. Tentang bagaimana amalan-amalan TCM yang hari ini begitu mudah membuat pelbagai dakwaan tentang mesin tertentu yang boleh melakukan pelbagai terapi dan rawatan. Bilakah akan TCM – akta ini, akan dibentangkan dan apakah langkah-langkah kementerian untuk mengatasi pelbagai dakwaan ini? Terima kasih.

Dato' Seri Liow Tiong Lai: Terima kasih Yang Berhormat Kuala Selangor. Akta ataupun *bill TCM* telah pun kita hantar ke AG untuk semakan. Apabila kembali ke kementerian ini nanti, kita akan bawa ke Parlimen. Saya harap dalam sesi hadapanlah kita akan selesaikan semuanya. Memang kita memerlukan akta ini untuk memastikan kita dapat mengawal semua

TCM practitioner dan juga memberi perkhidmatan yang lebih komprehensif. Sekian, terima kasih.

Tuan Pengerusi [Datuk Dr. Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar]: Yang Berhormat Menteri, kita ada 14 minit. Saya hendak tanya sedikit sahaja.

Tuan Masir Kujat [Sri Aman]: *[Bangun]*

Tuan Pengerusi [Datuk Dr. Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar]: Ya, Yang Berhormat Sri Aman.

Tuan Masir Kujat [Sri Aman]: Tuan Pengerusi, boleh saya tanya Yang Berhormat Menteri?

Tuan Pengerusi [Datuk Dr. Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar]: Yang Berhormat Sri Aman.

Tuan Masir Kujat [Sri Aman]: Satu soalan sahaja sebab saya tidak ada peluang untuk bahas walaupun saya bangun enam kali tadi. Jadi saya ketinggalan mengenai kedudukan masa kini tentang cadangan pembinaan Hospital Sri Aman yang baru walaupun telah diumumkan oleh salah seorang Menteri di Sarawak bahawa RM228 juta telah diperuntukkan untuk menaik taraf Hospital Sri Aman. Jadi apakah kedudukan? Sama ada Yang Berhormat Menteri mahu jawab sekarang atau secara bertulis pun saya terima. Sekian, terima kasih.

Dato' Seri Liow Tiong Lai: Untuk makluman Tuan Pengerusi, memang hospital ini dalam perancangan kita untuk membina – naik taraf Hospital Sri Aman.

Dato' Haji Tajuddin Abdul Rahman [Pasir Salak]: *[Bangun]*

Dato' Seri Liow Tiong Lai: Akan tetapi, tanah yang diberi kepada kita tidak sesuai Tuan Pengerusi, dan sebab itu kita tangguh sedikit. Memang dalam perancangan kita untuk membina hospital – naik taraf. Dalam Rancangan Malaysia Kesepuluh – memang ada dalam rancangan kita, *but not in the first rolling plan. It may come in a second rolling plan.* Harap...

Tuan Pengerusi [Datuk Dr. Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar]: Itu Yang Berhormat Pasir Salak hendak bagi Yang Berhormat?

Dato' Haji Tajuddin Abdul Rahman [Pasir Salak]: Ya, minta sedikit sahaja. Saya pun tadi tidak dapat peluang untuk bercakap. *[Ketawa]* Pasal keluar cepat. Kementerian Pelancongan buat taklimat. Terima kasih Tuan Pengerusi. Saya hendak bertanya Yang Berhormat Menteri sedikit mengenai masalah Hospital Telok Intan. Hari itu apabila saya pergi melawat dan beri sedikit sumbangan kepada pesakit-pesakit, *I was trapped in the lift that were break down* dengan izin. Saya diberitahu bahawa lif ini sudah banyak kali rosak. Bolehkah tolong tengok sedikit? Kalau boleh, beri tukar lif baru kah. Terima kasih.

Datuk Siringan Gubat [Ranau]: Boleh sambung sedikit?

Tuan Er Teck Hwa [Bakri]: Yang Berhormat Menteri, dari Bakri sambung sedikit boleh?

Datuk Seri Panglima Wilfred Mojilip Bumburing [Tuaran]: *[Bangun]*

Tuan Pengerusi [Datuk Dr. Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar]: Seorang-seorang Yang Berhormat.

Datuk Siringan Gubat [Ranau]: Terima kasih Tuan Pengerusi.

Tuan Pengerusi [Datuk Dr. Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar]: Yang Berhormat, Yang Berhormat...

Datuk Seri Panglima Wilfred Mojilip Bumburing [Tuaran]: Siapa dahulu?

Datuk Siringan Gubat [Ranau]: Ranau.

Tuan Pengerusi [Datuk Dr. Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar]: Yang Berhormat Ranau kemudian, Yang Berhormat.

Datuk Seri Panglima Wilfred Mojilip Bumburing [Tuaran]: Tuaran dahulu. Terima kasih Tuan Pengerusi.

Tuan Pengerusi [Datuk Dr. Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar]: Ya.

Datuk Seri Panglima Wilfred Mojilip Bumburing [Tuaran]: Ini sedikit sahaja Yang Berhormat Menteri. Saya ingin sampaikan makluman. Saya dimaklumkan mengenai dengan Klinik 1Malaysia di Sabah ini, ada klinik yang tidak dikendalikan – *it is not managed by a doctor, it is managed by a trainer*. Saya dimaklumkan bahawa mereka ini mengendalikan 200 orang *patient* satu hari dan mereka terpaksa diminta untuk bekerja lebih masa tetapi tidak diberi elaun lebih masa. Ini saya ingin sampaikan sebab *this is practical news from the ground* Yang Berhormat. Terima kasih.

Tuan Pengerusi [Datuk Dr. Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar]: Ya, Yang Berhormat Ranau.

Datuk Siringan Gubat [Ranau]: Ya, terima kasih Tuan Pengerusi. Saya ingin bertanya kepada Yang Berhormat Menteri tentang status pembesaran Hospital Ranau. Permohonan telah diajukan lebih awal lagi dan saya ingin bertanya sama ada peruntukan dapat diperoleh untuk pembinaan tambahan bangunan di kawasan hospital sendiri iaitu tapaknya pun sudah tersedia. Sekian.

■1720

Dato' Seri Liow Tiong Lai: Terima kasih Tuan Pengerusi, kepada semua Ahli Yang Berhormat. Yang Berhormat yang bertanya pasal Hospital Telok Intan. Yang Berhormat Pasir Salak, saya ucapkan terima kasih kerana prihatin dengan Hospital Telok Intan. Tadi, kita berbincang pasal lif di Hospital Ipoh. Enam lif, lima yang rosak. Sekarang ini, bagi lif di Telok Intan, memang lif kalau sudah lama tidak dalam *service*, ia memang perlahan. Kita akan arahkan konsesi yang...

Datuk Bung Moktar bin Radin [Kinabatangan]: Yang Berhormat Menteri, kalau boleh gulunglah. Mana-mana yang tidak dijawab, jawab bertulislah. Sudah lama berbahas. *[Ketawa]*

Dato' Seri Liow Tiong Lai: Boleh, boleh dan kita akan uruskan. Lif di Telok Intan ini, kita akan uruskan dengan secepat mungkin. Berhubung dengan Hospital Ranau, memang kita

sudah luluskan peruntukan itu. Kementerian Kewangan sudah luluskan projek pembesaran Hospital Ranau telah pun... Oh, ini Hospital Ranau, maaf-maaf. Hospital Ranau belum dan dalam kajian lagi, belum diluluskan. Hospital Tuaran telah pun diluluskan. Maaf, saya hendak jawab pasal Yang Berhormat Tuaran. Hospital Tuaran telah pun diluluskan tetapi Hospital Ranau masih dalam kajian lagi.

Datuk Seri Panglima Wilfred Mojilip Bumburing [Tuaran]: Terima kasih.

Dato' Seri Liow Tiong Lai: Saya akan beri maklumat secara bertulis. Berhubung dengan Klinik 1Malaysia yang diuruskan oleh bukan doktor. Memang Klinik 1Malaysia ini, kita menguruskan penyakit-penyakit ringan. Kalau penyakit berat, kita hantar kepada hospital untuk dapatkan rawatan. Memang ini adalah satu caranya untuk kurangkan beban di *out patient* bagi hospital-hospital berkaitan. Sekian sahaja, terima kasih Tuan Pengerusi.

Tuan Er Teck Hwa [Bakri]: Tuan Pengerusi, ada masa, boleh tanya satu soalan lagi?
[Ketawa]

Tuan Pengerusi [Datuk Dr. Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar]: Yang Berhormat Menteri sudah duduk Yang Berhormat. Ada yang kata sudah lama Yang Berhormat. Yang Berhormat, ...

Tuan Er Teck Hwa [Bakri]: Pendek sahaja, pendek sahaja. [Ketawa] Tentang Hospital Johor Bahru. Boleh tidak? Yang Berhormat Menteri, saya tahu ada satu projek naik taraf telah dijalankan di Hospital Sultanah Aminah pada 20 September 2010. Projek ini melibatkan pembinaan lif khas diraja, kerja-kerja penambahbaikan wad dan tempat kereta. Saya dimaklumkan bahawa Pengarah Hospital Dr. Haji Daud membatalkan salah satu bahagian dalam projek tersebut kerana peruntukan yang tidak mencukupi.

Seperti apa yang saya bangkitkan di atas, hospital tersebut mengalami kekurangan alat-alat dan barang-barang guna habis untuk wad dalam bilik pembedahan kerana pembedahan tersebut, Dr. Haji Daud ditukarkan ke Hospital Putrajaya beberapa hari sebelum hari raya iaitu September 2010. Saya minta...

Datuk Raime Unggi [Tenom]: Ini ucapan ini.

Tuan Er Teck Hwa [Bakri]: Tidak. Tadi tidak sempat. Ini soalan, saya minta Yang Berhormat Menteri jelaskan mengapa pihak pengurusan hospital masih ...

Datuk Bung Moktar bin Radin [Kinabatangan]: Ini ucapan penangguhan.

Tuan Er Teck Hwa [Bakri]: Bukan. Tidak apa. Mahu menjalankan projek tersebut sedangkan Hospital Sultanah Aminah mengalami peruntukan yang amat tidak mencukupi sehingga pesakit-pesakit kanser dinasihatkan supaya mengadakan pembedahan di negeri-negeri lain. Terima kasih Yang Berhormat Menteri.

Tuan Pengerusi [Datuk Dr. Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar]: Ya, sila Yang Berhormat Menteri. Ini penghabisanlah Yang Berhormat. Ini semangat Maal Hijrah yang saya beri itu.

Dato' Seri Liow Tiong Lai: Terima kasih Yang Berhormat daripada Muar yang membangkitkan isu hospital...

Beberapa Ahli: Bakri.

Dato' Seri Liow Tiong Lai: Yang Berhormat Bakri.

Tuan Pengerusi [Datuk Dr. Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar]: Yang Berhormat Bakri.

Dato' Seri Liow Tiong Lai: Yang Berhormat Bakri iaitu Hospital Johor Bahru, Sultanah Aminah. Itu adalah dakwaan, tidak benar. Kita katakan macam mana pengarah ditukar kerana ini. Bukan, jangan salah anggap. Memang kita memberikan peruntukan yang secukupnya untuk kemudahan dan penambahbaikan Hospital Sultanah Aminah. Saya ucapkan terima kasih.

Tuan Pengerusi [Datuk Dr. Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar]: Terima kasih Yang Berhormat Menteri kerana banyak memberi ruang dan peluang petang ini.

Ahli-ahli Yang Berhormat, masalahnya ialah bahawa wang sejumlah RM13,239,000,000 untuk Maksud B.42 di bawah Kementerian Kesihatan jadi sebahagian daripada Jadual hendaklah disetujui.

Masalah dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Wang sebanyak RM13,239,000,000 untuk Maksud B.42 diperintahkan jadi sebahagian daripada Jadual.

Tuan Pengerusi [Datuk Dr. Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar]: Masalahnya ialah bahawa perbelanjaan sebanyak RM1,984,455,800 untuk Maksud P.42 yang disebutkan dalam Anggaran Pembangunan bagi tahun 2011 hendaklah diluluskan.

Masalah dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Wang sebanyak RM1,984,455,800 untuk Maksud P. 42 jadi sebahagian daripada Anggaran Pembangunan 2011.

Maksud B.43 [Jadual] -

Maksud P.43 [Anggaran Pembangunan 2011] -

Tuan Pengerusi [Datuk Dr. Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar]: Maksud Bekalan B.43 dan Maksud Pembangunan P.43 di bawah Kementerian Perumahan dan Kerajaan Tempatan terbuka untuk dibahas.

Ya, Yang Berhormat ...

5.25 ptg.

Tuan Liang Teck Meng [Simpang Renggam]: Simpang Renggam. Terima kasih.

Tuan Pengerusi [Datuk Dr. Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar]: Yang Berhormat Simpang Renggam.

Tuan Liang Teck Meng [Simpang Renggam]: Ya, terima kasih.

Tuan Pengerusi [Datuk Dr. Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar]: Saya ingat Renggam sahaja Yang Berhormat. Duduklah Yang Berhormat, yang lain duduk Yang Berhormat.

Tuan Liang Teck Meng [Simpang Renggam]: Terima kasih Tuan Pengerusi. Saya cuma ada dua perkara yang pendek yang ingin saya bangkitkan. Pertamanya Butiran 030000 – Tribunal Tuntutan Pembeli Rumah. Saya ingin menarik perhatian kementerian kepada satu isu, satu kes di kawasan Simpang Renggam yang bernama Taman Putri Mas. Taman ini mempunyai rumah sebanyak 346 unit termasuk 150 unit kedai, 12 unit semi-d, 184 unit rumah teres. Semua rumah ini dibina oleh sebuah syarikat pemaju. Namanya ialah Common Development (M) Sdn. Bhd. yang mana kontraktor utamanya ialah ‘Ler Man How Sdn. Bhd’.

Rumah-rumah tersebut mula dibina pada tahun 2005, kemudian disiapkan, seterusnya diserahkan kepada pembelinya pada tahun 2006. Dalam jangka masa empat tahun, pembeli menduduki rumah tersebut, masalah mula timbul pada tahun kedua iaitu didapati sebahagian rumah teres mengalami keretakan pada dinding, simen dan longkang akibat mendapan tanah.

Ada rumah yang tanahnya telah mendap sedalam dua kaki. Setakat ini, saya telah menerima rayuan rasmi seramai 11 orang penduduk meminta bantuan pusat khidmat kami supaya masalah dapat diselesaikan oleh pemaju. Apa yang merisaukan penduduk adalah tahap keselamatan dan sesuai atau tidak rumah-rumah tersebut terus didiami kerana struktur rumah yang lemah mungkin akan runtuh pada bila-bila masa. Saya pohon pihak kementerian supaya dapat mengambil perhatian dan seterusnya membantu mangsa-mangsa ini.

Tuan Pengerusi, perkara kedua di bawah Butiran 080000 – Bomba dan Penyelamat Malaysia. Ini berkenaan tentang pembinaan balai bomba baru di kawasan Simpang Renggam. Saya telah banyak kali membangkitkan isu ini di Dewan yang mulia ini sejak tahun 2008. Setiap kali jawapan yang diberikan oleh Yang Berhormat Menteri ialah akan dimasukkan ke RMKe-10. Jadi, saya pohon satu jawapan yang jelas daripada Yang Berhormat Menteri sama ada balai ini akan dimulakan.

Saya juga telah mengemukakan permohonan untuk sebuah kereta penyelamat bomba sukarela jenis Arena sebab di kawasan kita, Layang-layang ada sepasukan bomba sukarela yang amat aktif dan mereka sentiasa memberikan kerjasama yang paling besar kepada pihak bomba setiap kali kebakaran berlaku. Mereka juga adalah penyelamat yang pertama sampai ke tempat kebakaran. Maka, adalah penting kalau mereka diberikan sebuah kereta Arena sebelum api merebak. Itu sahaja Tuan Pengerusi. Sekian, terima kasih.

Tuan Pengerusi [Datuk Dr. Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar]: Yang Berhormat Petaling Jaya Selatan.

5.29 ptg.

Tuan Hee Loy Sian [Petaling Jaya Selatan]: Terima kasih kepada Tuan Pengerusi yang memberikan peluang untuk saya membahaskan jawatankuasa peringkat KPKT. Butiran

pertama yang saya ingin bangkitkan berkenaan Perumahan Negara merujuk Butiran 01604 – Pemulihan dan Penyelenggaraan di bawah tajuk Perumahan Negara.

Isu pertama yang saya ingin bangkitkan di sini tentang isu-isu lif rosak, jatuh yang mengancam nyawa di pangsapuri terutama di Petaling Jaya Selatan. Peristiwa lif terhempas dari tingkat enam pada 30 September 2010 di Blok A Pangsapuri Impian Baiduri iaitu di Seksyen 51A Petaling Jaya. Mangsa yang terlibat adalah empat orang iaitu dua cedera parah dan dua lagi cedera ringan. Kejadian malang ini berlaku kerana masalah kualiti lif yang amat daif di semua lif keempat-empat Blok A, B, C, D di Pangsapuri Impian Baiduri di Seksyen 51A Petaling Jaya Selatan.

Tuan Pengerusi [Datuk Dr. Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar]: Ya Yang Berhormat.

Tuan Hee Loy Sian [Petaling Jaya Selatan]: Ya.

Tuan Pengerusi [Datuk Dr. Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar]: Sambung hari Rabu Yang Berhormat.

Tuan Hee Loy Sian [Petaling Jaya Selatan]: Okey.

Majlis Mesyuarat bersidang semula.

[Timbalan Yang di-Pertua (Datuk Dr. Haji Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar)
mempengerusikan Mesyuarat]

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Dr. Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar]: Itulah saya hendak sebut Ahli-ahli Yang Berhormat dahulu. Ahli-ahli Yang Berhormat, esok hari cuti Maal Hijrah. Kepada yang beragama Islam, saya ingin mengucapkan selamat menyambut Maal Hijrah dan kepada yang lain selamat bercuti.

Ahli-ahli Yang Berhormat, Mesyuarat Dewan hari ini ditangguhkan sehingga pukul 10.00 pagi hari Rabu, 8 Disember 2010.

Dewan ditangguhkan pada pukul 5.31 petang.